(दानप्रकरणम् ८)

गोदानेतिकर्तव्यतामाह—

हेमशृङ्गी शफै रौप्यैः सुशीला वस्त्रसंयुता ॥
सकांस्यपात्रा दातव्या क्षीरिणी गौः सदक्षिणा ॥ २०४ ॥

हेमयुक्ते शृङ्गे यस्याः सा हेमशृङ्गी । रौप्यमयैः खुरैर्विशिष्टा । सुशीला साध्वी । वस्त्रसंयुता वस्त्राच्छादिता । कांस्यपात्रसहिता । क्षीरिणी बहुक्षीरा । सदक्षिणा सुवर्णदक्षिणासहिता गौर्दातव्या । स्कन्दपुराणे—

" यो नरो गां प्रयच्छेत्तु[1] सवत्सां कांस्यदोहनाम् ।
हेमशृङ्गीं रौप्यखुरां दुकूलक्षौमवासिताम् ॥
शय्यास्तरणसंपन्नां बहुपुष्पफलैर्युताम् ।
ब्राह्मणं पूजयित्वा तु गन्धमाल्यैरलंकृताम् ॥
देवैरध्यासितां तां तु सर्वै[2]र्हस्तद्वयेन तु ।
मृदुबन्धेन बध्नीयादन्तःश्लक्ष्णेन रज्जुना ॥
कुशान्सुवर्णबीजानि तिलान्सिद्धार्थकांस्तथा ।
प्रदद्यात्तां ततोऽद्भिश्च मन्त्रेणानेन सुव्रत ॥
सर्वदे[3]वमयीं दोग्ध्रीं सर्वलोकमयीं तथा ।
सर्वलोकनिमित्तां गां सर्वदेवनमस्कृताम् ॥
प्रयच्छामि महासत्त्वामक्षयाय शुभामिति ।

ॐ[4] ह्रीं नमो भगवति ब्रह्म[5]मातर्विष्णुभगिनि रुद्र[7]दैवते सर्वपाप-
प्रमो[8]चिनि स्वरूपं स्मर इडे इडा[9]न्ते हव्ये[10] चान्द्रे धृतिमति सर-
स्वति सुश्रुते एह्येहि हुं कुरु हुं कुरु सर्व[11]लोकमये एह्यागच्छाऽऽ-
गच्छ स्वाहा । इति धेनुक[12]र्णजपः ।

प्रतिग्रहीता दाता च तावुभौ स्वर्गगामिनौ(णौ) ।
यदि स्मारयते पूर्वं कर्णेन द्विजसत्तम " इति ॥

मत्स्यपुराणे—" एवं दत्त्वा तु गां तां तु यत्र यत्र प्रजायते ॥
तत्र तत्र गता सा तु जन्तुं तारयते[13] बलात् ।
स्वर्गलोकं नरो गत्वा रमते च यथाऽमरः ॥

---

१ क. प्रदद्यात्तु । २ ख. स वै हस्त° । ३ ग. घ. °र्ववेदम° । ४ क. ग. ॐ न° । ५ क. °ह्मसुते विष्णु° । ६ ख. घ. °माते विष्णु° । ७ क. ग. °द्रदयिते । ८ क. घ. °मोचनि । ९ क. °न्ते कृत्वा कव्ये चा° । १० घ. °व्ये कव्ये चा° । ११ क. घ. °र्वदेवम° । १२ क. °कर्णे ज° । १३ क. घ. °ते भयात् । स्व° ।

स तया मानुषे जातो गोसहस्री महाबलः।
रूपवान्धनवांश्चैव बहुपुत्रश्च जायते ” ॥

दुकूलं पत्रोर्णम्। क्षौममतसीवल्कलमयं वस्त्रम्। वासिताऽऽच्छादिता। देवैरध्यासितेत्यादिस्तस्याः स्तुतिः। हस्तद्वयेन बध्नीयादित्यर्थः। रज्जुना रज्ज्वेत्यर्थः।

महाभारते—“द्विजातिमभि[1]संपूज्य श्वःकाल्यमभिवाद्य च।
प्रदानार्थेऽभियुञ्जीत रोहिणीं नियतव्रतः॥
आह्वानं च प्रयुञ्जीत समङ्गा बहुलेति च ”।

ब्रह्मपुराणे—“ गां दद्याद्वेदपूर्णाय विप्राय गृहमेधिने॥
स्वर्णालंकृतशृङ्गीं तां वस्त्रघण्टाविभूषिताम्।
रजतच्छन्नचरणां मुक्तालाङ्गूलशोभिताम्॥
कांस्योपदोह[2]नां राजन्नरकात्सप्त पूरुषान्।
सदक्षिणां ददद्गां तां मोक्षयन्स्वर्गमाप्नुयात् ” ॥

महाभारते—“ वृत्तिग्लाने सीद[3]ति चातिमात्रं कृष्यर्थं वा होमहेतोः प्रसूत्याम्।
गुर्वर्थं वा वंशसंवृद्धये वा धेनुं दद्यादेष कालो विशिष्टः ” ॥

अङ्गिराः—“ गौरेकस्मै प्रदातव्या श्रोत्रियाय विशेषतः।
सा हि तारयते सर्वान्सप्त सप्त च सप्त च ” ॥

नन्दिपुराणे—“ अपात्रे सा तु गौर्दत्ता दातारं नरकं नये[4]त्।
कुलैकविंशत्या युक्तं ग्रहीतारं च पातयेत्॥
पात्रेष्वाध्यात्मिका मुख्या विशुद्धाश्चाग्निहोत्रिणः।
देवताश्च तथा मुख्या गोदा[5]ने ह्येतदुत्तमम् ” ॥

महाभारते—“ न गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप।
गौर्हि न्यायागता दत्ता सा हि तारयते कुलम्॥
यानि कानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च।
तरन्ति चैव पाप्मानं ये धेनुं ददति प्रभो॥
तिस्रो रात्रीरभ्युपोष्याथ भूमौ तृप्ता गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः।
वत्सैः प्रीताः सुव्र[6]तैः सो[7]पचारास्त्र्यहं दत्त्वा गोरसैर्वर्तितव्यम् ” ॥

जाबालः—“ होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गां दद्यादयाचिताम्।
त्रिर्वित्तपूर्णा पृथिवी दत्ता तेन न संशयः ” ॥ २०४ ॥

अधुना फलमाह—

---

१ क °भिसत्कृत्य श्वः° । २ ख. °ह्नं रा° । ३ क. घ. शीर्यति । ४ क. घ. °त् । युक्तं कुलैकविंशत्या ग्र° । ५ क. °दानं ह्ये° । ६ क. घ. °व्रताः सो° । ७ क. °पगायंस्त्र्यहं ।

दाताऽस्याः स्वर्गमाप्नोति वत्सरान्रोम[1]संमितान् ॥

अस्या गोरुक्तप्रकाराया दाताऽस्या एव यावन्ति रोमाणि तावतो वत्सरान्स्वर्गमाप्नोति लभते ॥

गुणोत्[2]फलातिशयमाह—

कपिला चेत्तारयति भूय आसप्तमं कुलम् ॥ २०५ ॥

उक्तप्रकारा गौः कपिला चेद्दीयते तदाऽसौ दातुः सप्त[3] पुरुषान्नरकात्तारयति । भूयःशब्दाद्दातारं पूर्वोक्तेन फलेन योजयति ।

संवर्तः—" दशधेनुप्रदानेन तुल्यैका कपिला मता " ॥

बृहस्पतिः—" हेमशृङ्गीं रौप्यखुरां वस्त्रकांस्याज्यसंयुताम् ।
सवत्सां कपिलां दत्त्वा सप्त वंश्यान्समुद्धरेत् " ॥

आदिपुराणे—" कपिलां ये प्रयच्छन्ति चैलच्छन्नां स्वलंकृताम् ।
स्वर्णशृङ्गीं रौप्यखुरां मुक्तालाङ्गूलशोभिताम् ॥
श्वेतवस्त्रपरिच्छन्नां घण्टास्वनरवैर्युताम् ।
सहस्रं यो गवां दद्यात्कपिलां वाऽपि सुव्रत ॥
सममेव पुरा प्राह ब्रह्मा ब्रह्मविदां वै[4]र ।
यावन्ति रोमकूपाणि कपिलाङ्गे भवन्ति हि ॥
तावत्कोटिसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ।
कृष्णां गां ददते यस्तु पटच्छन्नां स्वलंकृताम् ॥
विधिवच्च द्विजातिभ्यो यमलोकं न पश्यति ।
आयुरारोग्यमैश्वर्यं दाता कामान्समाप्नुयात्+ ॥
सुवर्णशृङ्गाभरणा तथा[5] रौप्यखुरा शुभा ।
पटच्छन्ना शुभा चैव दातव्या वरयोगिने(णे) ॥
यश्च दद्यात्तु गां श्वेतां तस्य पुण्यफलं शृणु ।
जन्मप्रभृति यत्पापं मातृकं पैतृकं च यत् ॥
हस्तोद्धृतजलस्येव तत्क्षणादेव नश्यति ।
गां ददानीह इत्येव वाचा पूयेत[6] सर्वशः " ॥

+ एतदुत्तरमेतच्छ्लोकोऽधिकः क. घ पुस्तकयोः—
श्वेतां गां ददते यस्तु दिव्यै रत्नैरलङ्कृताम् । घृतदीपः प्रदातव्यो घृतेनाऽऽस्यं च पूरयेत् ।

---

१ ङ. °मसंख्यया । अ° । २ ख घ. °णान् । फला° । ३ ख. घ. °प्तकुलान्न° । ४ क वरः । ५ क. ख. ग. °था रुप्य° । ६ ख. गं. प्रीयेत ।

महाभारते—" समानवत्सां कपिलां धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।
सुव्रतां वस्त्रसंपन्नां ब्रह्मलोके महीयते " ॥

समानवत्सा सरूपवत्सा । सुव्रता सुशीला ।

" रोहिणीं तुल्यवत्सां तु धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।
सुव्रतां वस्त्रसंछन्नां ब्रह्मलोके महीयते ॥
समानवत्सां श्वेतां तु धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।
सुव्रतां वस्त्रसंवीतामिन्द्रलोके महीयते ॥
समानवत्सां शबलां धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।
सुव्रतां वस्त्रसंछन्नां सोमलोके महीयते ॥
समानवत्सां कृष्णां तु धेनुं दत्त्वा पयस्विनीम् ।
सुवस्त्रां सुव्रतां पुण्यां स्वर्गलोके महीयते ॥
वातरेणुसवर्णां तु सवत्सां कामदोहिनीम् ।
प्रदाय वस्त्रसंपन्नां वायुलोके महीयते ॥
गवां पुच्छं गृहीत्वा तु ससुवर्णेन पाणिना ।
गृहस्थो वेदविद्विप्रो वाचयेत्तत्प्रतिग्रहम् ॥
भोगमोक्षप्रदा श्वेता प्रसूता पापनाशिनी ।
कृष्णा स्वर्गप्रदा ज्ञेया गौरी च कुलवर्धिनी ॥
रक्ता रूपप्रदा ज्ञेया पीता दारिद्र्यघातिनी ।
पुत्रप्रदा कृष्णशारी नीला धर्मप्रवर्धिनी ॥
कपिला सर्वपापघ्नी नानावर्णा च मोक्षदा " इति ॥

इति गोदानम्[२] ॥ २०५ ॥

उभयमुखीदानं[३] सेतिकर्तव्यताफलविशेषं प्रति साधनत्वेनाऽऽह—

सवत्सारोमतुल्यानि युगान्युभयतोमुखी ॥
दाताऽस्याः स्वर्गमाप्नोति पूर्वेण विधिना ददत् ॥२०६

वत्सेन सह वर्तत इति सवत्सा तस्या रोमाणि[४] सवत्सारोमाणि तैस्तुल्यानि तुल्यसंख्याकानि युगान्युभयतोमुखी अर्धप्रसूता गौर्दातुरासप्तमं कुलं तारयति । पूर्वोक्तेतिकर्तव्यतया ददत्प्रयच्छंस्तावन्त्येव युगानि स्वर्गमाप्नोति । युगं देवमानेन चत्वारि वर्षसहस्राणि ॥ २०६ ॥

---

१ क. °त्सां कांस्यदोहनाम् । प्र° । ग. °त्सां कांस्यदो° । २ घ. °म् । दशधेनुविधिः । उ° । ३ ख. ग. °दानमिति° । ४ ग. °णि तत्तुल्या° । ५ क. घ. °ति । अस्याश्च दाता पू° ।

यावद्वत्सस्य द्वौ पादौ मुखं योन्यां प्रदृश्यते ॥
तावद्गौः पृथिवी ज्ञेया यावद्गर्भं न मुञ्चति ॥ २०७ ॥

यावद्वत्सस्य जायमानस्य द्वौ पादौ मुखं च योन्यां प्रजनने दृश्यते तावदसौ गौः पृथिवी ज्ञेयाऽऽ गर्भविमोचनात् । ततश्च तद्दानाद्दातुः पृथिवीदानफलावाप्तिर्भवति ।

उभयशिरसं दद्यादित्यनुवृत्तौ च्यवनः—

" तस्याः प्रदानकालः प्रसवकालो नान्यं कालं प्रतीक्षते । व्यतीपातविषुवायनषडशीतिमुखविष्णुपदाद्या ग्रहणान्ताः सर्व एव पुण्यकालाः । तदैव यत्र स्नाते ब्राह्मणं श्रेयांसं श्रुतशीलसत्यशौचवृत्तजातिगुणाद्यैर्गुणैरुपेतं विज्ञातं महता कालेन प्रणिपत्य ब्रूयात् । अहमतीवाऽऽर्तो भीतोऽस्मादगाधादपारात्संसारार्णवात्समुत्तारयामि दशावरान्दशापरानात्मानं च स्वामिन्भवन्तं दानपात्रमासाद्य मदनुग्रहबुद्ध्या नार्थलिप्सया गृह्यतामिति दाता तमनुमन्त्रयेत् । त्वं महीमवनिं विश्वधेनामिति [ऋ०सं०अष्ट०३अ०६व०२] क इदं कस्मा इति गृहीतायां दक्षिणेन पाणिना वत्समाकर्षयेत् । गर्भे नु सन्नन्वेषामवेदमिति [ऋ०सं०अष्ट०३अ०६ व० १६]जपति । निष्क्रान्तेऽग्निमुपसमाधाय देवान्पितॄन्नदीः पर्वतान्वनस्पतीनुदधीन्नागानोषधीस्तर्पयेत्स्वैः स्वैर्मन्त्रैः । तेषां मन्त्रपदानि भवन्ति—

ये देवासो दिव्येकादश स्थ पृथिव्यां मध्येकादश स्थ ।
अप्सुक्षितो महि नैकादश स्थ ते देवा यज्ञमिमं जुषध्वम् ।

[ऋ० सं० अष्ट० २ अ० २ व० ४] इति देवानाम् ।

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि ।
उशन्नुशत आवह पितॄन्हविषे अत्तवे । इति पितॄणाम् ।
इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सचता परुष्ण्या ।
असिक्न्या मरुद्वृधे वितस्तयार्जीकीये शृणुह्या सुषोमया ॥

[ऋ० सं० अष्ट० ८ अ० ३ व० ६] इति नदीनाम् ।

अद्रिभिः सुतो मतिभिश्च नो हितः प्ररोचयन्रोदसी मातरा शुचिः ।
रोमाण्यव्या समया वि धावति मधोर्धारा पिन्वमाना दिवेदिवे ॥

---

१ क. घ. °तिक्रियाद्यै° । २ क. ख. घ. °द्य सचानु° । ३ क. गृहीत दा° । ४ ख. घ. °स्मादिति । ५ गं. °स्पर्तीश्छन्दांस्युद° । ६ क. घ. °स्त्वा निधीम° ।

[ऋ० सं० अष्ट० ७ अ० २ व० ३३] इति पर्वतानाम् ।

वनस्पते शतवल्शो वि रोह सहस्रवल्शा वि वयं रुहेम ।
यं त्वामयं स्वधितिस्तेजमानः प्रणिनाय महते सौभगाय ॥

[ऋ० सं० अष्ट० ३ अ० १ व० ४] इति वनस्पतीनाम् ।

समुद्रज्येष्ठाः सलिलस्य मध्यात्पुनाना यन्त्यनिविशमानाः ।
इन्द्रो या वज्री वृषभो रराद ता आपो देवीरिह मामवन्तु ॥

[ऋ० सं० अष्ट० ५ अ० ४ व० १६] इति समुद्राणाम् ।

अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्याया हेतिं परिबाधमानः ।
हस्तघ्नो विश्वा वयुनानि विद्वान्पुमान्पुमांसं परि पातु विश्वतः ॥

[ऋ० सं० अष्ट० ५ अ० १ व० २१] इति नागानाम् ।

" मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।
माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः " ॥

[ऋ० सं० अष्ट० १ अ० ६ व० १८] इत्योषधीनाम् ।

इति देवादीनामोषधिपर्यन्तानां मन्त्राः । तदनु पार्थिवीभिः पृथ्वीं तर्पयेत् ॥

ईडे द्यावापृथिवी पूर्वचित्तयेऽग्निं घर्मं सुरुचं यामन्निष्टये ।
याभिर्भरे कारमंशाय जिन्वथस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥

[ऋ० सं० अष्ट० १ अ० ७ व० ३३]

मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् ।
पिपृतां नो भरीमभिः [ऋ० सं० अष्ट० १ अ० २ व० ६] ॥
उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते उप ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन् ।
दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ती द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥

[ऋ० सं० अष्ट० २ अ० ५ व० ३]

गौरीर्मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥

[ऋ सं० अष्ट० २ अ० ३ व २२] ।

इत्यादिभिश्चतुरशीत्याज्याहुतीर्जुहोति । ब्राह्मणान्भोजयेत् ।

स्वस्ति नो मिमीतामश्विना भगः स्वस्ति देव्यदितिरनर्वणः ।
स्वस्ति पूषा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुचेतुना " ॥

[ऋ० सं० अष्ट० ४ अ० ३ व० ७] ।

इत्यादिस्वत्ययनं वाचयीत । अथास्य व्युष्टिमुदाहरन्ति—अभक्ष्यभक्षणमपेयपानं ब्रह्मघ्नं मातृघ्नं पितृघ्नं सद्य एव पुनात्युपाध्यायीं स्वसुतां स्वामिभार्यां मातरं मातृष्वसारं पितृष्वसारं मातुलानीं भगिनीं भागिनेयीं शिष्यजा[1]यामन्यामप्यगम्यां गत्वोभयशिरसं सपरि[2]करां ब्राह्मणाय दद्यात् । परिकरः स्यात्सुवर्णरूप्यरत्नानि क्षेत्राणि धान्यानि वस्त्राणि रसा लवणाद्याश्चन्दनाद्या गन्धास्तदर्धमर्धं वा सर्वस्वं वा सह तया ब्राह्मणाय दद्यान्महापातकविमुक्तये " इति ।

मत्स्यपुराणे—

" मत्स्य उवाच—रुक्मशृङ्गीं रौप्यखुरां मुक्तालाङ्गूलशोभिताम् ।
कांस्योपदोहनां राजन्सवत्सां द्विजपुंगवे ॥
प्रसूयमानां गां दत्त्वा महत्पुण्यफलं लभेत् ।
यावद्वत्सो योनिगतो यावद्गर्भं न मुञ्चति ॥
तावद्गौः पृथिवी ज्ञेया सशैलवनकानना ।
चतुरन्ता भवेद्दत्ता पृथिवी नात्र संशयः ॥
यावन्ति धेनुरोमाणि वत्सस्य च नराधिप ।
तावत्संख्यान्युगगणान्देवलोके महीयते ।
पितॄन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् ॥
उद्धरिष्यत्यसंदेहं नरकाद्भूरिदक्षिणः ।
घृतक्षीरवहाः कुल्या दधिपायसकर्दमाः ॥
यत्र तत्र[3] गतस्यास्य भवन्तीप्सितकामदाः ।
गोलोकः सुलभस्तस्य ब्रह्मलोकश्च पार्थिव ॥
स्त्रियश्च तं चन्द्रसमानवक्त्राः प्रतप्तजाम्बूनदतुल्यवर्णाः ।
महानितम्बस्तन[4]वृत्तमध्याः सेवन्त्यजस्रं नलिनाभनेत्राः " ॥

वराहपुराणे—" सुवर्णशृङ्गीं यः कृत्वा रौप्ययुक्तां खुरेष्वथो ।
ब्राह्मणस्य करे दत्त्वा सुवर्णं रौप्यमेव वा ॥
कपिलायास्तदा पुच्छं ब्राह्मणस्य करे न्यसेत् ।
उदकं च करे दत्त्वा वाचयेच्छ्रद्धयाऽन्वितः ॥

---

१ क. घ. °जायां धात्रीम° । २ क. °णि ग्रामधा° । ३ ख. °त्र यत° । ४ ख. ग. °नमध्यवृत्ताः से° ।

ससमुद्रगुहा तेन सशैलवनकानना ।
रत्नपूर्णा भवेद्दत्ता पृथिवी नात्र संशयः ॥
पृथिवीदानतुल्येन दानेनानेन मानवः ।
तारितैर्याति पितृभिर्विष्ण्वाख्यं यत्परं पदम् ॥
ब्रह्मस्वहारको गोघ्नो भ्रूणहा पाकभेदकः ।
महापातकयुक्तोऽपि वञ्चको ब्रह्मदूषकः ॥
निन्दको ब्राह्मणानां च तेषां कर्माभिदूषकः ।
एवं पातकयुक्तोऽपि गवां दानेन शुध्यति ॥
यश्चोभयमुखीं दद्यात्प्रभूतकनकावृताम् ।
तद्दिनं पायसाहारः पयसा वाऽतिवाहयेत् ॥
सुवर्णस्य सहस्रेण तदर्धेनापि भामिनि ।
तस्याप्यर्धं शतं वाऽथ पञ्चाशच्च तत[1]ोऽधिकम् ॥
यथाश[2]क्ति प्रदातव्यं वित्तशाठ्यविवर्जितम् ।
इमां गृहाणोभयमुखीं भवांस्त्राता ममास्तु वै ॥
मम वंशविशुद्धिः स्यात्सदा स्वस्तिकरो भव ।
इरावती धेनुमतीति जप्त्वा देवस्योना तदनन्तरम् ॥
प्रतिगृह्णा[3]मि तां धेनुं कुटुम्बार्थे विशेषतः ।
स्वस्तिर्भवतु ते नित्यं भद्रं चान्ते नमो नमः ॥
द्यौस्ते प्रतिददामि पृथिवीं ते प्रति गृह्णामि । क
इदं कस्मा अदादिति च वसुंधरे ।
विसृजेद्ब्राह्म[4]णं दधि गां च तस्य गृहं नयेत् " ॥

इत्युभयमुखीदानम् ।

यथाकथंचिद्दत्त्वा गां धेनुं वाऽधेनुमेव वा ॥
अरोगामपरिक्लिष्टां दाता स्वर्गे महीयते ॥ २०८ ॥

यथाकथंचिद्यावत्पूर्वोक्तप्रकारवतीं गां धेनुमधेनुं वा रोगरहितामपरिक्लिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते पूज्यते । धेनुर्नवप्रसूता । अधेनुरनवप्रसूता । अपरिक्लिष्टाऽकृशा ।

---

१ क. घ. °तोऽधिक° । ख. °तोऽर्थिक° । २ क. घ. °शक्त्या प्र° । ३ क. °मि देवि त्वां क° । ४ क. °णं देवि गां ।

(दानप्रकरणम् ८)

अत्र महाभारते–" न क्[1]शामपवत्सां वा वन्ध्यां रोगान्वितां तथा ।
न व्यङ्गां न परिश्रान्तां दद्याद्गां ब्राह्मणाय वै " ॥

तथा—" पीतोदकां जग्धतृणां दुग्धदोहां निरिन्द्रियाम् ।
उन्मत्तामङ्गहीनां च मृतवत्सां महाशनाम् ॥
केशचैलपुरीषास्थिक्रव्यादां स्यन्दिनीं खलाम् ।
पुन[2]र्नवां यमलसूं नित्यं प्रगलितस्तनीम् ॥
न दद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्च सदोषं वृषभं तथा " ।

पीतोदकत्वजग्धतृणत्वादिना वृद्धत्वमुपलक्ष्यते । खला दुःशीला । एकस्यापि गोदानादिकर्मणः क्वचिच्छास्त्रे बहुफलं कथ्[3]यते क्वचिच्चाल्पं तद्दातुर्देयस्य पात्रस्य देशकालयोश्च गुणभूयस्त्वाल्पत्वा[4]भ्यां व्यवस्थापनीयम् । यदाह मनुः—

" पात्रस्य च विशेषेण श्रद्दधानतयाऽपि च ।
अल्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्यावाप्यते फलम् " इति ॥

धेनुदानविधिप्रसङ्गेन गुडधेन्वादिविधय उदाह्रियन्ते । तत्र मत्स्यपुराणम्—

" गुडधेनुविधानस्य यद्रूपमिह यत्फलम् ।
तदिदानीं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥
कृष्णाजिनं चतुर्हस्तं प्राग्ग्रीवं विन्यसेद्भुवि ।
गोमयेनोपलिप्तायां दर्भानास्तीर्य यत्नतः " ॥

हस्तोऽरत्निः ।

" लध्वेणकाजिनं तद्वद्वत्सस्य परिकल्पयेत् ।
प्राङ्मुखीं कल्पयेद्धेनुमुदक्पादां सवत्सकाम् " ॥

प्राङ्मुखी प्राक्शिराः । वत्सोऽपि तथैव ।

" उत्तमा गुडधेनुः स्यात्सदा भारचतुष्टयम् ।
वत्सं भारेण कुर्वीत भाराभ्यां मध्यमा स्मृता ॥
अर्धभारेण वत्सः स्यात्कथिता भारकेण तु ।
चतुर्थांशेन वत्सः स्याद्गृहवित्तानुसारतः " ॥

पलशतं तुला तुलानां विंशतिर्भारः । तदुक्तम्—

" तुला स्त्रियां पलशतं भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः " ॥

" धेनुवत्सौ घृतास्यौ तौ सितसूत्राम्बरावृतौ ।

---

१ क. घ. कृशां पाप° । २ क. घ. °नर्धेनुं य° । ३ ग. दृश्यते । ४ ख. °त्वाद्यव° ।

शुक्तिकर्णाविक्षुपादौ शुक्तिमुक्ताफलेक्षणौ ॥
सितमूत्रशिरालौ तौ सितकम्बलकम्बलौ ।
ताम्रगुडकपृष्ठौ तौ सितचामररोमकौ ॥
विद्रुमभ्रूयुगोपेतौ नवनीतस्तनान्वितौ ।
क्षौमपुच्छौ कांस्यदोहाविन्द्रनीलकतारकौ " ॥

तारके चक्षुर्मध्यभागौ ।

" सुवर्णशृङ्गाभरणौ खुरै रौप्यमयैर्युतौ ।
नानाफलयुतौ दन्तौ घ्राणगन्धकरण्डकौ ॥
इत्येवं रचयित्वा तौ धूपदीपैस्तथाऽर्चयेत् ।
या लक्ष्मीः सर्वभूतानां या च देवेष्ववस्थिता ॥
धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ।
विष्णोर्वक्षसि या लक्ष्मीः स्वाहा या च विभावसौ ॥
चन्द्रार्कशक्रशक्तिर्या धेनुरूपाऽस्तु सा श्रिये ।
चतुर्मुखस्य या लक्ष्मीर्या लक्ष्मीर्धनदस्य च ॥
लक्ष्मीर्या लोकपालानां सा धेनुर्वरदाऽस्तु मे ।
स्वधा या पितृमुख्यानां(णां) स्वाहा यज्ञभुजां च या ॥
सर्वपापहरा धेनुस्तस्माच्छान्ति प्रयच्छ मे ।
एवमामन्त्र्य तां धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
विधानमेतद्धेनूनां सर्वासामिह पठ्यते ।
यास्तु पापविनाशिन्यः पठ्यन्ते दश धेनवः ॥
तासां स्वरूपं वक्ष्यामि नामानि च नराधिप ।
प्रथमा गुडधेनुः स्यात्तिलधेनुस्तथा परा ॥
घृतधेनुस्तृतीया च चतुर्थी जलधेनुका ।
क्षीरधेनुश्च विख्याता मधुधेनुस्तथा परा ॥
सप्तमी शर्कराधेनुर्दधिधेनुस्तथाऽष्टमी ।
रसधेनुश्च नवमी दशमी स्यात्स्वरूपतः ॥
कुम्भाः स्युर्द्रवधेनूनामितरासां तु राशयः " ॥

कुम्भो द्वादशपलाधिकानि पलशतानि पञ्च । तदुक्तम्—

---

१ क. शुचिमु° । २ क. ग. घ. 'त्रसिरा° । ३ क. ग. °णौ राजतखुरसंयु° । ४ ख. ग. घ. स्युर्दुग्धधे° ।

“ पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं मतम् ।
चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः प्रस्थाश्चत्वार आढकः ॥
आढकैस्तैश्चतुर्भिस्तु द्रोणस्तु कथितो बुधैः ।
कुम्भो द्रोणद्वयं शूर्पः खारी द्रोणास्तु षोडश ” ॥
“ सुवर्णधेनुमप्यत्र केचिदिच्छन्ति मानवाः ।
नवनीतेन रत्नैश्च तथाऽन्येऽपि महर्षयः ॥
एतदेवं विधानं स्यादेते चोपस्कराः स्मृताः ।
मन्त्रावाहनसंयुक्ताः सर्वाः पर्वणि पर्वणि ॥
यथाश्रद्धं प्रदातव्या भुक्तिमुक्तिफलप्रदाः ।
गुडधेनुप्रसङ्गेन सर्वास्तव मयोदिताः ॥
अशेषयज्ञफलदाः सर्वाः पापहराः शुभाः ।
अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते च वा पुनः ॥
गुडधेन्वादयो देया उपरागादिपर्वसु ” ।

इति गुडधेनुः ।

अथ तिलधेनुः । विष्णुर्धर्मोत्तरे वसिष्ठः—

“ तिलधेनुं प्रवक्ष्यामि केशवप्रीणनाय या ।
दत्ता भवति यश्चास्या नरेन्द्र विधिरुत्तमः ॥
यां दत्त्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृघ्नो गुरुतल्पगः ।
अगारदाही गरदः सर्वपापरतोऽपि वा ॥
महापातकयुक्तो वा युक्तो यश्चोपपातकैः ।
प्रमुच्यतेऽखिलैः पापैर्विष्णुलोकं च गच्छति ॥
उपलिप्ते महीपृष्ठे वस्त्राजिनसमावृते ।
धेनुं तिलमयीं कृत्वा सर्वरत्नैरलंकृताम् ॥
स्वर्णशृङ्गीं रौप्यखुरां गन्धघ्राणवतीं शुभाम् ।
मिष्टान्नजिह्वां कुर्वीत गुडास्यां सूत्रकम्बलाम् ॥
इक्षुपादां ताम्रपृष्ठां कुर्यान्मुक्ताफलेक्षणाम् ।
प्रशस्तपत्रश्रवणां फलदन्तवतीं शुभाम् ॥
स्रग्दामपुच्छां कुर्वीत नवनीतस्तनान्विताम् ।
फलैर्मनोहरैर्भक्ष्यैर्मणिमुक्ताफलान्विताम् ॥

१ ग. घ. °सृतिर्द्विगु° । २ ख. ग. शूर्पखा° । ३ ख. °व निधा° । ४ क. ग. घ. °धर्मेषु व° । ५ क. ग. घ. °म् । मृष्टा° । ६ क. ग. घ. स्रग्धाम° । ७ क. °नोरमैर्भ° ।

तिलद्रोणेन कुर्वीत आढकेन तु वत्सकम् ।
शुभवस्त्रयुगच्छन्नां चारुच्छत्रसमन्विताम् ॥
ईदृक्संस्थानसंपन्नां कृत्वा श्रद्धासमन्वितः ।
कांस्योपदोहनां दद्यात्केशवः प्रीयतामिति ॥
सम्यगुच्चार्य विधिना दत्त्वैतेन नराधिप ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः पितरं सपितामहम् ॥
प्रपितामहं तथा पूर्वपुरुषाणां चतुष्टयम् ।
आत्मानं तनयं पौत्रं प्रपौत्रं तदधस्त्रयम् ॥
तारयत्यवनीपाल तिलधेनुप्रदो नरः ।
यश्च गृह्णाति विधिवत्तस्याप्येवंविधं फलम् ॥
चतुर्दश तथा ये च ददतश्चानुमोदतः ।
दीयमानां प्रपश्यन्ति तिलधेनुं च ये नराः ॥
तेऽप्यशेषाघनिर्मुक्ताः प्रयान्ति परमां गतिम् ।
प्रशान्ताय सुशीलाय तथाऽमत्सरिणे बुधः ॥
तिलधेनुं नरो दद्याद्वेदपूर्णाय धर्मिणे ।
त्रिरात्रं यस्तिलाहारस्तिलधेनुं प्रयच्छति ॥
दत्त्वैकरात्रं स नरस्तिलानत्ति नराधिप ।
दानाद्विशुद्धपापस्य तस्य पुण्यवतो नृप ॥
चान्द्रायणादप्यधिकं शस्तं तत्तिलभक्षणम् " इति ।

तिलधेनोः पद्मपुराणोक्तः परिमाणविशेषः—

" षोडशाढकमयी धेनुश्चतुर्भिर्वत्सको भवेत् " ॥

भविष्योत्तरे—

" विनीताश्च उवाच-विधानं चैव धेनूनां तच्छृणुष्व नराधिप ।
तासां विधानं वक्ष्यामि विशेषश्चापि यादृशः ॥
अनुलिप्ते महीपृष्ठे कृष्णाजिनकुशोत्तरे ।
वस्त्रप्रस्तरणं कृत्वा धेनुं तत्रोपकल्पयेत् ॥
उदङ्मुखीं सवत्सां तु स्थापयित्वा विचक्षणः ।
प्रस्थैः षोडशभिर्धेनुश्चतुर्भिर्वत्सको भवेत् ॥
इक्षुदण्डमयाः पादा दन्ताः फलमयाः स्मृताः ।
जिह्वा पिष्टमयी तस्या घ्राणं गन्धमयं स्मृतम् ॥

---

१ ख. ग. 'धश्च य' । घ. 'धस्त्रिय' । २ ख. घ. 'शेषौघ' । ३ क. ग. घ. 'दभ्यधि'।

(दानप्रकरणम् ८)

गुडेन वदनं कृत्वा नेत्रे चैव तु मौक्तिके ।
प्रशस्तपत्रश्रवणा पृष्ठं ताम्रमयं स्मृतम् ॥
पुच्छं शणमयं तस्याः क्षुद्रमौक्तिकरोमिकाम् ।
श्वेतैश्च कम्बलै राजन्कम्बलं चैवं[1] कल्पयेत् ॥
फलानां विविधाकारां कण्ठिकां[2] चैव कल्पयेत् ।
स्तनाश्च नवनीतेन सर्वालंकारभूषिताम् ॥
स्वर्णशृङ्गीं रौप्यखुरां पञ्चरत्नसमन्विताम् ।
दर्भैराच्छादयित्वा च वस्त्रैश्च तदनन्तरम् ॥
आच्छादयित्वा राजेन्द्र चन्दनेन विचर्चिताम् ।
पुष्पैश्च पूजयित्वा तु धूपगन्धैश्च पूजिताम् ॥
तादृशीं[3] कल्पयित्वा तु पात्रभूते द्विजोत्तमे ।
सुव्रताय सुशीलाय विशेषेणाऽऽहिताग्नये ॥
वेदवेदाङ्गविदुषे साधुवृत्ताय धीमते ।
ईदृशाय प्रदातव्या तिलधेनुर्नराधिप ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पूज्या स्तुत्या च सर्वतः[4] ।
ॐ या लक्ष्मीः सर्वभूतानां या च देवेष्ववस्थिता ॥
धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ।
देहस्था या च रुद्राणी शंकरस्य सदा प्रिया ॥
तेन रूपेण सा देवी मम शान्तिं प्रयच्छतु ।
विष्णोर्वक्षसि या लक्ष्मीः स्वाहा या च विभावसोः ॥
चन्द्रार्कशक्रशक्तिर्या[5] धेनुरूपाऽस्तु सा श्रिये ।
चतुर्मुखस्य या लक्ष्मीर्या लक्ष्मीर्धनदस्य च ॥
लक्ष्मीर्या लोकपालानां सा धेनुर्वरदाऽस्तु मे ।
स्वधा या पितृमुख्यानां(णां) स्वाहा यज्ञभुजामपि ॥
सर्वपापहरा धेनुस्तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ।
अन्नं मे जायतां सद्यः पानं सर्वरसास्तथा ॥
कामान्संपादयास्माकं तिलधेनो द्विजार्पिते । इति दानमन्त्रः ।
एवं चाऽऽमन्त्र्य तां धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
एवमुच्चारयित्वा तु दद्यात्तस्य च दक्षिणाम् ॥

---

१ क. °व कारयेत्। फ°। २ घ. घण्टिकां। ३ क. ईदृशीं। ४ क. नित्यशः। ५ ख. °र्कंचक्र°।

सुवर्णं वाचयित्वाऽग्रे यथाशक्ति प्रदापयेत्* ।
न वित्तशाठ्यं कुर्वीत आत्मनो विभवे सति ॥

अथ प्रतिग्रहीतृमन्त्रः—

" प्रतिगृह्णामि देवि त्वां कुटुम्बार्थे विशेषतः ।
भरस्व कामैर्मां सर्वैस्तिलधेनो नमोऽस्तु ते " ॥

इति तिलधेनुः ।

अथ घृतधेनुदानम् । विष्णुधर्मेषु वसिष्ठः—

" तिलालाभे तथा दद्याद्घृतधेनुं यतव्रतः ।
येन भूप विधानेन तदिहैकमनाः शृणु ॥
वासुदेवं जगन्नाथं घृतक्षीराभिषेचनात् ।
संपूज्यं पूर्ववत्पुष्पैर्गन्धधूपादिभिर्नरः ॥
अहोरात्रोषितो नाम्ना ऽभिषिच्य घृतार्चिषम् ।
गव्यस्य सर्पिषः कुम्भं पुष्पमाल्यादिशोभितम् ॥
कांस्यापिधानसंयुक्तं सितवस्त्रयुगेन(ण) च ।
हिरण्यगर्भसहितं मणिविद्रुममौक्तिकैः " ॥

गर्भो मध्यं, मध्यवर्तिना हिरण्येन सहितं मण्यादिभिश्च सहितं कुम्भमित्यर्थः ।

" इक्षुयुग्ममयान्पादान्खुरान्रूप्यमयांस्तथा ।
सौवर्णे चाक्षिणी कुर्याच्छृङ्गे चागुरुकाष्ठजे ॥
सप्तधान्यमये पार्श्वे पत्रोर्णे नवकम्बलम् ।
कुर्यादगुरुकर्पूरैर्घ्राणं फलमयान्स्तनान् ॥
तद्वच्छर्करया जिह्वां गुडक्षीरमयं मुखम् ।
क्षौमसूत्रेण लाङ्गूलं रोमाणि सितसर्षपैः ॥
ताम्रपात्रमयं पृष्ठं कुर्याच्छ्रद्धासमन्वितः ।
ईदृक्स्वरूपां संकल्प्य घृतधेनुं नराधिप ॥

---

* एतदग्रेऽयं श्लोकोऽधिकः क. पुस्तके–" सहस्रमथ वाऽप्यर्धं शतं वाऽपि तदर्धकम् । तस्याप्यर्धं ततोऽप्यर्धं यथाशक्ति प्रदापयेत् " इति ।

---

१ ख. 'शक्त्या प्र° । २ ग. 'लाभावे त' । ३ ग. °वनम् । सं° । ४ ग. 'ज्य विधिव' । ५ क. अर्चयित्वा घृ° । ६ क. ग. घ. 'क्षुयष्टिम' । ७ ख. °यं कुर्याच्छ्रद्धाभक्तिस° । ८ ख. घ. °तः । ताद° ।

तद्वत्कल्पनया धेनोर्घृतवत्सं प्रकल्पयेत् " ॥

धेन्वाश्चतुर्थभागेन वत्सः कार्यः । अन्यत्र तथादृष्टत्वात्[1] ।

" तां च विप्रं महाभागं मनसैव घृतार्चिषम् ।
कल्पयित्वा ततस्तस्मै प्रयतः प्रतिपादयेत् ॥
एतां ममोपकाराय गृह्णीष्व त्वं द्विजोत्तम ।
प्रीयतां मम देवेशो घृतार्चिः पुरुषोत्तमः ॥
इत्युदाहृत्य विप्राय दद्याद्धेनुं नराधिप ।
घृतरत्नसुवर्णानां सम्यक्कल्पनया कृताम् ॥
दत्त्वैकरात्रं स्थित्वा तु घृताहारो नराधिप ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यस्तथा दानफलं शृणु ॥
घृतक्षीरवहा नद्यो यत्र पायसकर्दमाः ।
तेषु लोकेषु सर्वेषु सुपुण्येषूपजायते ॥
पितुरूर्ध्वं नयेत्सप्त पुरुषांस्तस्य येऽप्यधः ।
तांस्तेषु नृप लोकेषु स नयत्यस्तकल्मषः ॥
सकामानामियं व्युष्टिः कथिता नृपसत्तम ।
विष्णुलोकं नरा यान्ति निष्कामा घृतधेनुदाः " ॥

इति घृतधेनुः ।

अथ जलधेनुः । विष्णुधर्मेषु वसिष्ठः—

" जलधेनुं प्रवक्ष्यामि प्रीयते दत्तया यया ।
देवदेवो हृषीकेशः सर्वदः[2] सर्वभावनः ॥
जलकुम्भं नरव्याघ्र सुवर्णरजतान्वितम् ।
+रत्नगर्भमशेषैस्तु ग्राम्यैर्धान्यैः समन्वितम् ॥
सितवस्त्रयुगच्छन्नं दूर्वापल्लवशोभितम् ॥
कुष्ठमांसीपुरोशीरवालकामलकैर्युतम्[3][4] ।
प्रियङ्गुपात्रसहितं[5] सितयज्ञोपवीतिनम्[6] ॥
सोपानत्कं च सच्छत्रं दर्भविष्टरसंस्थितम् ।
चतुर्भिः संभृतं भूप तिलपात्रैश्चतुर्दिशम् ॥

\+ एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके ।

---

१ क. ग. °त् । तं च । २ क. सर्वेशः । ३ ग. कुष्ठामांसीमुरो° । ४ क. °सीसुरो° । ५ ग. °ङ्गुपत्र° । ६ ख. ग. °म् । सच्छत्रं सउपानत्कं द° ।

स्थगितं दधिपात्रेण घृतक्षौद्रवता मुखे[1] ।
उपोषितः समभ्यर्च्य वासुदेवं जलेश्वरम् ॥
पुष्पधूपोपहारैस्तु यथाविभवमादृतः ।
संकल्प्य जलधेनुं च कुम्भं तमभिपूज्य च ॥
पूजयेद्वत्सकं तद्वत्कृतं जलमयं ततः[2] ।
एवं संपूज्य गोविन्दं जलधेनुं सवत्सकाम् ॥
सितवस्त्रधरः शान्तो वीतरागो विमत्सरः ।
दद्याद्द्विजाय राजेन्द्र प्रीत्यर्थं जलशायिनः ॥
जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां मम केशवः ।
इति चोच्चार्य भूनाथ विप्राय प्रतिपादयेत् ॥
अपक्वान्नाशिना स्थेयमहोरात्रमतः परम् ।
अनेन विधिना दत्त्वा जलधेनुं नराधिप ॥
सर्वाह्लादानवाप्नोति[3] ये दिव्या ये च मानुषाः ।
शरीरारोग्यमाबाधप्रशमः सार्वकालिकः ॥
नृणां भवति दत्तायां जलधेन्वां न संशयः" ॥

इति जलधेनुविधानम् ।

अथ लवणधेनुविधानम् ।

"युधिष्ठिर उवाच—कृष्ण कृष्ण महाबाहो सर्वशास्त्रविशारद ।
कथयस्वेह दानानामुत्तमं यत्प्रकीर्तितम् ॥
येन दत्तेन दानानि सर्वाण्येव भवन्त्युत ।
सर्वकामप्रसिद्धिश्च[4] सर्वपापक्षयो भवेत् ॥
प्रायश्चित्तं विशुद्धिश्च तन्मे कथय सुव्रत" ॥

"श्रीकृष्ण उवाच—शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि दानानामुत्तमोत्तमम् ।
ख्यातं लवणधेन्वाख्यं सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥
यद्दत्त्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृघ्नो गुरुतल्पगः ।
विश्वासघाती क्रूरात्मा सर्वपापरतोऽपि वा ॥
मुच्यते नात्र संदेहः शिवलोकं[5] च गच्छति ।
शुभगोधनसंपन्नो दीर्घायुरपराजितः ॥

---

१ क. मुखी । उ° । घ. मुखम् । उ° । २ क. ग. बुधः । ३ ग. घ. °र्वान्कामान° । ४ क. ग. °मसमृद्धि° । ५ ख. °लोके स ग° ।

जायते पुरुषो लोके सर्वकामसमन्वितः ।
विधिं वक्ष्यामि राजेन्द्र लवणस्येह कल्पनाम् ॥
गोमयेनोपलिप्येत्तु[1] दर्भसंस्तरसंस्थितम् ।
आविकं चर्म विन्यस्य पूर्वाशाभिमुखस्थितम् ॥
वस्त्रेणाऽऽच्छादितं कृत्वा धेनुं कुर्वीत बुद्धिमान् ।
आढकेनैव कुर्वीत बहुवित्तोऽल्पवित्तवान् ॥
स्वर्णशृङ्गीं[2] रौप्यखुरामिक्षुपादां फलस्तनीम् ।
कार्या शर्करया जिह्वा गन्धघ्राणवती तथा ॥
समुद्रोदरजे शुक्ती कर्णौ तस्याः प्रकल्पयेत्[3] ।
शृङ्गे चन्दनकाष्ठाभ्यां यवानास्ये प्रदापयेत् ॥
तिलान्पार्ष्णिषु कुर्वीत गोधूमांश्चैव शक्तितः ।
एवं वै सप्त धान्यानि यथालाभं प्रकल्पयेत् ॥
कम्बलं पट्टसूत्रेण[4] ग्रीवायां[5] छत्रिकां तथा ।
पृष्ठे वै ताम्रपात्रं तु अपाने गुडपिण्डिकाम्[6] ॥
लाङ्गूले कर्पटं दद्याद्दशाः क्षीरप्रदेशतः ।
योनिप्रदेशे तु मधु सर्वतस्तु[7] फलान्विताम् ॥
एवं सम्यक्परिस्थाप्य रससस्यमयीं दशाम् ।
स्थापयेद्वत्सकं चापि चतुर्भागेन(ण) मानवः ॥
एवं धेनुं समभ्यर्च्य माल्यवस्त्रविभूषणैः ।
स्नात्वा देवार्चनं कृत्वा ब्राह्मणानभिपूज्य च ॥
दत्त्वा सदक्षिणां गां तु पुत्रभार्यासमन्वितः ।
ब्राह्मणाय सुशीलाय[8] वृत्तयुक्ताय वै नृप ॥
सौभाग्यं परमां बुद्धिरारोग्यं सर्वसंपदः ।
नृणां भवति दत्त्वा तु रसधेनुं न संशयः ॥
स्वर्गे च नियतो[9] वासो यावदाभूतसंप्लवम् ।
पत्रोर्णकम्बलगलां[10] लवणाढकेन कृत्वा फलस्तनवतीमविचर्म पृष्ठे ।
दत्त्वा द्विजाय विधिवद्रसधेनुमेनां लोके गवां सकलसौख्ययुतो वसेत्तु" ॥

इति भविष्योत्तरे लवणधेनुविधिः ।

---

१ क. ग. °लिप्ते तु । २ क. घ. °ङ्गीं रुप्य° । ३ ग. °त् । ओष्ठौ च° । ४ घ. °ट्टवस्त्रेण । ५ ग. °यां कर्टकं त° । ६ क. ग. घ. °पिण्डका° । ७ क. °य व्रतयु° । ८ क. ग. °मा वृद्धि° । ९ क. घ. °यतं वा° । १० ख. °गणां ल° ।

अथ शर्कराधेनोर्विधानम् ।

" विनीताश्व उवाच—तद्वच्च शर्कराधेनुं शृणु राजन्यथार्थतः ।
अनुलिप्ते महीपृष्ठे कृष्णाजिनकुशोत्तरे ॥
धेनुः शर्करया राजन्सदा भारचतुष्टयम् ।
उत्तमा कथ्यते सद्भिश्चतुर्थांशेन वत्सकम्* ॥
तदर्धं मध्यमा प्रोक्ता चतुर्थांशेन कन्यसा(सी) ।
तद्वद्वत्सं प्रकुर्वीत चतुर्थांशेन मानवः ॥
अथ कुर्यादष्टशतैश्चतुर्थांशेन वत्सकम् ।
स्वशक्त्या कारयेद्धेनुं यथाऽऽत्मानं न पीडयेत् ॥
सर्वबीजानि संस्थाप्य चतुर्दिक्षु समन्ततः ।
सौवर्णमुखशृङ्गाणि मौक्तिकानयनानि च ॥
गुडेन च मुखं कार्यं जिह्वा पिष्टमयी तथा ।
कम्बलं पट्टसूत्रेण घण्टाभरणसंयुतौ ॥
इक्षुपादा रौप्यखुरा नवनीतमयस्तनी ।
प्रशस्तपत्रश्रवणा सितचामरभूषिता ॥
पञ्चरत्नसमायुक्ता दर्भरोमसमन्विता ।
कांस्योपदोहना सम्यग्गन्धपुष्पैः समन्विता ॥
ईदृग्विधानसंयुक्ता वस्त्रैराच्छादितोपरि ।
गन्धपुष्पैरलंकृत्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
श्रोत्रियाय दरिद्राय साधुवृत्ताय धीमते ।
वेदवेदाङ्गविदुषे विशेषेणाग्निहोत्रिणे ॥
अनसूयवे प्रदातव्या न मत्सरयुताय वै ।
अयने विषुवे चैव व्यतीपाते तु षण्मुखे ॥
एषु कालेषु पुण्येषु यदृच्छायाऽपि दापयेत् " ।

षण्मुखं षडशीतिमुखम् । यदृच्छाया यदृच्छया यादृगिच्छयेत्यर्थः । आर्षो दीर्घः ।

---

* इत उत्तरं सार्धश्लोको न विद्यते ग. पुस्तके ।

---

१ क. °त्सकः । त° । २ घ. छ. ञ. °न वत्सकाः । अ° । ३ ग. °ता । प° । ४ ग. °सूयिने प्र° । ५ क. °पु स्वेच्छया वाऽपि । ६ क. °म् । स° ।

“ सत्पात्रं तु द्विजं दृष्ट्वा स्वागतं श्रोत्रियं गृहे ।
तादृशाय प्रदातव्या पुच्छदेशे निवेदयेत् ॥
पूर्वामुखः स्थितो दाता अथ वाऽपि ह्युदङ्मुखः ।
धेनुं पूर्वामुखीं कृत्वा वत्सं तूत्तरतो न्यसेत् ॥
दानकाले तु ये मन्त्रास्तान्पठित्वा समर्पयेत् ।
आच्छाद्य[1] दैवतं विप्रं मुद्रिकाकर्णवेष्टकैः ॥
स्वशक्त्या दक्षिणां दद्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
हस्ते च दक्षिणां दद्याद्गन्धपुष्पं सचन्दनम् ॥
धेनुं समर्पयेत्तस्य मुखं च न विलोकयेत् ।
एकाहं शर्कराहारो ब्राह्मणस्त्रि[2]दिनं वसेत् ॥
सर्वपापहरा धेनुः सर्वकामप्रदायिनी ।
सर्वकामैः[3]प्रसिद्धस्तु जायते नात्र संशयः[4] ॥
दीयमानां प्र[5]पश्यन्ति तेऽपि यान्ति परां गतिम् ।
य इदं शृणुयाद्भक्त्या पठते वाऽपि मानवः ॥
मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं[6] च गच्छति ” ।

इति भविष्योत्तरे दानधर्मेषु शर्कराधेनुविधिः ।

अथ महादानानि । मत्स्यपुराणे—

“ ऋषय ऊचुः—न्यायेनार्जनमर्थानां वर्धनं चाभिरक्षणम् ।
सत्पात्रप्रतिपत्तिश्च सर्वशास्त्रेषु पठ्यते ॥
कृतकृत्यो भवेत्केन मनस्वी धनवान्बुधः ।
महादानेन दत्तेन[7] तात विस्तरशो वद ॥
सूत उवाच—दानधर्मेषु य[8]च्चोक्तं विष्णुना प्रभविष्णुना ।
तदहं संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ॥
सर्वपापक्षयकरं नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ।
यत्तु षोडशधा प्रोक्तं वासुदेवेन भूतले ॥
पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वपापहरं शुभम् ।
पूजितं देवताभिश्च ब्रह्मविष्णु[9]हरादिभिः ॥

---

१ क. ग. °द्य चैव । २ क. °दिवे व° । ३ क. ग. घ. °मसमृद्ध° । ४ घ. °यः । ये दीयमानां प° । ५ ग. प्रशंसन्ति । ६ क. °कं स ग° । ७ घ. °न तन्मे वि° । ८ क. ख. यथोक्तं । ९ क. ख. °ष्णुसुरा° ।

आद्यं तु सर्वदानानां तुलापुरुषसंज्ञकम् ।
हिरण्यगर्भदानं च ब्रह्माण्डं तदनन्तरम् ॥
कल्पपादपदानं च गोसहस्रं च पञ्चमम् ।
हिरण्यकामधेनुश्च हिरण्याश्वस्तथैव च ॥
हिरण्याश्वरथस्तद्वद्धेमहस्तिरथस्तथा ।
पञ्चलाङ्गलिकं तद्वद्धरादानं तथैव च ॥
द्वादशं विष्णुचक्रं च ततः कल्पलतात्मकम् ।
सप्तसागरदानं च रत्नधेनुस्तथैव च ॥
महाभूतघटस्तद्वत्षोडशं परिकीर्तितम् ।
सर्वाण्येतानि कृतवान्पुरा शम्बरसूदनः ॥
वासुदेवोऽथ भगवानम्बरीषोऽथ भार्गवः ।
कार्तवीर्यार्जुनो रामः प्रह्लादः पृथुरेव च ॥
कुर्युरन्ये महीपालाः कानिचिद्भरतादयः ।
यस्माद्विघ्नसहस्राणि महादानानि भूतले ॥
एषामन्यतमं कार्यं वासुदेवप्रसादतः ।
न शक्यमन्यथा कर्तुमपि शक्रेण भूतले ॥
तस्मादाराध्य गोविन्दमुमापतिविनायकौ ।
महादाने मुखं कुर्याद्विप्रैश्चैवानुमोदितः ॥
एतदेवाऽऽह मनवे परितुष्टो जनार्दनः ।
यथा तदत्र वक्ष्यामि शृणुध्वमृषिसत्तमाः ॥
मनुरुवाच—महादानानि यानीह पवित्राणि शुभानि च ।
रहस्यानि प्रदेयानि तानि मे कथयाच्युत ॥
मत्स्य उवाच—नोक्तानि यानि दिव्यानि महादानानि षोडश ।
तानि ते संप्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥
तुलापुरुषयोगोऽयं येषामादौ विधीयते ।
अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये ॥
युगादिषूपरागेषु तथा मन्वन्तरादिषु ।
संक्रान्तौ वैधृतिदिने चतुर्दश्यष्टमीषु च ॥
सितपञ्चदशीपर्वद्वादशीष्वष्टकासु च ।
यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥

---

१ क. ख. °धृतदि° ।

(दानप्रकरणम् ८)

द्रव्यब्राह्मणलाभे वा श्रद्धा वा यत्र जायते ।
तीर्थे वाऽऽयतने गोष्ठे कूपारामसरित्सु च ॥
गृहे वाऽथ वने वाऽपि तडा[1]के निर्झरे तथा ।
महादानानि देयानि संसारभयभीरुणा ॥
अनित्यं जीवितं यस्माद्वसु चातीव चञ्चलम् ।
केशेष्विव गृहीतस्तन्मृत्युना धर्ममाचरेत् ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
षोडशारत्निमात्रं तु दश द्वादश वा करान् ॥
मण्डलं कारयेद्विद्वांश्चतुर्भद्राननं बुधः ।
सप्तहस्ता भवेद्वेदी मध्ये पञ्चकराऽथ वा ॥
तन्मध्ये तोरणं कुर्यात्सारदारुमयं बुधः " ।

तोरणमिदं तुलाधारणार्थम् ।

" [2]कुर्या[3]द्दण्डानि चत्वारि चतुर्दिक्षु विचक्षणः ।
सुमेखलायोनियुता[4]नि द्वारि संपूर्णकुण्डा[5]नि सविष्टराणि ।
हस्तप्रमाणानि तिलाज्यधूपपुष्पोपहाराणि सुशोभनानि ॥
पूर्वोत्तरे हस्तमिताऽथ वेदी ग्रहादि[6]देवेश्वरपूजनाय ।
तत्रार्चनं ब्रह्मशिवाच्युतानां सूर्यस्य कार्यं फलमाल्यवस्त्रैः ॥
लोकेशवर्णाः परितः पताका मध्ये ध्वजः किंकिणिकायुतः स्यात् ।
द्वारेषु कार्याणि च तोरणानि चत्वार्यपि क्षीरवनस्पतीनाम् ॥
द्वारेषु कुम्भद्वयमत्र कार्यं सुग[7]न्धधूपाम्बररत्नयुक्तम् ।
शाकेङ्गुदीचन्दनदेवदारुश्रीपर्णबिल्वैः प्रियकाञ्चनोत्थम् ॥
स्तम्भद्वयं हस्तयुगावखातं कृत्वा दृढं पञ्चकरोच्छ्रितं च ।
तदन्तरं हस्तचतुष्टयं स्यादथोत्तराङ्गं च तदङ्गमेव " ॥

तदङ्गं स्तम्भवृक्षजातिमत् ।

" समानजातिश्च तुलाऽवलम्ब्या हैमेन मध्ये पुरुषेण युक्ता ।
दैर्घ्येण सा हस्तचतुष्टयं तु पृथुत्वमस्यास्तु दशाङ्गुला[8]नि ॥
तुला सुवर्णाभरणा तु कार्या सलोहपाशद्वयशृङ्खलाभिः ।

१ ग. घ. °डागे नि° । २ ख. कुर्वन्दण्डा° । ३ क. घ. °र्यात्कुण्डा° । ४ क. घ. °नि तानि सं° । ५ क. घ. °नि महासनानि । सुताम्रपात्रद्वयसंयुतानि सयज्ञपात्राणि स° । ६ घ. °देवीश्व° । ७ क. °गन्धिधू° । ८ क. °नि । सुवर्णपत्राभ° ।

युता सुवर्णेन च रत्नमा[1]ला विभूषिता माल्य[2]विलेपनाढ्या ॥
चक्रं लिखेद्वारिजगर्भयुक्तं नानारजोभिर्भुवि पुष्पकीर्णम् ।
वितानकं चोपरि पञ्चवर्णं संस्थापयेत्पुष्पफलोपशोभम् ॥
अथ द्विजा वेदविदश्च कार्याः सुरूपवेशान्वयशीलयुक्ताः ।
विधानदक्षाः पटवोऽनुकूला ये चाऽऽर्यदेशप्रभवा द्विजेन्द्राः ॥
गुरुश्च वेदार्थविदार्यदेशसमुद्भवः शीलकुलाभिरूपः ।
कार्यः पुराणाभिरतोऽतिदक्षः प्रसन्नगम्भीरसरस्वतीकः ॥
सिताम्बरः कुण्डलहेमसूत्रकेयूरकण्ठाभरणाभिरामः ।
पूर्वेण ऋग्वे[3]दयुतौ च शस्तौ यजुर्विदौ दक्षिणतश्च कार्यौ ॥
स्थाप्यौ द्विजौ सामविदौ च पश्चादाथर्वणावुत्तरतश्च कार्यौ ।
विनायकादिग्रहलोकपालवस्वष्टकादित्यमरुद्गणानाम् ॥
ब्रह्माच्युतेशार्कवनस्पतिभ्यः स्वै[4]मन्त्रतो होमचतुष्टयं स्यात् ।
जप्यानि सूक्तानि तथैव चैषामनुक्रमेणैव यथास्वरूपम् ॥
होमावसाने कृततू[5]र्यनादो गुरुर्गृहीत्वा बलिपुष्पधूपम् ।
आवाहयेल्लोकपतीन्क्रमेण मन्त्रैरमीभिर्यजमानयुक्तः ॥
ॐ एह्येहि सर्वामरसिद्धसाध्यैरभिष्टुतो वज्रध[6]रः सुरेशः ।
संवी[7]ज्यमानोऽप्सरसां गणेन रक्षाध्वरं नो भगवन्नमस्ते ॥

ॐ इन्द्राय नमः ।

ॐ एह्येहि सर्वामर हव्यवाह मुनिप्रवीरैरभितोऽभिजुष्टः ।
तेजो[8]र्वतीलोकगणेन सार्धं ममाध्वरं रक्ष[9] कवे नमस्ते ॥

ॐ अग्नये नमः ।

ॐ एह्येहि वैवस्वत धर्मराज सर्वामरैरर्चितदिव्यमूर्ते ।
शुभाशुभा[10]नन्दसुवामधीश शिवाय नः पाहि मखं नमस्ते ॥

ॐ यमाय नमः ।

ॐ एह्येहि रक्षोगणनायक[11]स्त्वं विशालवेतालपिशाचसंघैः ।
ममाध्वरं पाहि शुभाधिनाथ लोकेश्वरस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥

---

१ ख. °माल्यवि° । २ ग. °विभूषणाढ्या । ३ क. ग. घ. °दविदौ च । ४ ख. ग. स्वतन्त्र° । ५ ख. °तीन्नृपेण । ६ क. ग. घ. °धरामरेश । सं° । ७ ख. घ. °वीक्ष्यमाणोऽप्स° । ८ ग. °वता लो° । ९ क. घ. °क्ष विभो न° १० ग. °भाचारविचारसाक्षी शि° । ११ क ग. °क त्वं वि° ।

(दानप्रकरणम् ८)

ॐ निर्ऋतये नमः ।

ॐ एह्येहि पाथोगणवारिधीनां गणेन[1] पर्जन्य सहाप्सरोभिः ।
विद्याधरेन्द्रामरगीयमानः पाहि त्वमस्मान्भगवन्नमस्ते ॥

ॐ वरुणाय नमः ।

ॐ एह्येहि यज्ञं मम रक्षणाय मृगाधिरूढः सह सिद्धसंघैः ।
प्राणाधिपः कालकवेः सहायो गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ॥

ॐ वायवे नमः ।

ॐ एह्येहि यज्ञेश्वर यज्ञरक्षां विधत्स्व नक्षत्रगणेन सार्धम् ।
सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ॥

ॐ सोमाय नमः ।

ॐ एह्येहि विश्वेश्वर नस्त्रिशूलिन्कपालखट्वाङ्गवरेण सार्धम् ।
लोकेश भूतेश्वर यज्ञसिद्ध्यै गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते ॥

ॐ ईशानाय नमः ।

ॐ एह्येहि पातालधरो[2]मरेन्द्र नागाङ्गनाकिंनरगीयमानः ।
रक्षोगणेनामरलोकसार्धमनन्त रक्षाध्वरमस्मदीयम् ॥

ॐ अनन्ताय नमः ।

ॐ एह्येहि विश्वाधिपते मुनीन्द्र लोकेन सार्धं पितृदेवताभिः ।
विशाध्वरं नः सततं शिवाय पितामहस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥

ॐ ब्रह्मणे नमः ।

त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
ब्रह्मविष्णुसुरैः सार्धं रक्षां कुर्वन्तु तानि मे ॥
देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
ऋषयो मनवो गावो देवा मातर एव च ॥
सर्वे ममाध्वरे रक्षां प्रकुर्वन्तु मुदाऽन्विताः ।
इत्यावाह्य सुरान्दद्यादृत्विग्भ्यो हेमभूषणम् ॥
कुण्डलानि च हैमानि सूत्राणि कटकानि च ।
तथाऽङ्गुलीपवित्राणि वासांसि शयनानि च ॥
द्विगुणं गुरवे दद्याद्भूषणाच्छादनादिकम् ।
जपेयुः शान्तिकाध्यायं जापकाः सर्वतोदिशम् " ॥

---

[1] क. °णेशप° । [2] क. °राधरेन्द्र ।

शान्तिकाध्यायम् " शं न इन्द्राग्नी " इति सूक्तम् ।

" उपोषिताश्च ते सर्वे कृत्वैवमधिवासनम् ।
आदावन्ते च मध्ये च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥
ततो मङ्गलशब्देन स्नापितो वेदपुंगवैः ।
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
शुक्लमाल्याम्बरधरस्तां तुलामनुमन्त्रयेत् ।
नमस्ते सर्वदेवानां शक्ति त्वं सत्यमास्थिता ॥
साक्षिभूता जगद्धात्री निर्मिता विश्वयोनिना ।
एकतः [1]सर्वसत्यानि तथाऽनृतशतानि च ॥
धर्माधर्मकृतां मध्ये स्थापिताऽसि जगद्धिते ।
त्वं तुले सर्वभूतानां प्रमाणमिह कीर्तिता ॥
मां तोलयन्ती संसारादुद्धरस्व नमोऽस्तु ते ।
योऽसौ तत्राधिपो देवः पुरुषः पञ्चविंशकः ॥
स एषोऽधिष्ठितो देवि त्वयि तस्मान्नमो नमः ।
ॐ नमो नमस्ते गोविन्द तुलापुरुषसंज्ञक ॥
त्वं हरे तारयस्वास्मांस्त्वस्मात्संसा[2]रैकर्दमात् ।
पुण्यं कालं समासाद्य कृत्वैवमधिवासनम् ॥
पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा तुलां तां प्रारुहेद्बुधः ।
सखड्गचर्मकवची सर्वाभरणभूषितः ॥
धर्मराजमथौ[3]ऽऽधार्य[4] सोमसूत्रेण संयुतम् ।
कराभ्यां बद्धमुष्टिभ्यामास्ते पश्यन्हरेर्मुखम् ॥
ततोऽपरे तुलाभागे न्यसेयुर्द्विजपुंगवा[5]ः ।
समादभ्यधिकं यावत्काञ्चनं चातिनिर्मलम् ॥
पुष्टिकामस्तु कुर्वीत भूमिसंस्थं नरेश्वर ।
क्षणमात्रं ततः स्थित्वा पुनरेवमुदीरयेत् ॥
ॐ नमस्ते सर्वभूतानां साक्षिभूते सनातने ।
पितामहेन देवि त्वं निर्मिता परमेष्ठिना ॥
त्वया धृतं जगत्स[6]र्वं महत्स्थावरजङ्गमम् ।
सर्वभूतात्मभूतस्थे नमस्ते विश्वधारिणि ॥

---

१ ग. °वैतीर्थानि । २ क. °रसागरात् । पु° । ३ क. ग. °थाऽऽदाय । ४ ग. °य हेम° । ५ ग- वाः । तस्माद° । ६ क. ग. घ. °र्वं सह° ।

(दानप्रकरणम् ८)

ततोऽवतीर्य गुरवे पूर्वमर्धं निवेदयेत् ।
ऋत्विग्भ्यः परमर्धं तु दद्यादुदकपूर्वकम् ॥
गुरवे ग्रामरत्नानि ऋत्विग्भ्यश्च निवेदयेत् ।
प्राप्य तेषामनुज्ञां च तथाऽन्येभ्योऽपि दापयेत् ॥
दीनानाथविशिष्टादीन्पूजयेद्ब्राह्मणैः सह ।
न चिरं धारयेद्गेहे हेम संप्रोक्षितं बुधः ॥
तिष्ठद्भयावहं यस्माच्छोकव्याधिकरं नृणाम् ।
शीघ्रं परस्वीकरणाच्छ्रेयः प्राप्नोति पुष्कलम् ॥
अनेन विधिना यस्तु तुलापुरुषमाचरेत् ।
प्रतिलोकाधिपस्थाने प्रतिमन्वन्तरं वसेत् ॥
विमानेनार्कवर्णेन किंकिणीजालमालिनां[1] ।
पूज्यमानोऽप्सरोभिश्च ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥
कल्पकोटिशतं यावत्तस्मिँल्लोके महीयते ।

कर्मक्षयादिह पुनर्भुवि राजराजभूपालमौलिमणिरञ्जितपादपीठः ।
श्रद्धान्वितो भवति यज्ञसहस्रयाजी दी[2]पप्रतापजितसर्वमहीपलोकः ॥
यो दीयमानमपि पश्यति भक्तियुक्तो लोकान्तरे स्मरति वाचयतीह लोके ।
यो वा शृणोति पठतीन्दुसमानरू[3]पं प्राप्नोति धाम स पुरंदरदेवजुष्टम् " ॥

इति तुलापुरुषदानम् ।

अत्र भविष्योत्तरीया विशेषाः—

" तन्मध्ये कारयेद्वेदिं हस्तमा[4]त्रोच्छ्रितां शुभाम् ।
चतुर्द्वारेषु संस्थाप्याः कुम्भाः स्युः पल्लवाननाः ॥
पञ्चरत्नसमायुक्ताः सप्तधान्योपरि स्थिताः " ।

पञ्चरत्नानि—" कनकं हीरकं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकम् " इति ।

सप्तधान्यानि ग्राम्याणि आरण्यानि[5] ग्राम्यारण्यानि वा ।

" व्रीहयो यवगोधूमा उभौ च तिलसर्षपौ ।
इक्षुः प्रियङ्गवश्चैव ग्राम्या ओषधयः स्मृता[6]ः ॥
[7]वेणुश्यामाकनीवार[8]र्जर्तिलाश्च [9]गवेधुकाः ।
आरण्यजा मर्कटिकाः सप्त गन्दुतिकोत्तमाः ॥

१ ग. °ना । वीज्य° । २ ग. दीप्तप्र° । ३ क. °रूपः प्रा° । ४ क. °त्रोच्छ्रयां शु° । ५ ग. °नि वा । ६ ग. °ताः । वीणश्या° । ७ ख. वीणुश्या° । ८ ग. °जम्भिला° । ९ ख. गवीधु° ।

अणवो राजमाषाश्च माषा मुद्गाश्च कोद्रवाः ।
[1]कुहीनकाः सहीनाश्च सप्तैते व्यन्तराः स्मृताः ” इति ॥

तथा—“ अत्रैव केचिदिच्छन्ति ऋषयः षोडश[2]र्त्विजः ।
आघारावाज्यभागौ तु पूर्वं हुत्वा द्विजोत्तमः ॥
प्रणवादिस्वनाम्ना च स्वाहान्ते होम उच्यते ” ।

तथा—“ अनेनैव विधानेन केचिद्रौप्यमयं पुनः ।
कर्पूरेण तथेच्छन्ति केचिद्ब्राह्मणपुंगवाः ॥
तथा सिततृतीयायां नार्यः सौभाग्यदर्पिताः ।
कुङ्कुमेन प्रयच्छन्ति लवणेन गुडेन च ॥
तत्र मन्त्रा न होमा वा एवमेव प्रदापयेत् ” ।

इति[3] तुलादाने विशेषः ।

“ अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
नाम्ना हिरण्यगर्भाख्यं महापातकनाशनम् ॥
पुण्यं दिनमथाऽऽसाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
ऋत्विग्मण्डपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
कुर्यादुपोषितस्तद्वल्लोकेशावाहनं बुधः ।
पुण्याहवाचनं कृत्वा तद्वत्कृत्वाऽधिवासनम् ॥
ब्राह्मणैरानयेत्[4]कुण्डं तपनीयमयं शुभम् ।
द्वासप्तत्यङ्गुलोच्छ्रायं हेमपङ्कजगर्भवत् ॥
त्रिभागहीनविस्तारं प्रशस्तं मुरजाकृति ।
दशो[5]न्तानि सरत्नानि दात्रं सूची तथैव च ॥
हेमनालं सपिटकं बहिरादित्यसंयुतम् ।
तथैवा[6]ऽऽवरणं नाभेरुपवीतं च काञ्चनम् ॥
पार्श्वतः स्थापयेत्तद्वद्धेमदण्डं कमण्डलुम् ।
पद्माकारं पिधानं स्यात्समन्तादङ्गुलाधिकम् ॥
मुक्तावलीसमोपेतं पद्मरागदलान्वितम् ।
तिलद्रोणोपरि गतं वेदिमध्ये ततोऽर्चयेत् ॥
ततो मङ्गलशब्देन ब्रह्मघोषरवेण च ।

---

१ क. घ. कुहून° । २ क. घ. °श द्विजाः । आ° । ३ क. ख. °ति । अ° । ४ क. °त्कुम्भं त° । ५ क. °शास्त्राणि स° । ६ क. ख. °वाऽऽचर° ।

(दानप्रकरणम् ८)

सर्वौषध्युदकैस्थानं स्नपितं वेदपारगैः ॥
शुक्लमाल्याम्बरधरैः सर्वाभरणभूषितः ।
इद(म)मुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च ।
सप्तलोकसुराध्यक्ष जगद्धात्रे नमो नमः ॥
भूर्लोकप्रमुखा लोकास्तव गर्भे व्यवस्थिताः ।
ब्रह्मादयस्तथा देवा नमस्ते विश्वधारिणे ॥
नमस्ते भुवनाधार नमस्ते भुवनाश्रय ।
नमो हिरण्यगर्भाय गर्भे यस्य पितामहः ॥
यतस्त्वमेव भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।
तस्मान्मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥
एवमामन्त्र्य तन्मध्यमाविश्याऽऽस्त उदङ्मुखः ।
मुष्टिभ्यां परिसंगृह्य धर्मराजचतुर्मुखौ ॥
जानुमध्ये शिरः कृत्वा तिष्ठेदुच्छ्वासपञ्चकम् ।
गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तोन्नयनं तथा ॥
कुर्युर्हिरण्यगर्भस्य ततस्ते द्विजपुंगवाः ।
गीतमङ्गलघोषेण गुरुरुत्थापयेत्ततः ॥
जातकर्मादिकाः कुर्युः क्रियाः षोडश चापराः ।
सूच्यादिकं च गुरवे दत्त्वा मन्त्रमिमं पठेत् ॥
ॐ नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः ।
चराचरस्य जगतो गृहभूताय वै नमः ॥
मात्राऽहं जनितः पूर्वं मर्त्यधर्माऽमरोत्तम ।
त्वद्गर्भसंभवो देव दिव्यदेहो भवाम्यहम् ॥
चतुर्भिः कलशैर्भूयस्ततस्ते द्विजपुंगवाः ।
स्नानं कुर्युः प्रसन्नाङ्गाः सर्वाभरणभूषिताः ॥
देवस्य त्वेति मन्त्रेण स्थितस्य कनकासने ।
अद्य जातस्य तेऽङ्गानि अभिषेक्ष्यामहे वयम् ॥
दिव्येनानेन वपुषा चिरं जीव सुखी भव ।

---

१ क. °कस्नानं स्न° । ग. °कस्नानैः स्नापितो वे° । २ क. घ. °पितो वे° । ३ क. ग. घ. °धरः स° । ४ ख. °ङ्गल्यघो° । ५ ग. °रुद्रापये° । ६ ख. °भवे देवे दि° ।

ततो हिरण्यगर्भं तं तेभ्यो दद्याद्विचक्षणः ॥
ते पूज्याः सर्वभावेन बहवो वा तदाज्ञया ।
तत्रोपकरणं सर्वं गुरवे विनिवेदयेत् ॥
पादुकोपानहच्छत्रं चामरासनभाजनम् ।
ग्रामं वा विषयं वाऽपि यदन्यद्दयितं भवेत् ॥
अनेन विधिना यस्तु पुण्येऽह्नि विनिवेदयेत् ।
हिरण्यगर्भदानं स ब्रह्मलोके महीयते ॥
+पुरेषु लोकपालानां प्रतिमन्वन्तरं वसेत् ।
कल्पकोटिशतं यावद्ब्रह्मलोके महीयते ॥
कलिकलुषविमुक्तः पूजितः सिद्धसंघैर[2]मलचमरमालावीज्यमानोऽप्सरोभिः
पितृशतम[1]थ बन्धून्पुत्रपौत्रप्रपौत्रानपि नरकनिमग्नांस्तारयेदेक एव ” ॥

इति मात्स्ये हिरण्यगर्भदानवि[3]धिः ॥

“मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्माण्डाभिधमुत्तमम् ।
यच्छ्रेष्ठं सर्वदानानां महापातकनाशनम् ॥
पुण्यं दिनमथाऽऽसाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनानि च ॥
लोकेशावाहनं तद्वदधिवासनकं तथा ।
कुर्याद्विंशपलादूर्ध्वमासहस्राच्च शक्तित[4]ः ॥
शकलद्वयसंयुक्तं ब्रह्माण्डं काञ्चनं बुधः ।
दिग्गजाष्टकसंयुक्तं षड्वेदाङ्गसमन्वितम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतं मध्यस्थितचतुर्मुखम् ।
शिवाच्युतार्कशिखरमुमालक्ष्मीसमन्वितम् ॥
वस्वादित्यमरुद्गर्भं महारत्नसमन्वितम् ।
[5]वितस्तेरङ्गुलशतं यावदायामविस्तरम् ॥
कौशेयवस्त्र[6]संयुक्तं तिलद्रोणोपरि न्यसेत् ।
तथाऽष्टादश धान्यानि समन्तात्परिकल्पयेत् ॥

+अयं श्लोको न विद्यते क. घ. पुस्तकयोः ।

---

१ क. ख. घ. °मरच° । २ क. ग. °मपि ब° । ३ ख. घ. °धिः । अ° । ४ ख. ग. °तः । कलशद्व° । ५ ग. विस्तृतेर° । ६ क. घ. °संवीतं ति° ।

(दानप्रकरणम् ८)

श्यामाकधान्य[1]यवमुद्गतिलाणुमाषगोधूमकोद्रवकुलत्थसतीनशि[2]म्बैः ।
अष्टादशं चणकलायमयोष्टराजमाषप्रियङ्गुसहितं च मसूरमाहुः ॥

पूर्वेणानन्तसंयुक्तं प्रद्युम्नं पूर्वदक्षिणे ।
प्रकृतिं दक्षिणे देशे संकर्षणमतः परम्[3] ॥
पश्चिमे चतुरो वेदानानिरुद्धमतः परम् ।
अग्निमुत्तरतो हेमवासुदेवमतः परम् ॥
समन्ताद्गु[4]डपीठस्थानर्चयेत्काञ्चनान्बुधः[5] ।
स्थापयेद्वस्त्रसंवीतान्पूर्णकुम्भान्दशैव तु ॥
दशैव धेनवो देयाः सहेमा वरदोहनाः ।
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः ॥
भक्ष्यभोज्यान्नदीपेक्षुफलमाल्यानुलेपनैः ।
होमा[6]धिवासनान्ते तु[7] स्नापितो वेदपुंगवैः ॥
इममुच्चारयेन्मन्त्रं त्रिः कृत्वाऽथ प्रदक्षिणम् ।

ॐ नमोऽस्तु विश्वेश्वर विश्वधाम जगत्सवित्रे भगवन्नमस्ते ।
सप्तर्षिलोकामरभूतलेश गर्भेण सार्धं वितराभिरक्षाम् ॥
ये दु[8]ःखितास्ते सुखिनो भवन्तु प्रयान्तु पापानि चराचराणाम् ।
त्वद्दानशस्त्राहतपातकानां ब्रह्माण्ड दोषाः प्रलयं प्रयान्तु ॥
देवं प्रणम्यामरविश्वगर्भं दद्याद्द्विजेभ्यो दशधा विभज्य ।
भागद्वयं तत्र गुरोः प्रकल्प्य समं भजेच्छेषमतः क्रमेण ॥
स्वल्पेषु होमं गुरुरेक एव कुर्यादथैकाग्निविधानयुक्त्या ।
स एव संपूज्यतमोऽल्पवित्तैर्यथोक्तवस्त्राभरणादिकेन ॥
इत्थं य एतदखिलं पुरुषोऽनुकुर्याद्ब्रह्माण्डदानमधिगम्य महद्विमानम् ।
निर्धूतकल्मषविशुद्धतनुर्मुरारेरानन्दकृत्पदमुपैति सहाप्सरोभिः ॥
संतारयेत्पितृपितामहपुत्रपौत्रै[9]बन्धुप्रियातिथिकलत्रशताष्टकं सः ।
ब्रह्माण्डदानशकलीकृतपातकौघमानन्दयेच्च जननीकुलमप्यशेषम् ॥

इति मात्स्ये ब्रह्माण्डदानविधिः ।

अत्र भविष्योत्तरीया विशेषाः—

---

१ क. °न्यतिलमुद्गर्यवाणु° । २ ख. ग. घ. छ. °शिष्टैः । अ° । ३ क. घ. °म् । स° । ४ क. °द्गुरुपी° । ५ ख. °नाद्बुधः । ६ ख. घ. °मादिवा° । ७ ख. तु स्थापि° । ८ क. °खिनस्ते । ९ क. °त्रभ्रातृप्रि° ।

" ब्रह्माण्डं काञ्चनं कृत्वा सर्वलक्षणसंयुतम् ।
देवासुरैर्मनुष्यैश्च गन्धर्वोरगराक्षसैः[१] ॥
संयुक्तं च नदीभिश्च समुद्रैः पर्वतैस्तथा ।
विमानशतकोटीभिर्भूषितं च सरोवरैः " ॥

तथा—" तस्याङ्के कल्पयेद्राजन्भुवनानि चतुर्दश " ।

तथा—" कलश(शकल)द्वयसंयुक्तं घटाकारं सुसंहतम् " ।

तथा—" पुष्पमण्डपिकां कृत्वा तत्र संस्थापयेद्बुधः ।
तिलद्रोणोपरिगतं कुङ्कुमक्षोदचर्चितम् ॥
वासोयुग्मेन संछाद्य धूपगन्धा[२]दिवासितम् ।
अष्टादशैव धान्यानि द्रोणमात्राण्यथाऽऽहरेत् ॥
गृहे वा मण्डपे वाऽपि स्थापयेत्तं विचक्षणः " ।

तथा—" ब्रह्मविष्णुशिवानां च तन्नाम्ना जुहुयात्तिलान् ।
अयुतं होमयेत्पश्चान्महाव्याहृतिभिर्नृप ॥
रुद्रजापश्च कर्तव्यस्तस्यैवानन्तरं बुधैः ।
ततः पर्वसमीपे तु स्नातः शुक्लाम्बरः शुचिः ॥
ब्रह्माणं पूजयेद्भक्त्या गृहीतसुकुमाञ्जलिः ।
नमो जगत्प्रतिष्ठाय विश्वधाम्ने नमोऽस्तु ते ॥
वाङ्मयान्तर्निमग्नाय ब्रह्माण्डे शुभकृद्भव ।
ब्रह्माण्डोदरवर्तीनि यानि सत्त्वानि कानि चित् ॥
तानि सर्वाणि मे पुष्टिं प्रयच्छन्त्व[३]तुलां तथा ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रु[४]द्रश्च लोकपालास्तथा ग्रहाः ॥
नक्षत्राणि तथा नागा ऋषयो मरुतस्तथा ।
सर्वे भवन्तु मे प्रीताः सप्त जन्मान्तराणि च ॥
इत्युच्चार्य ततो दद्याद्ब्रह्माण्डं सर्वकामदम्[५] ।
सदक्षिणं च तत्कृत्वा दिक्संस्थान्पूजयेद्द्विजान् " ॥

इति भविष्योत्तरे विशेषतो ब्रह्माण्डदानविधिः ।

" मत्स्य उवाच—कल्पपादपदानाख्यमतः परमनुत्तमम् ।
महादानं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥

---

१ क. °सैः । समन्वितं न° । २ क. ग. °न्धाधिवा° । ३ क. °न्त्वखिलां । ४ ख. रुद्राश्च ।
५ क. घ. °म् । प्रद° ।

(दानप्रकरणम् ८)

पुण्यं दिनमथाऽऽसाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
पुण्याहवाचनं कृत्वा लोकेशावाहनं तथा ॥
ऋत्विग्मण्डप[1]संस्कारभूषणाच्छादनादिकम् ।
काञ्चनं कारयेद्वृक्षं नानाफलसमन्वितम् ॥
नानाविहगवस्त्राणि भूषणानि च कारयेत् ।
शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वमासहस्रा[2]द्धि कारयेत् ॥
अथ तप्तसुवर्णस्य कारयेत्कल्पपादपम् ।
गुडप्रस्थोपरिष्टाच्च सितवस्त्रयुगा[3]वृतम् ॥
ब्रह्मविष्णुशिवोपेतं पञ्चशाखं सभास्करम् ।
कामदेवमधस्ताच्च सकलत्रं प्रपूजयेत् ॥
संतानं पूर्वतस्तद्वत्तुरीयांशेन कल्पयेत् ।
मन्दारं दक्षिणे पार्श्वे श्रिया सार्धं घृतोपरि ॥
पश्चिमे पारिभद्रं तु सविञ्या सह जीरके ।
सुर[4]भींसंयुतं तद्वत्तिलेषु हरिचन्दनम् ॥
तृतीयांशेन कुर्वीत तिलेन फलसंयुतम् ।
कौशेयवस्त्रसंयुक्तानिक्षुमालासमन्वितान् ॥
तथाऽष्टौ [5]पूर्णकलशान्पादुकासनभाजनम् ।
दीपकोपानहच्छत्रचामरासनसंयुतम् ॥
फलमाल्ययुतं तद्वदुपरिष्टाद्वितानकम् ।
तथाऽष्टादश धान्यानि समन्तात्परिकल्पयेत्+ ॥
ॐ नमस्ते कल्पवृक्षाय चिन्तितार्थप्रदायिने ।
विश्वंभराय देवाय नमस्ते विश्वमूर्तये ॥
यस्मात्त्वमेव विश्वात्मा ब्रह्मा स्थाणुर्दिवाकरः ।
मूर्तामूर्तं परं बीजमतः पाहि सनातनम् ॥
त्वमेवामृतसर्वस्वमनन्तः पुरुषोऽव्ययः ।
संतानाद्यैरुपेतः सन्पाहि संसारसागरात् ॥

\+ इत उत्तरमेकः श्लोकोऽधिकः क. घ. पुस्तकयोः—" होमाधिवासनान्ते च स्नापितो द्विजपुंगवैः । त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रमेतदु(मु)दीरयेत् " इति ॥

---

१ क. घ. °संभार° । २ ख. ग. °द्धि कल्पये° । ३ घ. °गान्वित° । ४ क. घ. °भीसहितं । ५ क. ख. पूर्वक° ।

एवमामन्त्र्य तं दद्याद्गुरवे कल्पपादपम् ।
चतुर्भ्यश्चापि ऋत्विग्भ्यः संतानाद्यान्प्रकल्पयेत्[१] ॥
(*स्वल्पेष्वेकाग्निवत्कुर्याद्गुरुरेवाभिपूजितः ।
न वित्तशाठ्यं कुर्वीत न च विस्मयवान्भवेत् ॥
अनेन विधिना यस्तु महादानं निवेदयेत् ।)
सर्वपापविनिर्मुक्तः सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥
अप्सरोभिः परिवृतः सिद्धचारणकिंनरैः ।
भूतान्भव्यांश्च मनुजांस्तारयेद्रोमसंमितान् ॥
स्तूयमानो दिवः पृष्ठे पुत्रपौत्रप्रपौत्रकान् ।
विमानेनार्कवर्णेन विष्णुलोकं स गच्छति ॥
दिवि कल्पशतं तिष्ठेद्राजराजो भवेन्नरः ।
नारायणबलोपेतो नारायणपरायणः ॥
नारायणकथासक्तो नारायणपुरं व्रजेत् " ।

इति मात्स्ये कल्पवृक्षदानविधिः । अस्य भविष्योत्तरे विशेषः—

" श्रीभगवानुवाच—अपुत्रः पुरुषो यश्च नारी वा पर्वतात्मजे ।
सौवर्णस्तेन दातव्यः कल्पवृक्षो गुणान्वितः ॥
कृत्रिमं वाऽपि गृह्णीयाद्वृक्षं वा स्थावरादिकम् ।
अन्यजातोऽथ वा पुत्रः पुत्रत्वे परिकल्पयेत् ॥
तेन पुत्रवतां लोके गच्छेद्देवि न संशयः ।
कल्पवृक्षस्तु कर्तव्यः शुद्धकाञ्चनसंभवः ॥
बहुशाखः सुपर्णाङ्गो ह्यनेककुसुमान्वितः ।
महास्कन्धः सुरूपश्च रत्नालंकृतविग्रहः ॥
फलानि तस्य दिव्यानि सौवर्णानि प्रकल्पयेत् ।
राजतं चैव कुर्वीत समन्तात्पीठमुत्तमम् ॥
प्रवालाङ्कुरसंपृक्तं मुक्तादामविलम्बितम् ।
चतुष्कोणेषु कुर्वीत चतुरः काञ्चनद्रुमान् ॥

---

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके न विद्यते ।

---

१ क. घ. °नादीन्प्र° । २ ख. °ल्पे स्वैका° । ३ ख. °प्रपुत्र° । ४ क. ख. °स्कन्दः स्वरू° । घ. °स्कन्दः सुरू° । ५ क. °विभूषित° ।

(दानप्रकरणम् ८)

सुवर्णस्य प्रमाणं तु कथयामि वरानने ।
सहस्रेण तदर्धेन तस्याप्यर्धेन वा पुनः ॥
कारयेत्कल्पवृक्षं तु सर्वकामसमृद्धये ।
चन्द्रसूर्योपरागे तु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥
जन्मर्क्षे विषुवे चैव युगाद्यास्वथ वा पुनः ।
नद्यास्तीरे गृहे वाऽपि देवतायतनेऽपि वा ।
प्रागुदक्प्रवणे देशे मण्डपं तत्र कारयेत् ॥
दशहस्तप्रमाणेन कुण्डमेकं सुशोभनम् ।
आग्नेय्यां कारयेद्राजन्मेखलात्रयभूषितम् ॥
तत्र च ब्राह्मणा योज्या ऋग्यजुःसामपा[1]ठकाः ।
उपदेष्टा च तत्रैव द्वितीयः पञ्चमोऽपि वा ॥
सर्वाभरणसंपन्नास्ताम्रपात्रविभूषिताः ।
गुडप्रस्थोपरिष्टाच्च स्थापयेत्कल्पपादपम् ॥
ब्रह्मविष्णुशिवोपेतं पञ्चशाखं सभास्करम् ।
कामदेवमधस्ताच्च सकलत्रं प्रकल्पयेत् ॥
संतानं सह गायत्र्या पूर्वतो लवणोपरि ।
मन्दारं दक्षिणे पार्श्वे श्रिया सह तथा घृते ॥
पश्चिमे पारिजातं च उमया सह जीरके ।
सुरभीसहितं तद्वत्तिलेषु हरिचन्दनम् ॥
कौशेयवस्त्रसंयुक्तानिक्षुमाला[2]समन्वितान् ।
तथाऽष्टौ पू[3]र्वकलशान्सम[4]न्तात्परिकल्पयेत् ॥
अग्नौ प्रणयनं कृत्वा अधिवास्य तु पादपम् ।
होमं च ब्राह्मणाः कुर्युः सुशुद्धेनान्तरात्मना ॥
आघारावाज्यभागौ च पूर्वं हुत्वा विचक्षणः ।
तल्लिङ्गैः स्थापितान्देवान्होमेना[5]ऽऽप्याययेत्ततः ॥
महाव्याहृतिभिश्चैव होमं कुर्युस्ततः परम् ।
अयुतेन भवेत्सिद्धिर्यज्ञस्य वरवर्णिनि ॥
ततः प्रभाते चोत्थाय स्नात्वा शुक्लाम्बरः शुचिः ।
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रमे[6]तमुदीरयेत् ॥

---

१ घ. °पारगाः । उ° । २ क. घ. °लाफलान्वि° । ३ क. घ. पूर्णक° । ४ ख. °मन्त्रान्परि° । ५ ख. °येत्पुनः । म° । ६ ख. ग. °तदुदी° ।

नमस्ते कल्पवृक्षाय चिन्तितार्थप्रदायके ।
वृद्धिप्रदाय देवाय नमस्ते विश्वमूर्तये ॥
यस्मात्त्वमेव विश्वात्मा ब्रह्मा स्थाणुर्दिवाकरः ।
मूर्तामूर्तं परं बीजमतः पाहि सनातनम् ॥
एवमामन्त्र्य तं दद्याद्गुरवे कल्पपादपम् ।
चतुर्भ्यश्चाथ ऋत्विग्भ्यः संतानादीन्प्रकल्पयेत् ॥
अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ।
तस्य पुण्यफलं देवि शृणुष्व गदतो मम ॥
नारी वा पुरुषो वाऽपि स तावद्भुवि दुर्लभः ।
मातृतः पितृतश्चैव पुरुषानेकविंशतिम् ॥
तारयेत्कृतकृत्यश्च भवेज्जन्मनि जन्मनि ।
अवस्थात्रितये यच्च पापं जन्मदशार्जितम् ॥
तत्क्षालयत्यसंदेहं ब्रह्मलोकं च गच्छति ।
तत्र ब्रह्मदिनं स्थित्वा पुनर्याति शिवालयम् ॥
तत्रापि सुचिरं कालं *गमित्वा पुण्यलोकतः ।
एवमादि वसित्वा तु मनुष्यो जायते पुनः ॥
अरोगी बलवाञ्शूरो रूपवान्सुभगस्तथा ।
दश जन्मानि कुरुते राज्यं निहतकण्टकः ॥
नारी वा दानमेतद्धि दत्त्वा चैतत्फलं लभेत् ।
एतद्गौर्याः समाख्यातं भवेन भवभेदिना ॥
मया च कथितं सर्वं तव पाण्डुकुलोद्वह ।
हैमं सुरद्रुमचतुष्टयसंयुतं च संकल्प्य कल्पविटपं प्रतिपादयेद्यः ।
विप्राय वेदविदुषे प्रयतोऽह्नि पुण्ये प्राप्नोत्यनल्पमविकल्पमसावभीष्टम् " ॥

इति भविष्योत्तरे कल्पवृक्षदाने विशेषः ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
गोसहस्रप्रदानाख्यं सर्वपापहरं परम् ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य युगमन्वन्तरादिकम् ।

---

* अत्रान्तर्भावितण्यर्थो गमिः । इडागमश्चाऽऽर्षः ।

---

१ क. ख. घ. °प्रभासुर । वृ° । २ क. ग. °क । ऋद्धि° । ३ क. ग. °लं वसित्वा । ४ ख. घ. °ववेदि° ।

(दानप्रकरणम् ८)

पयोव्रतस्त्रिरात्रं स्यादेकरात्रमथापि वा ॥
लोकेशावाहनं कुर्यात्तुलापुरुषदानवत् ।
पुण्याहवाचनं कुर्याद्धोमकार्यं तथैव च ॥
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
वृषं लक्षणसंयुक्तं वेदिमध्येऽधिवासयेत् ॥
गोसहस्राद्विनिष्क्रम्य गवां दशकमेव च ।
गोसहस्रं बहिष्कुर्याद्वस्त्रमाल्यविभूषितम् ॥
सुवर्णशृङ्गाभरणं रौप्यपादसमन्वितम् ।
अन्तः प्रवेश्य दशकं वस्त्रमाल्यैस्तु पूजयेत् ॥
सुवर्णघण्टिकोपेतं हेमपट्टैरलंकृतम् ।
कौशेयवस्त्रसंवीतं गन्धमाल्यसमन्वितम् ॥
हेमरत्नमयैः शृङ्गैश्चामरैरुपशोभितम् ।
पादुकोपानहच्छत्रभाजनासनसंयुतम् ॥
गवां दशकमध्ये स्यात्काञ्चनो नन्दिकेश्वरः ।
कौशेयवस्त्रसंवीतो गन्धमाल्यविभूषितः ॥
लवणद्रोणशिखरे मालेक्षुफलसंयुतः ।
कुर्यात्पलशतादूर्ध्वं सर्वमेतदसंशयम् ॥
शक्तितः पलसाहस्रं त्रितयं यावदेव तु ।
गोशतेऽपि दशांशेन सर्वमेतत्समाचरेत् ॥
पुण्यकालं समासाद्य गीतमङ्गलनिःस्वनैः ।
सर्वौषध्युदकस्नानैः स्नापितो वेदपुंगवैः ॥
इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
ॐ नमो विश्वमूर्तिभ्यो विश्वमातृभ्य एव च ॥
विश्वाधिवासिनीभ्यश्च रोहिणीभ्यो नमो नमः ।
गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनान्येकविंशतिः ॥
ब्रह्मादयस्तथा देवा रोहिण्यः पान्तु मातरः ।
गावो ममाग्रतः सन्तु गावः पृष्ठत एव हि ॥
गावः शिरसि मे नित्यं गवां मध्ये वसाम्यहम् ।
यस्मात्त्वं वृषरूपेण धर्म एव सनातनः ॥

---

१ क. °दशेषतः । श' । २ ख. घ. 'श्चादिवा' ।

अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः पाहि सनातनम् ।
इत्यामन्त्र्य ततो दद्याद्गुरवे नन्दिकेश्वरम् ॥
सर्वोपकरणोपेतं गोयुगं च विचक्षणः ।
ऋत्विग्भ्यो धेनुमेकैकां दशानां विनिवेदयेत् ॥
दश पञ्चाथ वा दद्यादन्येभ्यस्तदनुज्ञया ।
नैका बहुभ्यो दातव्या यतो दोषकरी भवेत् ॥
बह्वयश्चैकस्य दातव्याः श्रीमतोऽऽरोग्यवृद्धये ।
पयोव्रतः पुनस्तिष्ठेदेकाहं गोसहस्रदः ॥
श्रावयेच्छृणुयाद्वाऽपि महादानानुकीर्तनम् ।
तद्दिनं ब्रह्मचारी स्याद्य इच्छेद्विपुलां श्रियम् ॥
अनेन विधिना यस्तु गोसहस्रप्रदो भवेत् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः ॥
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ।
सर्वेषां लोकपालानां लोके संपूज्यतेऽमरैः ॥
प्रतिमन्वन्तरं तिष्ठेत्पुत्रपौत्रसमन्वितः ।
सप्त लोकानतिक्रम्य ततः शिवपुरं व्रजेत् ॥
शतमेकोत्तरं तद्वत्पितॄणां तारयेद्बुधः ।
मातामहानां तद्वच्च पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥
यावत्कल्पशतं तिष्ठेद्राजराजो भवेत्पुनः ।
अश्वमेधशतं कुर्याच्छिवध्यानपरायणः ॥
वैष्णवं लोकमास्थाय ततो मुच्येत बन्धनात् ।
पितरश्चाभिनन्दन्ति गोसहस्रप्रदं शुभम् ॥
अपि स्यात्स कुलेऽस्माकं पुत्रो दौहित्र एव वा ।
गोसहस्रप्रदो भूत्वा नरकादुद्धरिष्यति ॥
तस्य कर्मकरो वा स्यादपि द्रष्टा तथैव च ।
संसारसागरादस्माद्योऽस्मान्संतारयिष्यति " ॥

इति मात्स्ये गोसहस्रदानविधिः ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं परम् ।
सर्वकामप्रदं नृणां महापातकनाशनम् ॥

---

१ क. °ता सर्वसिद्ध° । २ ग. °रुकम् । श्री° । ३ घ. °दं नरम् । अ° । ४ ख. °मफलं नृ° ।

लोकेशावाहनं तद्वद्धोमः कार्यो विचक्षणैः ।
तुलापुरुषवत्कुर्यात्कुण्डमण्डपवेदिकाम् ॥
स्वल्पेष्वेकाग्निवत्कुर्याद्गुरुरेव समाहितः ।
काञ्चनस्यातिशुद्धस्य धेनुं वत्सं च कारयेत् ॥
उत्तमा पलसाहस्रा तदर्धेन तु मध्यमा ।
कनीयसी तदर्धेन कामधेनुः प्रकीर्तिता ॥
शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वमशक्तोऽपि हि कारयेत् ।
वेद्यां कृष्णाजिनं न्यस्य गुडप्रस्थसमन्विताम् ॥
न्यसेदुपरि तां धेनुं महारत्नैरलंकृताम् ।
कुम्भाष्टकफलोपेतां नानाफलसमन्विताम् ॥
तथाऽष्टादश धान्यानि समन्तात्परिकल्पयेत् ।
इक्षुदण्डाष्टकं तद्वन्नानाफलसमान्वितम् ॥
भाजनं चामरं तद्वत्ताम्रदोहनकं तथा ।
कौशेयवस्त्रद्वयसंप्रयुक्ता दीपातपत्राभरणाभिरामा ।
सचामरा कुण्डलिनी सघण्टा गलैंतिका पादुकरौप्यपादा " ॥

गलैंतिका गलभूषणम् ।

" रसैश्च सर्वैः परितोऽभिजुष्टा हरिद्रया पुष्पफलैरनेकैः ।
अजाजिकुस्तुंबुरुशर्कराभिर्वितानकं चोपरि पञ्चवर्णम् ॥
स्नातस्ततो मङ्गलवेदघोषैः प्रदक्षिणीकृत्य सपुष्पहस्तः ।
आवाहयेत्तां गुरुणोक्तमन्त्रैर्द्विजाय दद्यादथ दर्भपाणिः ॥
त्वं सर्वदेवगणमन्दिरसङ्गभूता विश्वेश्वरत्रिपथगोदधिपर्वतानाम् ।
त्वद्दानशस्त्रशकलीकृतपातकौघः प्राप्तोऽस्मि निर्वृतिमतीव परां नमामि ॥
लोके यथेप्सितफलार्थविधायिनीं त्वामासाद्य को हि भवदुःखमुपैति मर्त्यः ।
संसारदुःखशमनाय ददस्व कामं त्वां कामधेनुरिति देवगणा वदन्ति ॥
आमन्त्र्य रूपकुलशीलगुणान्विताय विप्राय यः कनकधेनुमिमां प्रदद्यात् ।
प्राप्नोति धाम स पुरंदरदेवजुष्टं कन्यागणैः परिवृतः पदमिन्दुमौलेः " ॥

इति मात्स्ये कामधेनुप्रदानविधिः ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि हिरण्याश्वविधिं शुभम् ।
यस्य प्रदानाद्भुवने अनन्तं फलमश्नुते ॥

---

१ क. ग. °लन्तिका । घ. °लत्रिका । २ क. ग. °लन्तिका । घ. °लत्रिगल° । ३ ख. °जिकुंतुम्बुरु° । ४ ख. घ. प्रसादाद्ध' ।

पुण्यां तिथिं समासाद्य कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ।
लोकेशावाहनं तद्वत्तुलापुरुषदानवत् ॥
ऋत्विग्मण्डपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
अल्पेष्वेकाग्निवत्कुर्याद्धेमवाजिमखं[१] बुधः ॥
स्थापयेद्वेदिमध्ये तु कार्ष्णाजिनतिलोपरि ।
कौशेयवस्त्रसंवीतं कारयेद्धेमवाजिनम् ॥
शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वमासहस्रपलं बुधः ।
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनभाजनैः ॥
पूर्णकुम्भाष्टकोपेतं माल्यैक्षुफलसंयुतम् ।
शय्यां सोपस्करां तद्वद्धेममार्तण्डसंयुताम् ॥
ततः सर्वौषधिस्नानस्नापितं[२] वेदपुंगवैः ।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
नमस्ते देव देवेश वेदाहरणलम्पट ।
वाजिरूपेण मामस्मात्पाहि संसारसागरात् ॥
त्वमेव सप्तधा भूत्वा[३] छन्दोरूपेण भास्करम् ।
यस्माद्भ्रमयसे[४] लोकानतः पाहि सनातन ॥
एवमुच्चार्य गुरवे तमश्वं विनिवेदयेत् ।
दत्त्वा पापक्षयाद्भानोर्लोकमभ्येति शाश्वतम् ॥
गोभिर्विभवतः सर्वानृत्विजश्चाभिपूजयेत् ।
सर्वधान्योपकरणं गुरवे विनिवेदयेत् ॥
सर्वं शय्यादिकं दत्त्वा भुञ्जीत तिलमेव च ।
पुराणश्रवणं तद्वत्कारयेद्भोजनादिकम् ॥

इमं हिरण्याश्वविधिं करोति यः संपूज्यमानो दिवि[५] देवतेन्द्रैः ।
विमुक्तपापः स पुरं[६] मुरारेराप्नोति सिद्धैरभिपूजितः सन् " ॥

इति मात्स्ये हिरण्याश्वदानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
पुण्यमश्वरथं नाम महापातकनाशनम् ॥
पुण्यं दिनमथाऽऽसाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
लोकेशावाहनं कुर्यात्तुलापुरुषदानवत् ॥

---

१ क. °जिमुखं । ख. °जिसखं । २ ख. घ. °स्नानं स्ना° । ३ ख. घ. कृत्वा । ४ क. ग. °स्माद्भ्राम° । ५ क. ग. °वि दैव° । ६ क. ग. °रं पुरा° ।

ऋत्विग्मण्डपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
कृष्णाजिने तिलान्कृत्वा काञ्चनं कारयेद्रथम् ॥
सप्ताश्वं चतुरश्वं वा चतुश्चक्रं सुकूबरम् ।
ऐन्द्रनीलेन कुम्भेन ध्वजरूपेण संयुतम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतं पद्मरागदलान्वितम् ।
चत्वारः पूर्णकलशा धान्यान्यष्टादशैव तु ॥
कौशेयवस्त्रसंयुक्तमुपरिष्टाद्वितानकम् ।
मा[1]ल्येक्षुफलसंयुक्तं पुरुषेण समन्वितम् ॥
यो यद्भक्तः पुमान्कुर्यात्स तन्नाम्नाऽधिवासनम् ।
छत्रचामरकौशेयवस्त्रोपानहपादुकाः ॥
गोभिर्विभवतः सार्धं दद्याच्च शयनासनम् ।
आभारात्त्रिपलादूर्ध्वं शक्तितः कारयेद्बुधः ॥
अष्टाभिरथ संयुक्तं चतुर्भिर्वाऽथ वाजिभिः ।
द्वाभ्यामथ युतं दद्याद्धेमसिंहध्वजां[2]न्वितम् ॥
चक्ररक्षावुभौ तद्वत्तुरगस्थावथाश्विनौ ।
पुण्यकालमथाऽऽसाद्य पूर्ववत्स्नापितो द्विजैः ॥
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
शुक्लमाल्याम्बरो दद्यादिमं मन्त्रमुदीर[3]येत् ॥
ॐ नमो नमः पापविनाशनाय वेदात्मने वेदतुरंगमाय ।
धाम्नामधीशाय भवाभवाय पापौघदावानल देहि शान्तिम् ॥
वस्वष्टकादित्यमरुद्गणानां त्वमेव धाता परमं निधानम् ।
यतस्ततो मे हृद[4]यं प्रयातु धर्मैकतानत्वमघौघनाशात् ॥
इति तुरगरथप्रदानमे[5]वं भवभयसूदनमत्र यः करोति ।
स कलुषपटलैर्विमुक्तदेहः परममुपैति पदं पिनाकपाणेः ॥
देदीप्यमानवपुषा विजितप्रभावमाक्रम्य मण्डलमखण्डमचण्ड[6]भानोः ।
सिद्धाङ्गनानयनषट्पदपीयमानवक्त्राम्बुजोऽम्बुजभवेन चिरं सहाऽऽस्ते ॥
इति पठति शृणोति वा य इत्थं कनकतुरङ्गरथप्रदानमस्मिन् ।
न स नरकपुरं प्रयाति जातु नरकरिपोर्भवनं प्रयाति भूयः " ॥

---

१ क. घ. माल्येक्षुरथसं । २ घ. °जाङ्कित° । ३ ग. घ. °रयन् । ॐ । ४ घ. °यं पुनातु । ५ क. ग. °मेतं भव° । ६ घ. °ण्डरश्मिः । सि° ।

इति मात्स्ये हिरण्याश्वरथदानम् ।

"मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि हेमहस्तिरथं शुभम् ।
यस्य प्र[1]दानाच्च हरेर्भवनं याति मानवः ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
विप्रवाचनकं कुर्याल्लोकेशावाहनं बुधः ॥
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
अत्राप्युपोषितस्तद्वद्ब्राह्मणैः सह भोजनम् ॥
कुर्यात्पुष्परथाकारं काञ्चनं मणिमण्डितम् ।
वलभीभिर्विचित्राभिश्चतुश्चक्रसमान्वितम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्मार्कशिवसंयुतम् ।
मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्मीपुष्टिसमन्वितम् ॥
कृष्णाजिने तिलद्रोणं कृत्वा संस्थापयेद्रथम् ।
तथाऽष्टादश धान्यानि भाजना[2]सनचन्दनैः ॥
दीपकोपानहच्छत्रदर्पणं पादुकान्वितम् ।
ध्वजे तु गरुडं कुर्यात्कूबराग्रे विनायकम् ॥
नानाफलसमायुक्तमुपरिष्टाद्वितानकम् ।
कौशेयकं पञ्चवर्णमम्लानकुसुमान्वितम् ॥
चतुर्भिः कलशैः सार्धं गोभिरष्टाभिरन्वितम् ।
चतुर्भिर्हेममातङ्गैर्मुक्तादामविभूषितम् ॥
स्वरूपतः करिभ्यां च युक्तं कृत्वा निवेदयेत् ।
कुर्यात्पञ्चपलादूर्ध्वमाभारादपि शक्तितः ॥
ततो मङ्गलशब्देन स्नपितो वेदपुंगवैः ।
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
इममुच्चार[3]येन्मन्त्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ।
नमो नमः शंकरपद्मजार्कलोकेशविद्याधरवासुदेवैः ।
त्वं सेव्यसे वेदपुराणयज्ञैस्तेजोमय स्यन्दन पाहि तस्मात् ॥
यत्तत्पदं परमगुह्यतरं मुरारेरानन्दहेतु गुणरूपविमुक्तमन्तः ।
योगैकमानसदृशो मुनयः समाधौ पश्यन्ति तत्त्वमसि नाथ रथेऽधिरूढः ॥
यस्मात्त्वमेव भवसागर[4]संप्लुतानामानन्दभाण्डभृत[5]म[6]न्थनयानपात्रम्(?) ।

---

१ क. ग. प्रसादाद्भवनं वैष्णवं या° । २ क. ग. °नानि सच° । ३ घ. °स्यन्म° । ४ घ. °रमप्लु° । ५ घ. °तसक्तरयान्नपा° । ६ क. ग. °न्थरया° ।

तस्मादघौघशमनेन कुरु प्रसादं चामीकरेभरथमाधवसंप्रदानम् ॥
इत्थं प्रणम्य कनकेभरथप्रदानं यः कारयेत्सकलपापविमुक्तदेहः ।
विद्याधरामरमुनीन्द्रगणाभिजुष्टं प्राप्नोति तत्पदमतीन्द्रियमिन्दुमौलेः[1] ॥
कृतदुरितवितानांस्तूल्लसद्वह्निजालव्यतिकरकृतदाहोद्वेगभाजोऽपि बन्धून् ।
नयति च पितृपौत्रान्रौरवादप्यशेषान्कृतगजरथदानः शाश्वतं सद्म[2] विष्णोः" ॥

इति मात्स्ये हस्तिरथदानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
पञ्चलाङ्गलकं[3] नाम महापातकनाशनम् ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य युगादिग्रहणादिकाम् ।
भूमिदानं नरो दद्यात्पञ्चलाङ्गलकान्वितम्[4] ॥
खर्वटं खेटकं वाऽपि ग्रामं वा सस्यशालिनम् ।
निर्वर्तनशतं वाऽपि तदर्धं वाऽपि शक्तितः ॥
सुरदारुमयान्कृत्वा हलान्पञ्च विचक्षणः ।
सर्वोपकरणैर्युक्तांस्तथा तान्पञ्च काञ्चनान् ॥
वृषलक्षणसंयुक्तान्दशैवं[5] च धुरंधरान् ।
सुवर्णशृङ्गाभरणान्मुक्तालाङ्गूलशोभितान् ॥
रौप्यपादाग्रतिलकान्रक्तकौशेयभूषणान् ।
स्रग्दामचन्दनयुताञ्शालायामधिवासयेत् ॥
पर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यः पयसा निर्वपेच्चरून् ।
एतस्मिन्नेव कुण्डे तु गुरुर्यस्मै निवेदयेत् ॥
पलाशसमिधस्तद्वदाज्यं कृष्णतिलांस्तथा ।
तुलापुरुषवत्कुर्याल्लोकेशावाहनं बुधः ॥
ततो मङ्गलशब्देन शुक्लमाल्याम्बरोऽथ सः ।
आहूय द्विजदांपत्यं हेमसूत्राङ्गुलीयकैः ॥
कौशेयवस्त्रकटकैर्मणिभिश्चाभिपूजयेत् ।
शय्यां सोपस्करां तद्वद्धेनुमेकां पयस्विनीम् ॥
तथाऽष्टादश धान्यानि समन्तादधिवासयेत् ।
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥

---

१ क. ग. घ. °लेः । क्षतदुरितवितानानुल्ल° । २ क. घ. धाम । ३ घ. °ङ्गालिकं । ४ क. ख. ग. °ङ्गलिका° । ५ क. °व च युगंध° ।

इममुच्चारयेन्मन्त्रमथ संविनिवेदयेत्[१] ।
यस्माद्देवगणाः सर्वे स्थावराणि चराणि च ॥
धुरं[२]धराङ्गे तिष्ठन्ति तस्माद्भक्तिः शिवाऽस्तु मे ।
यस्माच्च भूमिदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥
दानान्यन्यानि मे भक्तिर्धर्म एव दृढा भवेत् ।
दण्डेन सप्तहस्तेन त्रिंशद्दण्डा निवर्तनम् ॥
त्रिभागहीनं गोचर्ममानमाह प्रजापतिः ।
मानेनानेन यो दद्यान्निवर्तनशतं बुधः ॥
विधिनाऽनेन तस्याऽऽशु क्षीयते पापसंहतिः ।
तदर्धमथवा दद्यादपि गोचर्ममात्रकम् ॥
भवनस्थानमात्रं वा सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ।
यावन्ति ला[३]ङ्गलकमार्गमुखानि भूमेस्तासां पतेर्दुहितुरङ्गजरोमकाणि ।
तावन्ति शंकरपुरे स समानि तिष्ठेद्भूमिप्रदानमिह यः कुरुते मनुष्यः ॥
गन्धर्वकिंनरसुरासुरसिद्धसंघैराधूतचामरमुपेत्य महद्विमानम् ।
संपूज्यते पितृपितामहबन्धुयुक्तः शंभोः पुरं व्रजति चामरनायकः सन् ॥
नेन्द्रत्वमप्यधिगतं क्षयमभ्युपैति गोभूमिलाङ्गलै[४]र्धुरंधरसंप्रदानात् ।
तस्मादघौघपटलक्षयकारि भूमेर्दानं विधेयमतिभूतिभै[५]वाभवाय ” ॥

इति मात्स्ये पञ्चला[६]ङ्गलकप्रदानम् ।

“ मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि धरादानमनुत्तमम् ।
पापक्षयकरं नृणाममङ्गल्यविनाशनम् ॥
कारयेत्पृथिवीं हैमीं जम्बुद्वीपानुकारिणीम् ।
मर्यादापर्वतमयीं मध्ये मेरुसमन्विताम् ॥
लोकपालाष्टकोपेतां नववर्षसमायुताम् ।
नदीनदं[७]शतोपेतां सप्तसागरवेष्टिताम् ॥
महारत्नसमाकीर्णां वसुरुद्रार्कसंयुताम् ।
हेम्नः पलसहस्रेण तदर्धेनाथ शक्तितः ॥
शतत्रयेण वा कुर्याद्द्विशतेन शतेन वा ।
कुर्यात्पञ्चपलादूर्ध्वमशक्तोऽपि विचक्षणः ॥

---

१ ख. °त् । हस्ताद्देवगणैः सर्वैः स्था° । २ ख. ग. °रंधुरा° । ३ क. ख. ग. °ङ्गलिक° । ४ ख. °लपुरंदर° । ५ घ. °भयाभ° । ६ क. ग. °ङ्गलिक° । ७ क. ख. ग. °दसमोपे° ।

(दानप्रकरणम् ८)

तुलापुरुषवत्कुर्याल्लोकेशावाहनं बुधः ।
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
वेद्यां कृष्णाजिनं कृत्वा तिलानुपरि विन्यसेत् ।
तथाऽष्टादश धान्यानि रसांश्च लवणादिकान् ॥
तथाऽष्टौ पूर्णकलशान्समन्तात्परिकल्पयेत् ।
वितानकं च कौशेयं फलानि विविधानि च ॥
तथांऽशुकानि रम्याणि श्रीखण्[1]डशकलानि च ।
इत्येवं रचयित्वा तामधिवासनपूर्वकम् ॥
शुक्लमाल्याम्बरधरः शुक्लाभरणभूषितः ।
प्रदक्षिणं ततः कृत्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
पुण्यकालमथाऽऽसाद्य मन्त्रानेतानुदाहरेत् ।
ॐ नमस्ते सर्वदेवानां त्वमेवे[2] भवनं यतः ॥
धा[3]त्री च सर्वभूतानामतः पाहि वसुंधरे ।
वसून्धारयते यस्माद्वसुधा तेन नि[4]र्मला ॥
वसुंधरा ततो जाता तस्मात्पाहि भयादलम् ।
चतुर्मुखोऽपि नो गच्छेद्यस्मादन्तं तवाचले ॥
अनन्तायै नमस्तस्मात्पाहि संसारकर्दमात् ।
त्वमेव लक्ष्मीर्गोविन्दे शिवे गौरीति संस्थिता ॥
गायत्री ब्रह्मणः पार्श्वे ज्योत्स्ना चन्द्रे रवौ प्रभा ।
बुद्धिर्बृहस्पतौ ख्याता मेधा मुनिषु संस्थिता ॥
विश्वं व्याप्य स्थिता यस्मात्ततो विश्वंभरा मता ।
स्थितिर्धृतिः क्षमा क्षोणी पृथ्वी वसुमती रसा ।
एताभिर्मूर्तिभिः पाहि देवि संसारसागरात् ॥
एवमुच्चार्य तां देवीं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ।
धरार्धं वा चतुर्भागं गुरवे प्रतिपादयेत् ॥
शेषं चैवाथ ऋत्विग्भ्यः प्रणिपत्य विसर्जयेत् ।
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्धेमधरां बुधः ॥
पुण्यकाले तु संप्राप्ते स पदं याति वैष्णवम् ।
विमानेनार्कवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ॥

---

१ ख. 'ण्डकलशानि । २ क. ग. घ. 'व भुव' । ३ ख. दात्री । ४ ग. निर्मिता ।

नारायणपुरं गत्वा कल्पत्रयमथो वसेत् ।
पितृपौत्रप्रपौत्रांश्च तारयेदेकविंशतिः(तिम्) ॥

इति पठति य इत्थं यः शृणोति प्रसङ्गादपि कलुषवितानैर्युक्तदेहः समन्तात् ।
दिवममरवधूभिर्याति स प्रार्थ्यमानः पदममरसहस्रैः सेवितं चन्द्रमौलेः" ॥

इति मात्स्ये हैमपृथ्वीदानम् ।

"मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
विश्वचक्रमिति ख्यातं महापातकनाशनम् ॥
तपनीयस्य शुद्धस्य विश्वचक्रं च कारयेत् ।
श्रेष्ठं पलसहस्रेण तदर्धेन तु मध्यमम् ॥
तस्यार्धेन कनिष्ठं स्याद्विश्वचक्रमुदाहृतम् ।
अन्यद्विंशपलादूर्ध्वमशक्तोऽपि निवेदयेत् ॥
षोडशारं ततश्चक्रं भूषणैरष्टधाऽऽवृतम् ।
नाभिपद्मे स्थितं विष्णुं योगारूढं चतुर्भुजम् ॥
शङ्खपद्मौ च पार्श्वे तु देव्यष्टकसमावृतम् ।
द्वितीयावरणे तद्वत्पूर्वतो जलशायिनम् ॥
अत्रिर्भृगुर्वसिष्ठश्च ब्रह्मा कश्यप एव च ।
मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ॥
रामो रामश्च कृष्णश्च बुद्धः कल्कीति च क्रमात् ।
तृतीयावरणे गौरी मातृभिर्वसुभिर्वृता ॥
चतुर्थे द्वादशाऽऽदित्या वेदाश्चत्वार एव च ।
पञ्चमे पञ्च भूतानि रुद्राश्चैकादशैव तु ॥
लोकपालाष्टकं षष्ठे दिङ्मातङ्गांस्तथैव च ।
सप्तमेऽस्त्राणि सर्वाणि मङ्गल्यानि च कारयेत् ॥
अन्तरान्तरतो देवान्विन्यसेदष्टमे पुनः ।
तुलापुरुषवत्सर्वं समन्तात्परिकल्पयेत् ॥
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
विश्वचक्रं ततः कुर्यात्कृष्णाजिनतिलोपरि ॥
तथाऽष्टादश धान्यानि रसाश्च लवणादयः ।

---

१ ग. घ. 'ति संप्रा°। २ घ. 'समूहैः से'। ३ ख. °रणं त°। ४ क. ग. घ. बुधः।

पूर्णकुम्भाष्टकं चैव वस्त्राणि विविधानि च ॥
माल्येक्षुफलरत्नानि वितानं चैव कल्पयेत् ।
ततो मङ्गलशब्देन स्नातः शुक्लाम्बरो गृही ॥
होमाधिवासनान्ते तु गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं त्रिः कृत्वाऽथ प्रदक्षिणम् ॥
नमो विश्वमयायेति विश्वचक्रात्मने नमः ।
परमानन्दरूपी त्वं पाहि नः पापकर्दमात् ॥
तेजोमयमिदं यस्मात्सदा पश्यन्ति योगिनः ।
तदिदं त्रिगुणातीतं विश्वचक्रं नमाम्यहम् ॥
वासुदेवे स्थितं चक्रं चक्रमध्ये च[1] माधवः[2] ।
अन्योन्याधाररूपेण प्रणमामि स्थिताविह ॥
चक्रं विश्वमयं यस्मात्सर्वपापहरं हरेः[3] ।
आयुधं चा[4]पि वासश्च भवादुद्धर मामतः ॥
इत्यामन्त्र्य च यो दद्याद्विश्वचक्रममत्सरः ।
विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥
वैकुण्ठलोकमासाद्य चतुर्बाहुः सनातनः ।
सेव्यतेऽप्सरसां संघैर्वसेत्कल्पशतत्रयम् ॥
प्रणमेद्वा स्वयं कृत्वा विश्वचक्रं दिने दिने ।
तस्याऽऽयुर्वर्धते नित्यं लक्ष्मीश्च विपुला भवेत् ॥

इति सकलजगत्सुराधिवासं वितरति यस्तपनीयषोडशारम् ।
हरिभवनमुपागतः स सिद्धैश्चिरमभिगम्य नमस्यते शिरोभिः ॥
असुदर्शनतां प्रयाति शत्रोर्मदनसुदर्शनतां च कामिनीनाम् ।
स सुदर्शनकेशवानुरूपः कनकसुदर्शनदानदग्धपापः ॥
कृतगुरुदुरितारिषोडशारप्रवितरणप्रवराकृतिर्मुरारेः ।
अभिभवति भवोद्भवानि भित्त्वा भवमभितो भवने भयानि भूयः " ॥

इति मात्स्ये विश्वचक्रदानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
महाकल्पल[5]ता नाम पातकावलिनाशनम् ॥

---

१ क. ग. च साधकः । अ° । २ घ. मानवः । ३ ख. °रेः । विश्वचक्रमिदं यस्मात्सर्वपापहरं हरेः । आ° । ४ क. ग. चाधिवा° । ५ क. ख. घ. °लता ना° ।

पुण्यां तिथिं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
ऋत्विग्मण्डपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
तुलापुरुषवत्कुर्याल्लोकेशावाहनादिकम् ।
चामीकरमयीः कुर्याद्दश कल्पलताः शुभाः ॥
नानापुष्पफलोपेता नानांशुकविभूषिताः ।
विद्याधरसुवर्णानां मिथुनैरुपशोभिताः ॥
हारानादित्सुभिः सिद्धैः फलानि च विहंगमैः ।
लोकपालानुकारिण्यः कर्तव्यास्तासु देवताः ॥
ब्राह्मीमनन्तशक्तिं तां लवणस्योपरि न्यसेत् ।
अधस्ताल्लतयोर्मध्ये पद्मशङ्खकरे शुभे ॥
इभासनस्था च गुडे पूर्वतः कुलिशायुधा ।
अजेनावस्थिताऽऽग्नेयी स्रुवपाणिरथानले ॥
याम्यां महिषमारूढा दण्डिनी तण्डुलोपरि ।
घृतेन नैर्ऋती स्थाप्या सखड्गा दक्षिणाऽपरे ॥
वारुणी वारुणे क्षीरे[1] ऊषस्था नागपाशिनी ।
पताकिनी च वायव्ये मृगस्था शर्करोपरि ॥
सौम्या तिलेषु संस्थाप्या शङ्खिनी निधिसंस्थिता ।
माहेश्वरी वृषगता[2] नवनीते त्रिशूलिनी[3] ॥
मालिन्यो वरदास्तद्वत्कर्तव्या बालकान्विताः ।
शक्त्या पञ्चपलादूर्ध्वमासहस्रात्प्रकल्पयेत् ॥
सर्वासामुपरिष्टाच्च पञ्चवर्णं वितानकम् ।
धेनवो दश कुम्भाश्च वस्त्रयुग्मानि(णि) चैव हि ॥
संन्यसेद्[4] च गुरवे ऋत्विग्भ्योऽन्यास्तथैव च ।
ततो मङ्गलशब्देन स्नातः शुक्लाम्बरो बुधः ॥
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रांश्चैतानुदाहरेत् ।
नमो नमः पापविनाशिनीभ्यो ब्रह्माण्डलोकेश्वरपालिनीभ्यः ।
आशंसिताधिक्यफलप्रदाभ्यो दिग्भ्यस्तथा कल्पलतावधूभ्यः ॥
इति सकलदिगङ्गनाप्रदानं भवभयसूदनकारि यः करोति ।

---

१ ख. °रे कष° । २ ग. घ. वृषारूढा । ३ क. ग. °नी पालि° । ४ क. संक्मेद्द्वे । ग. सक्रंमेद्देवगु° ।

(दानप्रकरणम् ८)

अभिमतफलदे स नाकलोके वसति पितामहवत्सराणि विंशत् ॥
पितृशतमपि तारयेद्भवाब्धेर्गुरुदुरितौघविघातशुद्धदेहः ।
सुरवरवनितासहस्रसंघैः परिवृतमम्बुजसंभवाभिनन्द्यम् ॥
इति विधानमिदं सदिगङ्गनाकनककल्पलताविनिवेदने ।
पठति यः स्मरतीह तथेक्षते स पदमेति पुरंदरसेवितम् " ॥

इति मात्स्ये कल्पलतादानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महापातकनाशनम् ।
सप्तसागरकं नाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥
पुण्यं दिनं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
तुलापुरुषवत्कुर्याल्लोकेशावाहनं बुधः ॥
ऋत्विग्मण्डलसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ।
कारयेत्सप्त कुण्डानि काञ्चनानि विचक्षणः ॥
प्रादेशमात्राणि तथाऽरत्निमात्राणि वा पुनः ।
कुर्यात्सप्तपलादूर्ध्वमासहस्राच्च शक्तितः ॥
संस्थाप्यानि च सर्वाणि पूर्णानि च तिलोपरि ।
प्रथमं पूरयेत्कुण्डं लवणेन विचक्षणः ॥
द्वितीयं पयसा तद्वत्तृतीयं सर्पिषा पुनः ।
चतुर्थं च गुडेनैव दध्ना पञ्चममेव च ॥
षष्ठं शर्करया तद्वत्सप्तमं तीर्थवारिणा ।
स्नापयेल्लवणस्यान्तर्ब्रह्माणं काञ्चनं शुभम् ॥
केशवं क्षीरमध्ये तु घृतमध्ये महेश्वरम् ।
भास्करं गुडमध्ये तु दधिमध्येऽमराधिपम् ॥
शर्करायां न्यसेल्लक्ष्मीं जलमध्ये तु पार्वतीम् ।
सर्वेषु सर्वरत्नानि धान्यानि च समन्ततः ॥
तुलापुरुषवच्छेषमत्रापि परिकल्पयेत् ।
ततो वारुणहोमान्ते स्नापितो वेदपुंगवैः ॥
त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रानेतानुदाहरेत् ।
नमो वः सर्वसिन्धूनामाधारेभ्यः सनातनाः ॥
जन्तूनां स्थानदेभ्यश्च समुद्रेभ्यो नमो नमः ।

---

१ ग. नाकलो° । २ ग. पिबाति ।

क्षीरोदकाज्यदधिमाधवलावणेक्षुसारामृतेन भुवनत्रयजीवसंघान् ।
आनन्दयन्ति वसुभिश्च यतो भवन्तस्तस्मान्ममाप्यघविघातमलं दिशन्तु ॥
यस्मात्समस्तभुवनेषु भवन्त एव तीर्थामरासुरसुगन्धिमणिप्रतानम् ।
पापक्षयोध्वरविलेपनभूषणाय लोकस्य बिभ्रति ततोऽस्तु ममापि लक्ष्मीः ॥
इति ददाति रसामरसंयुतान्सुचिरविस्मयवानिह सागरान् ।
अमलकाञ्चनरत्नचयानसौ पदमुपैति हरेरमरार्चितम् ॥
सकलपापविघातविराजितं पितृपितामहपुत्रशतत्रयम् ।
नरकलोकसमाकुलमप्यलं झगि(टि)ति नेतुमसौ शिवमन्दिरम् " ॥

इति मात्स्ये सप्तसागरदानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
रत्नधेनुरिति ख्यातं गोलोकफलदं नृणाम् ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
लोकेशावाहनं कृत्वा रत्नधेनुं प्रकल्पयेत् ॥
भूमौ कृष्णाजिनं कृत्वा लवणद्रोणसंयुतम् ।
धेनुं रत्नमयीं कुर्यात्संकल्पविधिपूर्वकम् ॥
स्थापयेत्पद्मरागाणामेकाशीतिं मुखे बुधः ।
पुष्परागशतं तद्वद्घोणायां परिकल्पयेत् ॥
ललाटे हैमतिलकं मुक्ताफलशतं दृशोः ।
भ्रूयुगे विद्रुमशतं शुक्ती कर्णद्वयं स्मृतम् ॥
काञ्चनानि च शृङ्गाणि शिरो वज्रशतात्मकम् ।
ग्रीवायां नेत्रपुटकं गोमेदकशतात्मकम् ॥
इन्द्रनीलशतं पृष्ठे वैडू(दू)र्यशतपार्श्वकौ ।
स्फटिकं चोदरे तद्वत्सौगन्धिकशतान्क(त्क)टिः ॥
खुरा हेममयाः कार्याः पुच्छं मुक्तावलीमयम् ।
सूर्यकान्तेन्दुकान्तानां प्राणे कर्पूरचन्दनम् ॥
कौङ्कुमानि च रोमाणि नाभिं रौप्यां च कल्पयेत् ।
गारुत्मतशतं तद्वदपाने परिकल्पयेत् ॥
अथान्यानि च रत्नानि स्थापयेत्सर्वसंधिषु ।
कुर्याच्छर्करया जिह्वां गोमयं च गुडात्मकम् ॥

---

१ त. °तापान् । पा° । २ क. ग. °याधर° । घ. °याशुर° ।

गोमूत्रमाज्येन तथा दधिदुग्धं स्वरूपतः ।
पुच्छाग्रे चमरं दद्यात्समीपे ताम्रदोहनम् ॥
कुण्डलानि च हैमानि भूषणानि स्वशक्तितः ।
कारयेदेवमेवं तु चतुर्थांशेन वत्सकम् ॥
तथा धान्यानि सर्वाणि पादाश्चेक्षुमयाः शुभाः ।
नाना फलानि सर्वाणि पञ्चवर्णं वितानकम् ॥
एवं विरचनां कृत्वा तद्वद्धोमादिकं परम् ।
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दत्त्वा धेनुमामन्त्रयेत्ततः ॥
गुडधेनुवदावाह्य इमं चोदाहरेत्ततः ।
त्वां सर्वदेवगणधाम यतः पठन्ति रुद्रेन्द्रसोमकमलासनवासुदेवाः ।
तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेवयुक्ते मां पाहि देवि भवसागरपीड्यमानम् ॥
आमन्त्र्य चेत्थमभितः परिवृत्य भक्त्या दद्याद्द्विजाय गुरवे जलपूर्वकं ताम् ।
यः पुण्यमाप्य दिनमत्र कृतोपवासः पापैः स मुक्ततनुरेति पदं मुरारेः ॥
इति सकलविधिज्ञो रत्नधेनुप्रदानं वितरति स विमानं प्राप्य देदीप्यमानम् ।
सकलकलुषमुक्तो बन्धुभिः पुत्रपौत्रैः सह मदनसरूपः स्थानमभ्येति शंभोः "॥

इति मात्स्ये रत्नधेनुविधानम् ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
महाभूतघटं नाम महापातकनाशनम् ॥
पुण्यां तिथिमथाऽऽसाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
ऋत्विग्मण्डपसंभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
तुलापुरुषवत्कार्यं लोकेशावाहनादिकम् ।
कारयेत्काञ्चनं कुम्भं महारत्नचितं शुभम् ॥
प्रादेशादङ्गुलशतं यावत्कुर्यात्प्रमाणतः ।
क्षीराज्यपूरितं तच्च कल्पवृक्षसमन्वितम् ॥
पद्मासनगतांस्तद्वद्ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ।
वराहेणोद्धृतां तद्वत्कुर्याद्भूमिं सपङ्कजाम् ॥
वरुणं चाऽऽसनगतं काञ्चनं मकरोपरि ।
हुताशनं मेषगतं वायुं मृगकृतासनम् ॥
तथाऽऽकाशाधिपं कुर्यान्मूषकस्थं विनायकम् ।
विन्यसेद्घटमध्ये तान्वेदपञ्चकसंयुतान् ॥

---

१ ख. °रिवर्त्य भ° । २ क. ग. °गतं तद्व° । ३ क. ग. घ. °पङ्कजाम् । व° ।

ऋग्वेदस्याक्षसूत्रं स्याद्यजुर्वेदस्य पङ्कजम् ।
सामवेदस्य वीणा स्याद्वेनुं दक्षिणतो न्यसेत् ॥
अथर्ववेदस्य पुनः स्रुक्स्रुवौ कमलं करे ।
पुराणवेदो वरदः साक्षसूत्रकमण्डलुः ॥
परितः सर्वधान्यानि चामरासनदर्पणम् ।
पादुकोपानहच्छत्रदीपका भूषणानि च ॥
शय्याऽथ जलकुम्भश्च पञ्चवर्णं वितानकम् ।
स्नात्वाऽधिवासनान्ते तु मन्त्रमेतदु(मु)दीरयेत् ॥
नमो वः सर्वदेवानामाधारेभ्यश्चराचरे ।
महाभूतादिदेवेभ्यः शान्तिरस्तु शिवं मम ॥
यस्मान्न किंचिदप्यस्ति महाभूतैर्विना कृतम् ।
ब्रह्माण्डे सर्वभूतानां तस्माच्छ्रीरक्षयाऽस्तु मे ॥
इत्युच्चार्य महाभूतघटं यो विनिवेदयेत् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः प्रयाति परमां गतिम् ॥
विमानेनार्कवर्णेन[१] पितृबन्धुसमन्वितः ।
स्तूयमानो वरस्त्रीभिः पदमभ्येति वैष्णवम् ॥
षोडशैतानि यः कुर्यान्महादानानि मानवः ।
न तस्य पुनरावृत्तिरिह लोकेऽभिजायते ॥

इति पठति य इत्थं वासुदेवस्य पार्श्वे ससुतपितृकलत्रः संशृणोतीह सम्यक्[२] ।
पुररिपुभवने वै मन्दिरे[३] चार्कलक्ष्म्योरमरपुरवधूभिर्मोदते सोऽपि कल्पम् ॥

इति मात्स्ये महाभूतघटदानम् । अथ पर्वतदानानि मत्स्यपुराणे—

" उमापतिरुवाच—मेरुप्रदानं वक्ष्यामि[४] दशधा मुनिसत्तम ।
यत्प्रदानान्नरो लोकानाप्नोति सुरपूजितान् ॥
पुराणेषु च वेदेषु कृतेष्वेषु यदश्नुते ।
तस्माद्विधानं वक्ष्यामि पर्वतानामनुक्रमात् ॥
प्रथमो धान्यशैलः स्याद्द्वितीयो लवणाचलः ।
गुडाचलस्तृतीयस्तु चतुर्थो हेमपर्वतः ॥
पञ्चमस्तिलशैलः स्यात्षष्ठः कार्पासपर्वतः ।
सप्तमो घृतशैलः स्याद्रत्नशैलस्तथाऽष्टमः ॥

---

१ क. ग. °न भूत्यव° । २ ग. °क् । मुर° । ३ ख. °रे शार्के° । ४ ख. °मि शतधा ।

राजतो नवमस्तद्वद्दशमः शर्कराचलः ।
वक्ष्ये विधानमेतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥
अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये ।
कृष्णपक्षे तृतीयायामुपरागे शशिक्षये ॥
विवाहोत्सवयज्ञेषु द्वादश्यामथ वा पुनः ।
शुक्लायां पञ्चदश्यां वा पुण्यर्क्षे वा विधानतः ॥
धान्यशैलादयो देया यथाशास्त्रं विधानतः ।
तीर्थे वाऽऽयतने वाऽपि गोष्ठे वा संगमेऽपि वा ॥
मण्डलं कारयेद्भक्त्या चतुरश्रमुदङ्मुखम् ।
प्रागुदक्प्रवणं तद्वत्प्राङ्मुखं वा विधानतः ॥
गोमयेनोपलिप्तायां भूमावास्तीर्य वा कुशान् ।
तन्मध्ये पर्वतं कुर्याद्विष्कम्भैः पर्वतैर्युतम् ॥
धान्यद्रोणसहस्रेण भवेद्गिरिरिहोत्तमः ।
मध्यमः पञ्चशतिकः कनिष्ठः स्यात्त्रिभिः शतैः ॥
मेरुर्महाव्रीहिमयस्तु मध्ये सुवर्णवृक्षत्रयसंयुतः स्यात् ।
पूर्वेण मुक्ताफलवज्रयुक्तो याम्येन गोमेदकपुष्परागैः ॥
पश्चाच्च गारुत्मतनीलरत्नैः सौम्येन वैडू(दू)र्यसरोजनालैः ।
श्रीखण्डखण्डैरभितः प्रवाललतान्वितः शुक्तिशिलातलः स्यात्[१] ॥
ब्रह्मा च विष्णुर्भगवान्पुरारिर्दिवाकरोऽप्यत्र हिरण्मयः स्यात् ।
मूर्ध्नि व्यवस्थानममत्सरेण कार्यं सुवर्णेन तथा द्विजौघैः ॥
चत्वारि शृङ्गाणि च राजतानि नितम्बभागेष्वपि राजतः स्यात् ।
तथेक्षुवंशावृतकन्दरश्च घृतोदकप्रस्रवणश्च दिक्षु ॥
शुक्लाम्बराण्यम्बुधरावली स्यात्पूर्वेण पीतानि च दक्षिणेन ।
वासांसि पश्चादथ कर्बुराणि रक्तानि चैवोत्तरतो घनौली[२] ॥
रौप्यान्महेन्द्रप्रमुखांस्तथाऽष्टौ सं[३]स्थाप्य लोकाधिपतीन्क्रमेण ।
नानाफलाली च समन्ततः स्यान्मनोरमं माल्यविलेपनं च ॥
वितानकं चोपरि पञ्चवर्णमम्लानपुष्पाभरणं सितं च ।
इत्थं निवेश्यामरशैलमग्र्यं तं काञ्चनेनातिविराजमानम्* ॥

* एतदग्रेतनं ततस्त्वित्यारभ्य विराजमानमित्यन्तं ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ग. °त् । तथे° । २ घ. °नावली । ३ ख. घ. संप्राप्य ।

ततस्तु विष्कम्भगिरीन्क्रमेण तुरीयभागेण चतुर्दिशं च ।
संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाढ्यान्[1]मनोरमान्वस्त्रगणावृतांश्च† ॥
युक्तं यवैः करभभद्रकदम्बचिह्नं कामेन काञ्चनमयेन विराजमानम् ।
तं कारयेत्कुसुमवस्त्रविलेपनाढ्यं क्षीरारुणोदे[2]सै[3]रै[4]सा च वनेन चैव ॥
रौप्येणं[5] शुक्तिघटितेन विराजमानं याम्येन गन्धमदनोऽत्र निवेशनीयः ।
गोधूमसंचयमयः कलधौतजो वा हैमेन यक्षपतिना घृतमानसेन ॥
वस्त्रैश्च राजतवनेन च संयुतः स्यात्पश्चाच्च मैनाकतिलाचलं च ।
सुगन्धधूपेन विलेपनेन पुष्पोत्करैर्मण्डितविग्रहाभम् ॥
सौवर्णपिप्पलहिरण्मयसंप्रयुक्तमाकारयेद्रजतपुष्पवनेन तद्वत् ।
वस्त्रान्वितं दधिसितोदसरस्तथाऽग्रे संस्थाप्य[6] तं विपुलशैलमथोत्तरेण ॥
शैलं[7] स्वपार्श्वमपि धातुमयं सुवस्त्रं विन्यासभूषितमहाकृतिसंनिवेशम् ।
पुष्पैश्च हेमवटपादपशेखरं तमाकारयेत्कनकधेनुविराजमानम् ॥
साक्षीकभद्रसुरसावसनेन तद्वद्रौप्येण भा[8]सुरवता च युतं विहार्यं[9] ।
होमं चतुर्भिरथ वेदपुराणविद्भि[10]र्मान्यैरनिन्द्यचरिताकृतिभिर्द्विजेन्द्रैः ॥
पूर्वेण हस्तिमुखवच्च विधाय कुण्डं कार्यस्तिलैर्यवघृतेन समित्कुशैश्च ।
रात्रौ च जागरमनुद्धतगीततूर्यैरावाहनं च कथयामि शिलोच्चयानाम् ॥
त्वं सर्वदेवगणधामनिधे विरुद्धमस्मद्गृहेष्वमरपर्वत नाशयाऽऽशु ।

त्वमेव भगवानीशो ब्रह्मा विष्णुर्दिवाकरः ।
मूर्तामूर्तं परं बीजमतः पाहि सनातन ॥
यस्मात्त्वं लोकपालानां विश्वमूर्तेश्च मन्दिरम् ।
रुद्रादित्यवसूनां च तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ॥
यस्मादशून्यममरैर्नारीभिश्च शिरस्तव ।
तस्मान्मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥
एवमभ्यर्चितं मेरुं मन्दरं चाभिपूजयेत् ।
यस्माच्चैत्र[11]रथेन त्वं भद्राश्ववर्षेण च ॥
शोभसे मन्दर क्षिप्रमतस्तुष्टिकरो भव ।
यस्माच्चूडामणिर्जम्बुद्वीपे त्वं गन्धमादन ॥

† एतदनन्तरं " पूर्वेण मन्दरमनेकफलोपलाली " इत्यधिकं क. ग. पुस्तकयोः ।

१ घ. °व्यान्पूर्वेण मन्दरमनेकफलोपलाली । युक्तं° । २ क. °दमर° ; ३ ग. सहसा । ४ ख. °रमाच । ५ ख °ण शक्ति° । ६ ख. संप्राप्य । ७ क. °लं सुपा° । ८ क. ग. घ. भास्वर° । ९ ग. छ. ञ. °य मान्यै° । १० ख. °द्भिर्दानैरनि° । ११ ख. ग. त्वं रुद्रा° ।

गन्धर्ववनशोभावानतः कीर्तिर्दृढाऽस्तु मे ।
यस्मात्त्वं केतुमालेन वैभ्राजेन वनेन च ॥
हिरण्मयैश्च शिखरैस्तस्मा[1]त्पुष्टिर्ध्रुवाऽस्तु मे ।
उत्तरैः कुरुभिर्यस्मात्सावित्रेण वनेन च[2] ॥
सु[3]पार्श्व राजसे नित्यमतः श्रीरक्षयाऽस्तु मे ।
एवमामन्त्र्य तान्सर्वान्प्रभाते विमले पुनः ॥
स्नात्वाऽथ गुरवे दद्यान्मध्यमं पर्वतोत्तमम् ।
विष्कम्भपर्वतान्पश्चाद्दत्विग्भ्यः क्रमशो मुने ॥
गाश्च दद्याच्चतुर्विंशदथ वा दश नारद ।
शक्तितः सप्त वाऽष्टौ वा पञ्च दद्यादशक्तिमान् ॥
एकां वा गुरवे दद्यात्कपिलां च पयस्विनीम् ।
पर्वतानामशेषाणामेष एव विधिः स्मृतः ॥
त एव पूजने विप्रास्त एवोपस्कराः स्मृताः ।
ग्रहणं लोकपालानां ब्रह्मादीनां च सर्वदा ॥
स्वमन्त्रेणैव सर्वेषु होमः शैलेषु पठ्यते ।
उपवासी भवेन्नित्यमशक्तौ नक्तमिष्यते ॥
विधानं सर्वशैलानां क्रमशः शृणु नारद ।
दानकालेषु ये मन्त्राः पर्वतेषु च यत्फलम् ॥
अन्नं ब्रह्म यतः प्रोक्तमन्नं प्राणाः प्रकीर्तिताः ।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्तते ॥
अन्नमेव यतो लक्ष्मीरन्नमेव जनार्दनः ।
धान्यपर्वतरूपेण पाहि तस्मान्नगोत्तम ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्धान्यमयं गिरिम् ।
मन्वन्तरशतं साग्रं[5] देवलोके महीयते ॥
अप्सरोगणगन्धर्वैराकीर्णेन विराजता ।
विमानेन दिवः[6] पृष्ठमायाति ऋषिसेवितः ॥
कर्मक्षये राजराज्यमाप्नोतीह न संशयः " ॥

इति धान्यपर्वतदानम् ।

---

१ क. ग. °स्मात्तुष्टि° । २ ग. च । स्वपार्श्वे रा° । ३ क. °पार्श्वे रा° । ४ ग. °मन्ते प्रा° ।
५ क. ग. °ग्रं ब्रह्मलो° । ६ ख. दिवापृ° । ७ क. ग. °मायाती° ।

" मत्स्य उवाच—अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणाचलमुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरो लोकानाप्नोति शिवसंमतान् ॥
उत्तमः षोडशद्रोणः कर्तव्यो लवणाचलः ।
मध्यमः स्यात्तदर्धेन चतुर्भिरवमः स्मृतः ॥
वित्तहीनो यथा शक्त्या द्रोणादूर्ध्वं तु कारयेत् ।
चतुर्थांशेन विष्कम्भपर्वतान्कारयेत्पृथक् ॥
विधानं पूर्ववत्कुर्याद्ब्रह्मादीनां च सर्वदा ।
तद्वद्धेममयान्सर्वाल्लोकँपालान्निवेशयेत् ॥
सरांसि कामदेवादींस्तद्वच्चात्र निवेशयेत् ।
कुर्याज्जागरमत्रापि दानमन्त्रान्निबोध मे ॥
सौभाग्यरससंभूतो यतोऽयं लवणाचलः ।
तदात्मकत्वेन च मां पाहि पापान्नगोत्तम ॥
यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कटा लवणं विना ।
प्रियं च शिवयोर्नित्यं तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे ॥
विष्णुदेहसमुद्भूतं यस्मादारोग्यवर्धनम् ।
तस्मात्पर्वतरूपेण पाहि संसारसागरात् ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याल्लवणपर्वतम् ।
उमालोके वसेत्कल्पं ततो याति परां गतिम् " ॥

इति लवणपर्वतदानम् ।

" अथातः संप्रवक्ष्यामि गुडपर्वतमुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरः श्रीमान्स्वर्गमाप्नोति पूजितः ॥
उत्तमो दशभिर्भारैर्मध्यमः पञ्चभिर्मतः ।
त्रिभिर्भारैः कनिष्ठः स्यात्तदर्धेनाल्पवित्तवान् ॥
तद्वद्धोमन्त्रंणं पूजा हेमवृक्षसुरार्चनम् ॥
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वंल्लोकपालाधिवासनम् ।
धान्यपर्वतवत्कुर्यादिमं मन्त्रमुदीरयेत् ।
यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवरोऽयं जनार्दनः ॥
सामवेदस्तु वेदानां महादेवस्तु योगिनाम् ।
प्रणवः सर्वमन्त्राणां नारीणां पार्वती यथा ॥

---

१ क. ग. घ. °रधमः । २ घ. °वालम्बनं पू° । ३ क. °न्त्रणे पू° । ४ घ. °द्वत्सरांसि वनदेवताः । होमो जागरणं तद्वल्लो° ।

(दानप्रकरणम् ८)

तथा रसानां प्रवरः सदैवेक्षुरसो मतः ।
मम तस्मात्परां लक्ष्मीं ददस्व गुडपर्वत[1] ॥
सुरासुराणां सर्वेषां नागयक्षर्क्षपक्षिणाम् ।
निवासश्चापि पार्वत्यास्तस्मान्मां पाहि सर्वदा ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्गुडमयं गिरिम् ।
पूज्यमानः स गन्धर्वैर्गौरीलोके महीयते ॥
पुनः कल्पशतान्ते तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ।
आयुरारोग्यसंपन्नः शत्रुभिश्चापराजितः " ॥

इति गुडपर्वतदानम् ।

" अथातः संप्रवक्ष्यामि हिरण्याचलमुत्तमम् ।
यस्य प्रदानाद्[2] भवनं वैरिञ्चं याति मानवः ॥
उत्तमः पलसाहस्रो मध्यमः पञ्चभिः शतैः ।
तदर्धेनावरस्तद्वदल्पवित्तो[3]ऽपि शक्तितः ॥
दद्यादेकपलादूर्ध्वं यथा शक्त्या विमत्सरः ।
धान्यपर्वतवत्सर्वं विदध्या(ध्या)न्मुनिपुंगव ॥
विष्कम्भशैलांस्तद्वच्च कृत्वा मन्त्रमुदीरयेत् ।
नमस्ते ब्रह्मबीजाय[4] ब्रह्मगर्भाय वै नमः ॥
यस्मादनन्तफलदस्तस्मात्पाहि शिलोच्चय ।
यस्मादग्नेरपत्यं त्वं यस्मादु[5]ल्बं जगत्पतेः ॥
हेमपर्वतरूपेण तस्मात्पाहि नमो नमः ।
अनेन विधिना यस्तु दद्यात्कनकपर्वतम् ॥
स याति परमं स्थानं ब्राह्ममानन्दकारम् ।
तत्र कल्पशतं तिष्ठेत्ततो याति परां गतिम् ॥

इति सुवर्णपर्वतदानम् ।

" अथातः संप्रवक्ष्यामि तिलशैलं विधानतः ।
यत्प्रदानान्नरो याति विष्णुलोकमनुत्तमम् ॥
उत्तमो दशभिर्द्रोणैर्मध्यमः पञ्चभिर्मतः ।
त्रिभिः कनिष्ठो विप्रेन्द्र तिलशैलः प्रकीर्तितः ॥

---

१ ग. °त । तथा सुराणां । २ ख. प्रसादाद्भ° । ३ ग. °त्तोऽल्पश° । ४ क. ग. °य सर्वबीजाय
५ ख. घ. °स्मादूर्ध्वं जगत्पते । हे° ।

पूर्ववच्चापरं सर्वं विष्कम्भपर्वतादिकम् ।
दानमन्त्रं प्रवक्ष्यामि यथावन्मुनिपुंगव ॥
यस्मान्मधुवधे विष्णोर्देहस्वेदसमुद्भवाः ।
तिला मुद्गाश्च माषाश्च तस्माच्छं नो भवत्विह ॥
हव्यकव्येषु यस्माच्च तिलैरेवाभिरक्षणम् ।
भवादुद्धर शैलेन्द्र तिलाचल नमोऽस्तु ते ॥
इत्यामन्त्र्य च यो दद्यात्तिलाचलमनुत्तमम् ।
स वैष्णवपदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥
दीर्घायुष्यमवाप्नोति इह चामुत्र मानवः ।
पितृभिर्देवगन्धर्वैः पूज्यमानो दिवं व्रजेत् ” ॥

इति तिलपर्वतदानम् ।

“ कार्पासपर्वतस्तद्वद्विंशद्भारैरिहोत्तमः ।
दशभिर्मध्यमः प्रोक्तः कनिष्ठः पञ्चभिर्मतः ॥
भारेणाल्पधनो दद्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्य मुनिपुंगव ॥
प्रभातायां तु शर्वर्यां दद्यादिदमुदीरयेत् ।
त्वमेवाऽऽवरणं यस्माल्लोकानामिह सर्वदा ॥
कर्पासाचल तस्मात्त्वमघौघध्वंसनो भव ।
एवं कार्पासशैलेन्द्रं यो दद्यात्पर्वसंनिधौ ॥
रुद्रलोके वसेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह ” ॥

इति कार्पासपर्वतदानम् ।

“ अथातः संप्रवक्ष्यामि घृताचलमनुत्तमम् ।
तेजो[२]मृतमयं दिव्यं महापातकनाशनम् ॥
विंशत्या घृतकुम्भानामुत्तमः स्याद्घृताचलः ।
दशभिर्मध्यमः प्रोक्तः पञ्चभिस्त्ववरः स्मृतः ॥
अल्पवित्तोऽपि यः कुर्याद्द्वाभ्यामिह विधानतः ।
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वच्चतुर्भागेन(ण) कल्पयेत् ॥
शालितण्डुलपात्राणि कुम्भोपरि निवेशयेत् ।
कारयेत्संहतानुच्चान्यथाशोभं विधानतः ॥

---

१ ग. घ. °रयन्। त्व° । २ ग. °जोघृत° ।

(दानप्रकरणम् ८)

वेष्टयेच्छुक्लवासोभिरिक्षुदण्डफलादिभिः ।
धान्यपर्वतवच्छेषं विधानमिह पठ्यते ॥
अधिवासनपूर्वं तु तद्वद्धोमसुरार्चनम् ।
प्रभातायां विभावर्यां गुरवे तु निवेदयेत् ॥
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वद्दद्यात्विगम्यः शान्तमानसः ।
संयोगाद्घृतमुत्पन्नं यस्मादमृततेजसोः ॥
तस्माद्घृतार्चिर्विश्वात्मा प्रीयतां मम शंक[1]रः ।
यस्मात्तेजोमयं ब्रह्म घृते तच्च[2] व्यवस्थितम् ॥
घृतपर्वतरूपेण तस्मान्नः पाहि भूधर ।
अनेन विधिना दद्याद्घृतपर्वतमुत्तमम् ॥
महापातकयुक्तोऽपि लोकमा[3]याति शंकरम् ।
हंससारसयुक्तेन किङ्किणीजालमालिना ॥
विमानेनाप्सरोभिश्च सिद्धविद्याधरैर्वृतः ।
विहरेत्पितृभिः सार्धं[4] यावदाभूमिसंप्लवम् " ॥

इति घृतपर्वतदानम् ।

" अथातः संप्रवक्ष्यामि रत्नाचलमनुत्तमम् ।
मुक्ताफलसहस्रेण पर्वतः स्यादनुत्तमः ॥
मध्यमः पञ्चशतिको द्विशतेनावरः स्मृतः ।
चतुर्थांशेन विष्कम्भपर्वताः स्युः समन्ततः ॥
पूर्वेण वज्रगोमेदैर्दक्षिणेनेन्द्रनीलकैः ।
पुष्परागयुतैः कार्यो विद्वद्भिर्गन्धमादनः ॥
वैडू(दू)र्यविद्रुमैः पश्चात्संमिश्रो विपुलाचलः ।
पद्मरागैः ससौवर्णैरुत्तरेण च विन्यसेत् ॥
धान्यपर्वतवत्सर्वमत्रापि परिकल्पयेत् ।
तद्वदावाहनं कृत्वा वृक्षान्देवांश्च काञ्चनान् ॥
पूजयेत्पुष्पपानीयैः प्रभाते स्याद्विसर्जनम् ।
पूर्ववद्गुरुऋत्विग्भ्य इमान्मन्त्रानुदीरयेत् ॥
यथा देवगणाः सर्वे सर्वरत्नेष्ववस्थिताः ।
त्वं हि रत्नमयो नित्यमतः पाहि [5]महाचल ॥

१ घ. केशवः । २ घ. °च्च प्रतिष्ठित° । ३ घ. °माप्नोति । ४ ग. घ. °युतः का° । ५ क. ग. समाच° ।

यस्माद्रत्नप्रदानेन तुष्टिं प्रकुरुते हरिः ।
सदानन्दप्रसादेन तस्मान्नः पाहि भूधर ॥
अनेन विधिना यस्तु दद्याद्रत्नमहागिरिम् ।
स याति वैष्णवं लोकममरेश्वरपूजितः ॥
यावत्कल्पशतं साग्रं वसित्वेह नराधिपः ।
रूपारोग्यगुणोपेतः सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥
ब्रह्महत्यादिकं किंचिद्यदत्रामुत्र वा कृतम् ।
तत्सर्वं नाशमायाति गिरिर्वज्रहतो यथा ” ॥

इति रत्नपर्वतदानम् ।

“ अथातः संप्रवक्ष्यामि रूप्याचलमनुत्तमम् ।
यत्प्रदानान्नरो याति सोमलोकं नराधिप ॥
दशभिः पलसाहस्रैरुत्तमो[3] रजताचलः ।
पञ्चभिर्मध्यमः प्रोक्तस्तदर्धेनावरः स्मृतः ॥
अशक्तो विंशतेरूर्ध्वं कारयेच्छक्तितः सदा ।
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वत्तुरीयांशेन कारयेत् ॥
पूर्ववद्राजतान्कुर्यान्मन्दरादीन्विधानतः ।
कलधौतमयांस्तद्वल्लोकेशानर्चयेद्बुधः ॥
ब्रह्मविष्ण्वर्कवान्कार्यो नितम्बोऽत्र हिरण्मयः ।
राजतं स्याद्यदन्येषां सर्वं तदिह काञ्चनम् ॥
शेषं च पूर्ववत्कुर्याद्धोमजागरणादिकम् ।
दद्यात्तद्वत्प्रभाते तु गुरवे रौप्यपर्वतम् ॥
विष्कम्भशैलानृत्विग्भ्यः प्राज्यवस्त्रविभूषणान् ।
इमं मन्त्रं पठन्दद्याद्दर्भपाणिर्विमत्सरः ॥
पितॄणां वल्लभं यस्माद्धरीन्द्राणां शिवस्य च ।
रजतं पाहि तस्मान्नः शोकसंसारसागरात् ॥
इत्थं निवेद्य यो दद्याद्रजताचलमुत्तमम् ।
गवायुतसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
सोमलोके स गन्धर्वैः किंनराप्सरसां गणैः ।
पूज्यमानो वसेद्विद्वान्यावदाभूतसंप्लवम् ” ॥

इति रजतपर्वतदानम् ।

---

१ क. ग. °प्रसादेन । २ ख. घ. °त्प्रसादान्न° । ३ ख. ध. °मो राज° । ४ क. ग. °न कल्पये° । ५ क. ग. °द्वद्विभा° । ६ ख. °ग्भ्यः पूज्याव° । ७ क. ख. ग. °षणः । इ° ।

(दानप्रकरणम् ८)

" अथातः संप्रवक्ष्यामि शर्कराचलमुत्तमम् ।
यस्य प्रदानाद्विष्ण्वर्करुद्रास्तुष्यन्ति सर्वदा ॥
अष्टभिः शर्कराभारैरुत्तमः स्यान्महाचलः ।
चतुर्भिर्मध्यमः प्रोक्तो भाराभ्यामवरो मतः ॥
भारेण वाऽर्धभारेण कुर्याद्यः स्वल्पवित्तवान् ।
विष्कम्भपर्वतान्कुर्यात्तुरीयांशेन मानवः ॥
धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्यामरसंयुतम् ।
मेरोरुपरि तत्तद्वत्स्थाप्यं हेमतरुत्रयम् ॥
मन्दारः पारिजातश्च तृतीयः कल्पपादपः ।
एतद्वृक्षत्रयं मूर्ध्नि सर्वेष्वपि निवेशयेत् ॥
हरिचन्दनसंतानौ पूर्वपश्चिमभागयोः ।
निवेश्यौ सर्वशैलेषु विशेषाच्छर्कराचले ॥
मन्दारे कामदेवस्तु प्रत्यग्वक्त्रः सदा भवेत् ।
गन्धमादनशृङ्गे च धनदः स्यादुदङ्मुखः ॥
प्राङ्मुखो वेदमूर्तिश्च हंसः स्याद्विपुलाचले ।
हैमी सुपार्श्वसुरभी दक्षिणाभिमुखी भवेत् ॥
धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमखादिकम् ।
कृत्वाऽथ गुरवे दद्यान्मध्यमं पर्वतोत्तमम् ॥
ऋत्विग्भ्यश्चतुरः शैलानिमान्मन्त्रानुदीरयेत् ।
सौभाग्यामृतसारोऽयं परमः शर्कराचलः ॥
तस्मादानन्दकारी त्वं भव शैलेन्द्र सर्वदा ।
अमृतं पिबतां ये तु निपेतुर्भुवि शीकराः ॥
देवानां तत्समुत्थोऽयं पाहि नः शर्कराचल ।
मनोभवधनुर्मध्यादुद्गता शर्करा यतः ॥
तन्मयोऽपि महाशैल पाहि संसारसागरात् ।
यो दद्याच्छर्कराशैलमनेन विधिना ततः ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति शिवमन्दिरम् ।
चन्द्रादित्याग्निसंकाशमाधिरुह्यानुजीविभिः ॥
सहैव यानमातिष्ठेत्स तु विष्णुप्रभो दिवम् ।
ततः कल्पशतान्ते तु सप्तद्वीपाधिपो भवेत् ॥

१ क. °चले । हैं° । ग. °चभे । हैं° । २ ग. घ. °पार्श्वे सु° । ३ ख. ग. °कः प्रया° ।

आयुरारोग्यसंपन्नो यावज्जन्मार्बुदत्रयम् ।
भोजनं शक्तितः कुर्यात्सर्वशैलेष्वमत्सरः ॥
सर्वत्र क्षारलवणमश्नीयात्तदनुज्ञया ।
पर्वतोपस्करान्सर्वान्प्रापयेद्ब्राह्मणालये ॥
पश्येदमून्मानधनो हि भक्त्या स्पृशेन्मनुष्यैरिह दीयमानान् ।
शृणोति भक्त्याऽथ मतिं ददाति विकल्मषः सोऽपि दिवं प्रयाति " ॥

इति शर्कराचलदानम् ।

अथ कृष्णाजिनदानं विचार्यते । तत्र विष्णुः—

" अथ वैशाख्यां पौर्णमास्यां कृष्णाजिनं[3] सखुरं[4] सुवर्णशृङ्गं रूप्यखुरं मुक्तालाङ्गूलभूषितं कृत्वाऽऽविकवस्त्रे प्रसारयेत् । तत्र तिलैः प्रच्छादयेत् । सुवर्णनाभं च कुर्यादहतेन वाससोर्युगलेन प्रच्छादयेत् । सर्वरत्नगन्धैश्चालं कुर्यात् । चतसृषु दिक्षु चत्वारि तैजसानि पात्राणि क्षीरदधिमधुसर्पिःपूर्णानि निधायाऽऽहिताग्नये ब्राह्मणायालंकृताय वासोर्युगेन प्रच्छादिताय दद्यात् । अथ गाथा भवन्ति—

यस्तु कृष्णाजिनं दद्यात्सखुरं शृङ्गसंयुतम् ।
तिलैः प्रच्छाद्य वासोभिः सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥
ससमुद्रगुहा तेन सशैलवनकानना ।
चतुरन्ता भवेद्दत्ता पृथिवी नात्र संशयः ॥
कृष्णाजिने तिलान्कृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिषी ।
ददाति यस्तु विप्राय स संतरति दुष्कृतम् " इति ॥

यमगाथासु—" गोभूहिरण्यसंयुक्तमार्गमेकं ददाति यः ।
हित्वा दुष्कृतकर्माणि सायुज्यं ब्रह्मणो व्रजेत् ॥
गोभिश्चतसृभिर्युक्तं तथा भूमिसमन्वितम् ।
प्रतिग्रहसमर्थाय विदुषे ब्रह्मचारिणे " ॥

मत्स्य पुराणे—

" मत्स्य उवाच—वैशाखी पौर्णमासी च ग्रहणं चन्द्रसूर्ययोः ।
पौर्णमासी तथा माघी आषाढी कार्तिकी तथा ॥
तुरायणं तु द्वादश्यां तस्यां दत्तं महाफलम् ।
आहिताग्निर्द्विजो यश्च तद्देयं कस्य पार्थिव ॥

---

१ ख. °र्बुदाप° । २ ख. °नविधानं । ३ ख. °नं सुखु° । ४ ग. °रं सशृङ्गसु° । ५ क. ग. °युगलेन । ६ ख. °मात्ममे° । ७ ग. कृत्वा । ८ क. ग. घ. °था । उत्तरा° ।

(दानप्रकरणम् ८)

यथा येन विधानेन तन्मे निगदतः शृणु ।
गोमयेनोपलिप्ते तु शुचौ देशे नराधिप ॥
आदावेव समास्तीर्य शोभनं वस्त्रमाविकम् ।
ततः सशृङ्गं सखुरमावि[1]के कृष्णमा[2]र्गेणम् ॥
कर्त[3]व्यं रूप्यशृङ्गं तद्रूप्यदन्तं तथैव च ।
लाङ्[4]गूलं विद्रुमं चैव नेत्रयोर्मौक्तिकं तथा ॥
तिलैरात्मसमं कृत्वा वास[5]साऽऽच्छादयेद्बुधः ।
सुवर्णनाभं तत्कुर्यादलं कुर्याद्विशेषतः ॥
गन्धैरत्नैर्यथा शक्त्या तस्य दिक्षु च विन्यसेत् ।
धातुपात्राणि चत्वारि दिक्षु दद्याद्यथाक्रमम् ॥
हिरण्मयेषु पात्रेषु पूर्वादिक्रमणेन तु ।
घृतं क्षीरं दधि क्षौद्रमेवं दत्त्वा यथाविधि ॥
चम्पकस्य तथा शाखामव्रणं कुम्भमेव च ।
वाद्योपस्थापनं कृत्वा शुभचित्तो निवेशयेत् ॥
जीर्णवस्त्रेण पीतेन सर्वाङ्गानि(णि) च मार्जयेत् ।
धातुम[6]यानि पात्राणि पा[7]देष्वस्य प्रदापयेत् ॥
यानि काम्यानि पापानि मया लोके कृतानि वै ।
लोहपात्रप्रदानेन प्रणश्यन्तु ममाऽऽशु वै ॥
तिलपूर्णं तु तं कृत्वा वामपादे निवेशयेत् ।
यानि पापान्यका[8]म्यानि कामोत्थानि कृतानि च ॥
कांस्यपात्रप्रदानेन तानि नश्यन्तु मे सदा ।
मधुपूर्णं तु तं कृत्वा पादे वै दक्षिणे न्यसेत् ॥
परापवादपैशुन्यात्पृष्ठमांसस्य भक्षणात् ।
तत्रोत्थितं च मे पापं ताम्रपात्रात्प्रणश्यतु ॥
व नृतं गवां चैव परदारप्रधर्षणम् ।
रूप्यपात्रप्रदानाद्धि क्षिप्रं नाशं प्रयातु मे ॥
ऊर्ध्वपादौ त्विमौ कार्यौ ताम्रस्य रजतस्य च ।
जन्मजन्मसहस्रेषु कृतं पापं कुबुद्धिना ॥

---

१ ख. °के शृङ्गमार्गजम् । क° । २ क. °र्गजम् । क° । ३ घ. °व्यं रुक्मशृ° । ४ घ. °ङ्गूले वि° । ५ क. ग. °समाच्छा° । ६ क. ग. °मय्यानि । ७ क. ग. पात्रेष्व° । ८ ख. °कामानि ।

सुवर्णपात्रदानेन नाशयाऽऽशु जनार्दन ।
हेम मुक्ता विद्रुमं च दाडिमं[1] बीजपूरकम् ॥
प्रशस्तपात्रे श्रवणे खुरशृङ्गाटकानि च ।
एवं कृत्वा यथोक्तेन सर्वशाकफलानि च ॥
तत्प्रतिग्रहविद्विद्वानाहिताग्निर्द्विजोत्तमः ।
स्नातो वस्त्रयुगच्छन्नः स्वशक्त्या वाऽप्यलंकृतः ।
प्रतिग्रहश्च तस्योक्तः[2] पुच्छदेशे महीपते ॥
सुवर्णनाभकं दद्यात्प्रीयतां वृषभध्वजः ।
अनेन विधिना दत्त्वा यथावत्कृष्णमार्गणम्[3] ॥
न स्पृश्यः स द्विजो राजंश्चितियूपसमो हि सः ।
दाने च श्रद्धाने[4] च दूरतः परिवर्जयेत् ॥
स्वगृहान्प्रेष्य[5] तं विप्रं मण्डले स्नानमाचरेत् ।
पूर्णकुम्भेन राजेन्द्र शाखायां चणकस्य[6] च ॥
कृत्वा चाऽऽचार्यकलशं मन्त्रेणानेन मूर्धनि ।
आप्यायतां[7] समुद्रस्त्वामृचो[8][9] जप्यास्तु षोडश ॥
अहते वाससी कृत्वा[10] चाऽऽचान्तः शुचितामियात् ।
तद्वत्सुसंहितं[11] कुम्भं नीत्वोत्क्षिप्य[12] चतुष्पथे ॥
कृतेनानेन या व्युष्टिर्न सा क्रतुशतैरपि ।
वक्तुं च नृपतिश्रेष्ठ तथाऽप्युद्देशतः शृणु ॥
समग्रभूमिदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।
सर्वांश्च लोकाञ्जयति कामचारी विहंगमः ॥
आभूतसंप्लवं यावत्[13] स्वर्गं प्राप्नोत्यसंशयम् ।
न पिता पुत्रमरणं वियोगं भार्यया सह ॥
धनदेशपरित्यागं न चैवेहाऽऽप्नुयात्क्वचित् " ।

इति कृष्णाजिनदानविधिः ।

अथ कालपुरुषदानम् ।

" श्रीकृष्ण उवाच—पुण्यं दिनमथाऽऽसाद्य भूमिभागे समे शुभे ।
चतुर्दश्यां चतुर्थ्यां वा विष्ट्यां[14] वा पाण्डुनन्दन ॥

---

१ घ. °मं मातुलिङ्गक' । २ क. ग. °स्योक्तं पु' । ३ क. ग. °र्गजम् । न । ४ क. ख. श्रद्धदाने । ५ ग. घ. °हात्प्रेष्य । ६ क. ख. चण्यक° । घ. चम्पक° । ७ ग. °तां सुपुत्रस्त्वमृ° । ८ क. सपुत्रस्त्वमृ° । ९ ख. घ. °चो दाप्या° । १० घ. धृत्वा । ११ ख. °संहतं । १२ ख. °त्वोत्क्षेप्यं च° । १३ क. ग. °वत्फलं प्राप्नो' । १४ ग. षष्ठ्यां ।

पुमान्कृष्णतिलैः कार्यो रूप्यदन्तः सुवर्णदृक् ।
खड्गोद्यतकरो दीर्घो जपाकुसुममण्डितः ॥
रक्ताम्बरधरः स्रग्वी शङ्खमालाविभूषितः ।
तीक्ष्णासिपुत्र्या बन्धेन प्रभावितकटीतटः ॥
उपानद्युगयुक्तोऽपि कृष्णकम्बलपार्श्वगः[१] ।
गृहीतमांसपिण्डश्च वामे करतले तु सः ॥
एवंविधं तु तं कृत्वा गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
यजमानः प्रसन्नात्मा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
संपूज्य गन्धकुसुमैर्नैवेद्यं विनिवेद्य च ।
सर्वं[२] कालयसे यस्मात्कालस्तेनैव चोद्यसे[३] ॥
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्योऽसि सुव्रत ।
पूजितस्त्वं मया भक्त्या प्रार्थितश्च मया सुखम् ॥
यद्युज्यते तव विभो तत्कुरुष्व नमो नमः ।
एवं संपूजयित्वा तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
ब्राह्मणः प्रथमं पूज्यो वासोभिर्भूषणैस्तथा ।
दक्षिणां शक्तितो दत्त्वा प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥
अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ।
अपमृत्युभयं तस्य न च व्याधिकृतं[४] भवेत् ॥
भवत्यव्याहतैश्वर्यः सर्वबाधाविवर्जितः ।
देहान्ते सूर्यभवनं भित्त्वा याति परां गतिम् ॥
पुण्यक्षयादिहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ।
यज्ञयाजी श्रिया युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥

संपूज्य कालपुरुषं विधिवद्द्विजाय दत्त्वा शुभाशुभफलोदयहेतुभूतम् ।
रोगामयैः सकलरोगमयैः शरीरे देही न मोहमुपगच्छति तत्प्रभावात् " ॥

इति भविष्योत्तरे कालपुरुषदानविधानम् ।

अथ तिथिदानानि । तत्र विष्णुः—

" मार्गशीर्षशुक्लपञ्चदश्यां मृगशिरसा युक्तायां चूर्णितलवणस्य सुवर्ण-[५]नाभं प्रस्थमेकं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । अनेन कर्मणा रूपसौभाग्यं

---

१ ग. °श्वेतः । गृ° । २ क. ग. घ. °र्वे कल° । ३ ग. चोच्यते । ४ ग. °धिभयं भ° ।
५ क. °वर्णाभं ।

जायते। पौषी चेत्पुष्ययुक्ता स्यात्तस्यां गौरसर्षपकल्केनोत्सादितशरीरो गव्यघृतकुम्भेनाभिषिक्तः सर्वौषधीभिः सर्वगन्धैः सर्वबीजैश्च स्नातो घृतेन च भगवन्तं वासुदेवं स्नापयित्वा पुष्पधूपदीपगन्धनैवेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैष्णवैः सूक्तैर्बार्हस्पत्यैश्च मन्त्रैः पावकं हुत्वा ससुवर्णेन घृतेन ब्राह्मणं स्वस्ति वाचयेत्। वासोयुगं च कर्त्रे दद्यात्। अनेन कर्मणा पुष्यते। माघी मघायुक्ता चेत्स्यात्तस्यां तिलैः श्राद्धं कृत्वा पूतो भवति। फाल्गुनी फल्गुनेन युक्ता चेत्स्यात्तस्यां ब्राह्मणाय सुसंस्कृतं स्वास्तीर्णं शयनं निवेद्य भार्यां मनोज्ञां पक्षवतीं रूपवतीं द्रविणवतीं चाऽऽप्नोति नार्यप्येवंविधं भर्तारम्। चैत्री चित्रायुक्ता चेत्स्यात्तस्यां ब्राह्मणाय चित्रवस्त्रदानेन सौभाग्यमाप्नोति। वैशाख्यां पौर्णमास्यां ब्राह्मणानां सप्तकं क्षौद्रयुक्तैस्तिलैः संतर्प्य धर्मराजं प्रीणयित्वा पापेभ्यः पूतो भवति। ज्यैष्ठी ज्येष्ठायुक्ता चेत्स्यात्तस्यां छत्रोपानत्प्रदानेन नगराधिपत्यमाप्नोति। आषाढ्यामा(म)षाढायुक्तायामन्नपानदानेन तदेवाक्षय्यमाप्नोति। श्रावण्यां श्रवणयुक्तायां जलधेनुं सान्नां वासोयुगाच्छादितां दत्त्वा स्वर्गलोकमवाप्नोति। प्रोष्ठपद्यां तद्युक्तायां गोदानेन सर्वपापविनिर्मुक्तो भवति। आश्वयुज्यामश्विनीगते चन्द्रमसि घृतपूर्णभाजनं सुवर्णयुतं विप्राय दत्त्वा दीप्ताग्निर्भवति। कार्तिकी चेत्कृत्तिकायुक्ता स्यात्तस्यां सितमुक्षाणमन्यवर्णं वा शशाङ्कोदये सर्वसस्यरत्नगन्धोपेतं दीपमध्ये ब्राह्मणाय दद्यात्। कान्तारभयं न पश्यति। वैशाखमासतृतीयायामुपोषितोऽक्षतैर्वासुदेवमभ्यर्च्य तानेव हुत्वा दत्त्वा सर्वं यच्च तस्मिन्नहनि प्रयच्छति तदक्षय्यमाप्नोति। पौष्यामतीतायां कृष्णपक्षद्वादश्यां सोपवासस्तिलैः स्नातस्तिलोदकं दत्त्वा तिलैर्वासुदेवमभ्यर्च्य तानेव हुत्वा भुक्त्वा च सर्वपापेभ्यः पूतो भवति। माघ्यां समतीतायां कृष्णद्वादशीं सश्रवणां प्राप्य वासुदेवाग्रतो महावर्तिद्वयेन दीपद्वयं दद्यात्। दक्षिणपार्श्वे महारजनरक्तेन समग्रेण वाससा घृततुलामष्टाधिकां दत्त्वा वामपार्श्वे तिलतैलतुलां साष्टां दत्त्वा श्वेतेन समग्रेण वाससैतत्कृत्वा यस्मिन्राष्ट्रेऽभिजायते यस्मिन्देशे यस्मिन्कुले च तत्रोज्ज्वलो भवति"।

१ ख. सुकृतं। २ क. ग. घ. छ. ञ. °षाढयु°। ३ घ. दीप्तिमान्भव°। ४ ग. नश्य°। ५ क. ग. °श्चेन म°।

(दानप्रकरणम् ८)

यमः—" वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु ब्राह्मणान्सप्त पञ्च वा ।
क्षौद्रयुक्तैस्तिलैः कृष्णैर्वाऽर्चयेद्यदि वेतरैः ॥
प्रीयतां धर्मराजेति यद्वा मनसि वर्तते ।
यावज्जीवं कृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति " ॥

तथा—" वैशाख्यामेव विधिवद्ब्राह्मणान्भोजयेद्दश ।
त्रिरात्रमुषितः स्नात्वा कृसरं प्रयतः शुचिः ॥
गौरान्वा यदि वा कृष्णांस्तिलान्क्षौद्रेण संयुतान् ।
दत्त्वा दशसु विप्रेषु तानेव स्वस्ति वाचयेत् ॥
प्रीयतां धर्मराजेति पितॄन्देवांश्च तर्पयेत् ।
यावज्जीवं कृतं पापं तत्क्षणादेव मुञ्चति ॥
अयुतायुतं च तिष्ठेत्स्वर्गलोके न संशयः ।
मामेव च न पश्येत्तु न च पापेन लिप्यते " ॥

जाबालः—" शृतान्नमुदकुम्भं तु वैशाख्यां च विशेषतः ।
निर्दिश्य धर्मराजाय गोदानफलमाप्नुयात् ॥
सुवर्णतिलैर्युक्तैस्तु ब्राह्मणान्सप्त पञ्च वा ।
तर्पयेदुदपात्रैस्तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति " ॥

महाभारते—" वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु तिलान्दद्याद्द्विजातिषु ।
तिला भक्षयितव्याश्च सदा चाऽऽलभनं च तैः ॥
कार्यं सततमिच्छद्भिः श्रेयः सर्वात्मना गृहे " ।

अनादिष्टप्रायश्चित्तमाह संवर्तः—

" माघमासे तु संप्राप्ते पौर्णमास्यामुपोषितः ।
ब्राह्मणेभ्यस्तिलान्दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते " ॥

अत्र दानं पौर्णमास्यां विधीयते प्रधानत्वात्ततश्चार्थाच्चतुर्दश्यामुपवासः ।

" उपवासरतो भूत्वा पौर्णमास्यां तु कार्तिके ।
हिरण्यमन्नं वस्त्रं च दत्त्वा तरति दुष्कृतम् " ॥

यमः—" कार्तिकस्य तमिस्रे तु मघासु नवमीतिथौ ।
अहोरात्रोषितो भूत्वा धर्मराजाय भोजयेत् ॥
विधिवद्ब्राह्मणान्भक्त्या स्वर्गलोके महीयते ।
तिलान्कृष्णाजिने कृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिषी ॥

---

१ ग. च स ति° । २ ग. °लसंयुक्तैर्ब्राह्म° । घ. °लपात्रैस्तु । ३ घ. सदैवाऽऽल° । ४ ख. °त्मनो गृ° । ५ ख. घ. °वमे ति° ।

दत्त्वा तु ब्राह्मणायाऽऽशु सर्वं तरति दुष्कृतम् ।
धेनुं दत्त्वोभयमुखीं भूदानफलमाप्नुयात् ॥
माघान्धकारद्वादश्यां तिलैर्हुत्वा हुताशनम् ।
तिलान्दत्त्वा द्विजातिभ्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
आदित्यवारे विप्राय सहिरण्यं सदैव तु ।
यः प्रयच्छत्यपूपं च तस्य तुष्यति वै यमः " ॥

स्कन्दपुराणे—" तिलपात्राणि यो दद्याद्विप्रेभ्यः शुद्धमानसः ।
अमावस्यां तु संप्राप्य कृष्णानां तु समाहितः ॥
पितॄंश्च तर्पयित्वा तु अक्षयं नरपुंगवः ।
पितृलोकं समाप्नोति चिरं च सुखमेधते " ॥

अथ नक्षत्रदानानि ।

तत्र विष्णुः—" प्रतिमासं रेवतीगते चन्द्रमसि मधुघृतयुतं परमान्नं ब्राह्मणान्भोजयित्वा[१] रूपभाग्भवति ।
मासि मासि च रेवत्यां ब्राह्मणान्घृतपायसैः ।
सदक्षिणं भोजयित्वा रूपभागभिजायते " ॥

भविष्योत्तरे—

" श्रीकृष्ण उवाच–नक्षत्रयोगे यद्यस्मिन्देयं भवति भारत ।
तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि[२] सर्वपातकनाशनम् ॥
कृत्तिकासु महाभाग पायसेन ससर्पिषा ।
संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकानाप्नोति चाक्षयान् ॥
रोहिण्यां पाण्डवश्रेष्ठ मांसैरन्नेन सर्पिषा ।
पयोऽन्नदानं दातव्यमानृण्यार्थं द्विजातये ॥
दोग्ध्रीं दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सोमदैवते ।
दत्त्वा दिव्यविमानस्थः स्वर्गमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥
आर्द्रायां कृसरं दत्त्वा तैलसिद्धं समाहितः ।
नरस्तरति दुर्गाणि सर्वाण्येव नरोत्तम[३] ॥
पूपान्पुनर्वसौ दत्त्वा तिलपूर्णान्सुपाचितान् ।
यशस्वी रूपसंपन्नो बह्वन्नो जायते कुले ॥

---

१ घ. °त्वा रेवतीं प्रीणयित्वा रू° । २ ग. °मि महापा° । ३ क. ग. °म । पुमान्पु° ।

(दानप्रकरणम् ८)

पुष्ये च काञ्चनं दत्त्वा कृतं चाकृतमेव च ।
अनालोकेषु लोकेषु सोमवत्स विराजते[1] ॥
अश्लेषासु तथा रौप्यं यः[2] सुरूपं प्रयच्छति ।
स सर्वभयनिर्मुक्तः शास्त्रवानभिजायते ॥
मघासु तिलपूर्णानि वर्धमानानि मानवः ।
प्रदाय पशुमांश्चैव पुत्रवांश्चाभिजायते ॥
फल्गुनी[3]पर्वसमये वडवां द्विजपुंगवे ।
दत्त्वा पुण्यकृतां लोकान्प्राप्नोति सुरसेवितान् ॥
उत्तराफल्गुनीयोगे दत्त्वा सौवर्णपङ्कजम् ।
सूर्यलोकमवाप्नोति सर्वबाधाविवर्जितः ॥
हस्ते तु हस्तिनं दत्त्वा काञ्चनं शक्तितः कृतम् ।
प्रयाति शक्रसदनं वरवारणैर्धूर्गतः[4] ॥
चित्रासु वृषभं दत्त्वा पुण्यगन्धांश्च भारत ।
चरत्यप्सरसां लोके मोदते नन्दने वने ॥
स्वातिष्वथ धनं दत्त्वा यदभीष्टमिहाऽऽत्मनः ।
प्राप्नोति सुशुभाँल्लोकानिह लोके महद्यशः ॥
विशाखासु महाराज धुरंधरविभूषितम् ।
सोपासङ्गं च शकटं धान्यवस्त्रादिसंयुतम् ॥
दत्त्वा प्रीणाति स पितॄन्प्रेत्य चाऽऽनन्त्यमश्नुते ।
न च दुर्गाण्यवाप्नोति रौरवादीनि मानवः ॥
दत्त्वा यथेष्टं विप्रेभ्यो गतिमिष्टां स विन्दति[5] ।
कम्बलाननुराधासु दत्त्वा प्रावरणानि च ॥
स्वर्गे वर्षशतं साग्रमास्ते सुरगणैर्वृतः ।
कालशाकं च विप्रेभ्यो दत्त्वा मर्त्यः समूलकम् ॥
ज्येष्ठासु ज्येष्ठतामेति गतिमिष्टां च विन्दति ।
मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ॥
पितॄन्प्रीणयते सर्वान्गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ।
अथ पूर्वास्वषाढासु दधिपात्राणि मानवः ॥

---

१ ख. °ते । आश्ले° । २ ख. घ. यः स्वरू° । ३ ग. घ. °नीपूर्व° । ४ क. ग. °षपूर्वतः । ५ क. ग. °न्दते । मू° ।

कुलवृत्तेन संपन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे ।
प्रदाय जायते प्रेत्य कुले[१] स बहुगोधने ॥
पुत्रपौत्रैः परिवृतः पशुमान्धनवांस्तथा[२] ।
उदमन्थं ससर्पिष्कं प्रभूतमधुफाणितम् ॥
दत्त्वोत्तरास्वषाढासु सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।
दुग्धं त्वभिजिता योगे दत्त्वा घृतमधुप्लुतम् ॥
धर्मविद्भ्यो मनीषिभ्यः स्वर्गे वसति पुण्यभाक् ।
श्रवणे पुस्तकं श्रेष्ठं प्रददातीह यो नरः ॥
स्वेच्छया याति यानेन सर्वाँल्लोकानसंवृतान् ।
गोयुगं च धनिष्ठासु दत्त्वा विप्राय मानवः ॥
सर्वान्त्रसानवाप्नोति यत्र यत्रेह जायते ।
तथा शतभिषायोगे दत्त्वा सागुरुचन्दनम् ॥
प्राप्नोत्यप्सरसां लोकान्प्रेत्य गन्धांश्च शोभनान् ।
पूर्वभद्रपदा[३]योग राजमाषान्प्रदापयेत् ॥
सर्वभक्ष्यफलोपेतः स वै प्रेत्य सुखी भवेत् ।
औरभ्रमुत्तरायोगे सवस्त्रं यः प्रयच्छति ॥
पितॄन्प्रीणाति सकलान्प्रेत्य चाऽऽनन्त्यमश्नुते ।
कांस्योपदोहनां धेनुं रेवत्यां यः प्रयच्छति ॥
सा प्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठति ।
रथमश्वसमायुक्तं दत्त्वाऽश्विन्यां नरोत्तमः ॥
हस्त्यश्वरथसंपन्ने वर्चस्वी जायते कुले ।
भरणीषु द्विजातिभ्यस्तिलधेनुं प्रदाय वै ॥
गाः सुप्रसूताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्तथा ।
इत्येष दक्षिणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः ॥
देवक्या नारदेनेह मया च कथितस्तव ।
सर्वपापप्रशमनः सर्वोपद्रवनाशनः ॥
न चात्र कालनियमो न नक्षत्रक्रमस्तथा ।
वित्तं श्रद्धा च राजेन्द्र कारणं चात्र कथ्यते ॥

यद्यत्र ते भगवता कमलासनस्य पुत्रेण दानमुदितं प्रसमीक्ष्य वेदान् ।
तद्यो ददाति विभवे सति साधुवृत्ते किं तेन पार्थ न कृतं भवतीह लोके " ॥

---

१ घ. 'ले स्वबहुशाध° । २ क. ख. 'था । तद° । ३ ग. 'वैभाद्र° ।

इति भविष्योत्तरे नक्षत्रदानविधिः।

अथ मासदानानि।

विष्णुः—"आश्विनं सकलं मासं ब्राह्मणेभ्यः प्रत्यहं घृतं प्रदायाश्विनौ प्रीणयित्वा रूपभाग्भवति। अस्मिन्नेव मासि प्रत्यहं गोरसैर्ब्राह्मणान्भोजयित्वाऽऽरोग्यभाग्भवति। माघे मास्यग्निं प्रत्यहं तिलैर्हुत्वा सघृतं कुल्माषं ब्राह्मणान्भोजयित्वा च दीप्ताग्नित्वमवाप्नोति"।

तथा—"घृतमाश्वयुजे मासि नित्यं दद्याद्द्विजातये।
प्रीणयित्वाऽश्विनौ देवौ रूपभागभिजायते॥
तिलप्रदः प्रजामिष्टां पुरुषः खलु विन्दति।
माघे मासि विशेषेण तत्तमिस्रे विशेषतः"॥

यमः—"कृसरं भोजयित्वा तु स्वशक्त्या शिशिरे द्विजान्।
दीप्ताग्नित्वमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति॥
मासि मासि च रेवत्यां ब्राह्मणान्घृतपायसम्।
सदक्षिणं भोजयित्वा रूपभागभिजायते"॥

आदित्यपुराणे—"ज्येष्ठे मासि तिलान्दत्त्वा पौर्णमास्यां विशेषतः।
अश्वमेधस्य यत्पुण्यं तत्प्राप्नोति न संशयः"॥

देवीपुराणे—"धेनुं तिलमयीं माघ्यां दद्याद्यश्चोत्तरायण।
विचित्राणि च वस्त्राणि चैत्रे दद्याद्द्विजोत्तमः॥
वैशाखे यवगोधूमाञ्ज्येष्ठे तोयभृतान्घटान्।
आषाढे चन्दनं देयं सकर्पूरं महाफलम्॥
नवनीतं नभोमासि च्छत्रं प्रोष्ठपदे मतम्।
गुडशर्करवर्णाढ्याँल्लड्डुकानाश्विने मुने॥
दीपदानं महापुण्यं कार्तिके यः प्रयच्छति।
सर्वान्कामानवाप्नोति क्रमान्मार्गादिषुदाहृतान्॥
धेनुं पौषे घृतमयीं माघे तिलमयीं तथा।
ज्येष्ठे तोयमयीं दद्याद्घृतवत्सां महाफलाम्॥
सुरूपां श्रावणे दद्याद्गां महाफलदायिकाम्।
सर्वहेममयैः शृङ्गै रौप्यपादा उदाहृताः॥
कांस्यपात्राः सघण्टास्तु किङ्किणीभिः सुशोभिताः।
सयुगाः सस्रजो वत्सा दातव्या विधिना मुने॥

१ ख. घृतां दद्यान्माघे। २ क. ग. सगुडाः।

देवीब्रह्मेशसूर्यान्वा विष्णुं वाऽथ यथाविधि ।
स्वभाववृत्तसंपन्ने पूजयित्वा द्विजोत्तमे ॥
दातव्याऽलंकृता धेनुः कामक्रोधविवर्जिते ।
अयाचके सदाचारे विनीते विनयान्विते ॥
गोप्रदानाल्लभेत्कामा॑न्स्वे स्वे लोके मनोरमान् ।

तथा—" आषाढे तोयधेनुः स्याद्धेनुर्भाद्रपदे सदा ।
माघे तु तिलधेनुः स्याद्यां दत्त्वा लभते हितम् ॥
माघे मासि तिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं न स पश्यति " ॥

यमः—" महापातकसंघातः कामतो वाऽप्यकामतः ।
शुद्धिं तस्य प्रवक्ष्यामि स्वर्गसाधनमेव च ॥
शुक्लैः कृष्णैस्तथा लब्धैर्द्वात्रिंशदङ्गुलोच्छ्रितः ।
राशिस्तिलैः समे देशे कर्तव्यः पुरुषा॑यतः ॥
प्रतिमाऽष्टाङ्गुलोत्क्षेप्या सौवर्णी विभवे सति ।
क्षौद्रेण पयसा दध्ना घृतेनाऽऽपूरयेद्घटान् ॥
यथाविभवविस्तारं ब्राह्मणे श्रोत्रियेऽर्थिनि ।
दद्यान्माघेऽथ वैशाखे विषुवे चोत्तरायणे ॥
यावज्जीवं कृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति " ।

वामनपुराणे—" माघे मासि तिला देयास्तिलधेनुश्च दानव ।
इध्मेन्धनादयश्चैव माधवप्रीणनाय वै ॥
फाल्गुने व्रीहयो गावो वस्त्रं कृष्णाजिनान्वितम् ।
गोविन्दप्रीणनार्थाय दातव्यं पुरुषर्षभ ॥
चैत्रे विचित्रवस्त्राणि शयनान्यासनानि च ।
विष्णोः प्रीत्यर्थमेतानि देयानि ब्राह्मणेष्वथ ॥
गन्धा॑श्च माल्यानि तथा वैशाखे सुरभीणि च ।
देयानि द्विजमुख्येभ्यो मधुसूदनतुष्टये ॥
उदकुम्भाम्बुधेनुं च तालवृन्तं सचन्दनम् ।
त्रिविक्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं साधुभिः सदा ॥
उपानद्युगलं छत्रं लवणामलकानि च ।
आषाढे वामनप्रीत्यै दातव्यानि तु भक्तितः ॥

---

१ घ. °मान्स्वर्गे लो° । २ ख. °षायुतः । ३ ख. °न्धानि मा° ।

घृतं च क्षीरकुम्भाश्च[1] घृतधेनुस्तथैव च ।
श्रावणे श्रीधरप्रीत्यै दातव्यानि विपश्चिते ॥
मासि भाद्रपदे दद्यात्पायसं मधुसर्पिषी ।
हृषीकेशप्रीणनाय लवणं सगुडौदनम् ॥
तिला[2]स्तुरङ्गवृषभदधिताम्ररसा[3]दिकम् ।
प्रीत्यर्थं पद्मनाभस्य देयमाश्वयुजे नरैः[4] ॥
रजतं कनकं दीपा मणिमुक्ताफलादिकम् ।
दामोदरस्य प्रीत्यर्थं प्रदद्यात्कार्तिके नरः ॥
खरोष्ट्राश्वतरा नागाः शकटोक्षमजा[5]विकम् ।
दातव्यं केशवप्रीत्यै मासि मार्गशिरे नरैः ॥
प्रासादनगरादीनि गृहप्रावरणानि च ।
नारायणस्य तुष्ट्यर्थं पौषे देयानि यत्नतः ॥
दासीदासमलंकारमन्नं षड्रससंयुतम् ।
पुरुषोत्तमतुष्ट्यर्थं[6] पौषे देयानि यत्नतः ॥
अथवा चतुर्थपादः[7] प्रदेयं[8] सार्वकामिकम् ।
यद्यदिष्टतमं[9] किंचिद्यच्चाप्यस्ति शुभं गृहे ॥
तत्तद्धि देयं प्रीत्यर्थं देवदेवस्य चक्रिणः " इति ॥ २०८ ॥

गोप्रदानप्रसङ्गाद्दानान्युक्तानि, प्रकृतमुच्यते—

श्रान्तसंवाहनं रोगिपरिचर्या सुरार्चनम् ॥
पादशौचं द्विजोच्छिष्टमार्जनं गोप्रदानवत् ॥ २०९ ॥

श्रान्तसंवाहनादिकं प्रत्येकं गोदानेन फलतः समं भवति । श्रान्तः खिन्नस्तस्य संवाहनं श्रमापनयनम् । रोगिपरिचर्या चिकित्सादि । प्रसिद्धमन्यत् । पादशौचद्विजोच्छिष्टमार्जने समोत्तमवर्णविषये ।

यमः—" देवमाल्यापनयनं देवागारसमूहनम् ।
स्नापनं सर्वदेवानां गोप्रदानसमं मतम् " ॥

नन्दिपुराणे—धर्मार्थकाममोक्षाणामारोग्यं साधनं यतः ।
अतस्त्वारोग्यदानेन नरो भवति सर्वदः ॥

---

१ क. घ. °तं सक्षी° । २ ग. तिलांस्तु° । ३ ग. °दिकान् । प्री° । ४ घ. बुधैः । ५ क. °मथाऽऽवि° । ६ घ. °र्थं प्रदेयं सर्वं° । ७ क. ग. प्रथमं सा° । ८ ख. °यं सर्व° । ९ क. ग. °मं स्मृत° ।

आरोग्यशालां कु[1]रुते महौषधिपरिच्छदाम् ।
विदग्धवैद्यसंयुक्तां घृतान्नमधुसंयुताम् ॥
वैद्यस्तु शास्त्रवित्प्राज्ञो दृष्टौषधिपरम्परः ।
ओषधीमूले[2]पर्णज्ञः समुद्धरणकालवित् ॥
रसवीर्यविपाकज्ञः शालिमांसौषधीगणे+ ।
योगविद्देहिनां देहं यो धिया प्रविशेद्ध्रुवः ॥
धातुपथ्यामयज्ञश्च[3] निदानविदतन्द्रितः ।
व्याधीनां पूर्वलिङ्गज्ञस्तदुत्तरविधानवित् " ॥
*देशकालविधानज्ञश्चिकित्सामयवित्तथा ।
अष्टाङ्गायुर्वेदवेत्ता मुष्टियोगविधानवित् ॥
एवंविधः शुभो वैद्यो भवेद्यत्राभियोजितः ।
आरोग्यशालामेवं तु कुर्याद्यो धर्मसंश्रयः ॥
स पुमान्धार्मिको लोके स कृतार्थः स[4] शुद्धिमान् ।
सम्यगारोग्यशाला[5]यामौषधैः स्नेहपाचनैः ॥
व्याधितं नीरुजीकृत्य अप्येकं करुणायुतः ।
प्रयाति ब्रह्मसदनं कुलसप्तकसंयुतः ॥
आढ्यो वित्तानुसारेण दरिद्रः फलभाग्भवेत् ।
दरिद्रस्य कुतः शाला आरोग्याय भिष[6]क्तथा ॥
अपि मू[7]लेन केना[8]पि चन्दनाद्यैरथापि वा ।
स्वस्थीकृ[9]ते लभे[10]न्मर्त्ये पूर्वोक्तं लोकमव्ययम् ॥
वातपित्तकफाद्यानां चयापचयभेदिनाम् ।
यस्तु स्वल्पाभ्युपायेन मोक्षयेद्व्याधिपीडितान् ॥
सोऽपि याति शुभाँल्लोका[11]नवाप्यान्यज्ञयाजिभिः " ।
" शल्यं शालक्यं कायचिकित्सा भूतविद्या कौमार[12]भृ-
त्यमश्वतन्त्रं रसायनतन्त्रं वाजीकरणतन्त्रम् "

इति सुश्रुतोक्तान्यष्टाङ्गान्यायुर्वेदस्य । इत्यारोग्यदानम् ॥ २०९ ॥

+ इतः परं सार्धश्लोको न विद्यते ग. पुस्तके । * एतच्छ्लोको न विद्यते क. ख. ग. पुस्तकेषु ।

---

१ क. ग. कुर्वीत सर्वौष° । २ क. ग. °लमन्त्रज्ञः । ३ ख. °श्च विधान° । ४ ग. स बुद्धि° । ५ ख. ग. °यामोष° । ६ ख. °षक्तुवान् । अ° । ७ क. ग. मूल्येन । ८ घ. °पि मर्दना° । ९ घ. °कृत्य ल° । १० ल. ग. घ. °न्मर्त्यः पू° ११ क. °नव्याप्या° । १२ घ. °रभृ° ।

किं च—

भूदीपान्नाश्ववस्त्राम्भस्तिलसर्पिःप्रतिश्रयान् ॥
नैवेशिकंस्वर्णधुर्यान्दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥ २१० ॥

भूमिदीपादिदानेन स्वर्गमाप्नोतीति वाक्यार्थः । भूश्च सस्यवती फलप्रदा वा देया । तद्द्वारेणैव तद्गुरुत्वम् ।

" भूमिं सस्यवतीं श्रेष्ठां दत्त्वा स्वर्गे महीयते " इति संवर्तः ।

पापक्षयार्थमपि भवति । यथाऽऽह बृहस्पतिः—

" यत्किंचित्कुरुते पापं जन्मप्रभृति मानवः ।
अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ॥
सप्तहस्तेन दण्डेन त्रिंशद्दण्डा निवर्तनम् ।
दश तानेव गोचर्म दत्त्वा स्वर्गे महीयते " ॥

चर्ममात्रगोप्रदानेनापि स्वर्गप्राप्तिः । "दिव्यं वर्षशतं यावद्भूमिदः स्वर्गमाप्नोति । दिव्यं वर्षशतं सार्धं तथा " इति, तद्वैगुण्यादितारतम्यादिति । यत्पुनर्मनुनोक्तम्—" भूमिदो भूमिमाप्नोति " इति, तत्स्वर्गच्युताभिप्रायेण न्यूनात्मदानाभिप्रायेण वा । तद्दानस्य वैश्वरूप्यात् । अत एव—

" सुवर्णं रजतं ताम्रं मणिमुक्तावसूनि च ।
सर्वमेतद्भवेद्दत्तं वसुधां यः प्रयच्छति " इति ॥

नच सकलवसुधाभिप्रायेणोच्यते । तस्या अशक्यत्वात् । एवं प्रदीपादिदानेऽपि पात्रविशेषादावृत्तौ वा स्वर्गप्राप्तिः ।

" पात्रस्य हि विशेषेण श्रद्दधानतयाऽपि च ।
अल्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्याऽऽप्नोति तत्फलम् "

इति वचनात् । अन्यथा—

" वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुखमक्षय्यमन्नदः ।
तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम् ॥
वासोदश्चन्द्रसालोक्यं सूर्यसालोक्यमश्वदः " इति ।

वस्त्रादिविशेषाच्च फलविशेषो द्वित्रादिसंख्यातश्च । क्षीणवृत्तेरायातस्यास्मिन्भवने स्थीयतामिति प्रतिश्रयः । निवेशार्थं कन्यादि दीयत इति नैवेशिकम् ।

---

१ ङ. °शिकं स्वर्णधुर्यं दत्त्वा । २ ग. °द्गुरवः । भू° । ३ ग. °ते । गोचर्ममात्रदा° । ४ क. ग. °ण्यात्तार° । ५ ग. वैस्वरू° । ६ क. ख. °द्धदान° । ७ क. ख. प्रीत्य । ८ क. ग °न्या दी° ।

अत एव—" मातापितृविहीनं तु संस्कारोद्वाहनादिभिः ।
यः स्थापयति तस्येह पुण्यसंख्या न विद्यते " इति ।
" न तच्छ्रेयोऽग्निहोत्रेण नाश्वमेधेन नान्यथा ॥
यच्छ्रेयः प्राप्यते प्रेत्य विप्रेण स्थापितेन तु " इति ॥[1]

स्थापितेन भवनादिदानेन प्रतिष्ठापितेनेत्यर्थः ।

दक्षः—" सुवर्णमेव स्वर्णमस्य च देशकालपात्रसुवर्णपरि-
माणाच्च फलविशेषः " ।[2]

तथा[3]—" उच्चा दिवि दक्षिणावन्तो अस्थुर्ये अश्वदाः सह ते सूर्येण ।
हिरण्यदा अमृतत्वं भजन्ते वासोदाः सोम प्र तिरन्त आयुः "
[अ० ८।६।१२] इत्यमृतत्वं मुक्तिर्दर्शिता ॥

तथा—" स्वर्णधुर्यान्दत्त्वा स्वर्गे महीयते " इति ।

गर्गः—" भूमिदो भूमिमाप्नोति दीर्घमायुर्हिरण्यदः ।
गृहदोऽग्र्याणि वेश्मानि रूप्यदो रूपमुत्तमम् " इति ॥

एतच्च सुवर्णदानेऽपि वेदितव्यम् । अलंकारे तु फलविशेषः ।
" अलंकृतस्त्वलंकारं दत्त्वा स्वर्गे महीयते " इति ।

धुरमर्हतीति धुर्यः ।

" अनडुद्दः श्रियं पुष्टां गोदो ब्रध्नस्य विष्टपम् " इति ।

अत्रापि पात्रादिदेशकालविशेषाद्वित्रादिविशेषाच्च फलविशेषः । अत्र विष्णुधर्मेषु—

" भगवानुवाच—छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठं रथं तथोपानहसंप्रदानात् ।
धुर्यप्रदानेन गवां तथैव लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य ॥
स्वर्गीयमप्याह हिरण्यदानं तथा वरिष्ठं कनकप्रदानम् ।
नैवेशिकं सर्वगुणोपपन्नं प्रयच्छते यः पुरुषो द्विजाय ॥
स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्विताय तस्यापि लोकाः प्रवरा भवन्ति ।
यो ब्रह्मदेयां प्रददाति कन्यां भूमिप्रदानं च करोति विप्रे ॥
वस्त्रान्नदानं च तथा विशिष्टं स शक्रलोकं लभते दुरापम् ।
भूदानेन समं दानं न भूतं न भविष्यति ।
इति धर्मविदः प्राहुस्तन्मे निगदतः शृणु ॥

---

१ ख. घ. 'ति । द° । २ क. ख. 'शेषता । यथा । ३ ग. घ. यथा ।

(दानप्रकरणम् ८)

षष्टिं वर्षसहस्राणि स्वर्गे वसति भूमिदः ।
आच्छेत्ता चानुमन्ता च तान्येव नरके वसेत् ॥
दानानामति सर्वेषां भूमिदानमिहोच्यते ।
अचला ह्यक्षया भूमिः सर्वान्कामान्प्रयच्छति ॥
भूमिदः स्वर्गमारुह्य शाश्वतीरेधते समाः ।
पुनर्जन्म च संप्राप्य भवेद्भूमिपतिर्ध्रुवम् ॥
यथा भूमिः सदा देवी दातारं कुरुते पतिम् ।
एवं सदक्षिणा दत्ता कुरुते गौर्जनाधिपम् ॥
अपि पापकृतं प्राप्य प्रतिगृह्णीत भूमिदम् ।
महीं दद्त्पवित्रः स्यात्पुण्या हि जगती यतः ॥
नाम वै प्रियदत्तेति गुह्यमेतत्सनातनम् ।
तदाऽस्याः सततं[1] प्रीत्यै कीर्तनीयं प्रयच्छता ॥
यत्किंचित्कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षितः ।
अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ॥
सुवर्णं रजतं ताम्रं मणिमुक्तावसूनि च ।
सर्वानेतान्महाप्राज्ञ ददाति वसुधां ददत् ॥
फालकृष्टां महीं दत्त्वा सोदकां च फलान्विताम् ।
सोदकं वाऽपि शरणं प्राप्नोति परमं पदम् ॥
रत्नोपकीर्णां वसुधां यो ददाति द्विजातये ।
विमुक्तः किल्बिषैः सर्वैः स्वर्गलोके महीयते ॥
इक्षुभिः सहितां भूमिं यवगोधूमशालिभिः ।
ये प्रयच्छन्ति विप्रेभ्यो नोपसर्पन्ति ते यमम् ॥
सर्वकामदुघां[2] भूमिं सर्वसस्यसमन्विताम् ।
यो ददाति द्विजेन्द्राय ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥
भूमिदानं नरः कुर्यान्मुच्यते सर्वतो भयात् ।
न भूप भूमिदानाद्धि दानमन्यद्विशिष्यते ॥
पुण्यां सर्वरसां भूमिं यो ददाति नरर्षभः ।
न तस्य लोकाः क्षीयन्ते भूमिदस्य महात्मनः ॥
कृशाय कृशभृत्याय वृत्तिक्षीणाय सीदते ।
भूमिं वृत्तिकरीं दत्त्वा[3] सत्री भवति मानवः ॥

१ ख. °तं प्रेत्य की° । २ ख. घ. °धां धेनुं स° । ३ क. ख. ग. कृत्वा ।

आस्फोटयन्ति पितरः प्रवल्गन्ति पितामहाः ।
भूमिदोऽस्मत्कुले जातः सोऽस्मान्संतारयिष्यति " ॥

आदित्यपुराणे" य एतां दक्षिणां दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ।
[1]पुनश्च जननं प्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ॥
यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः ।
सङ्ग्रामे वा तनुं जह्याद्दद्याद्वा पृथिवीमिमाम् ॥
इत्येतां क्षत्रबन्धूनां वदन्ति परमाशिषम् ।
अपि पापकृतां राज्ञां प्रतिगृह्णन्ति साधवः ॥
पृथिवीं नान्यदिच्छन्ति पावनं ह्येतदुत्तमम् ।
नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनम् ॥
दानं वाऽप्यथ वा ज्ञानं नाम्नोऽस्याः परमं प्रियम् ।
यस्तु गोचर्ममात्रां वै प्रयच्छति वसुंधराम् ॥
विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ।
षष्टिं वर्षसहस्राणि स्वर्गे वसति भूमिदः ॥
आच्छेत्ता चानुमन्ता च तान्येव नरके वसेत् ।
स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेत वसुंधराम् ॥
श्वविष्ठायां कृमिर्भूत्वा पितृभिः सह मज्जति " ।

मत्स्यपुराणे—" यत्किंचित्कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षितः ॥
अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ।
सुवर्णानां सहस्रेण लभेद्दत्तेन यत्फलम् ॥
गोचर्मभूमिमात्रेण[2] तत्फलं तु विधीयते ।

महाभारते—" न चोषरां न निर्दग्धां महीं दद्यात्कथं चन ॥
न श्मशानपरीतां च न च पापनिवेशिताम् " ॥

इति भूमिदानम् ।

दीपदाने संवर्तः—" देवागारे द्विजानां वा दीपं दत्त्वा चतुष्पथे ।
मेधावी ज्ञानसंपन्नश्चक्षुष्मांश्च सदा भवेत् " ॥

विष्णुधर्मेषु[3]—" उच्चैः प्रदीपमाकाशे यो दद्यात्कार्तिके नरः ।
स सर्वं कुलमुद्धृत्य विष्णुलोकमवाप्नुयात् " ॥

---

१ ग. पुनः सुज° । २ ग. घ. °मिदानेन त° । ३ क. ख. ग. °धर्मोः । उ° ।

कार्तिकनिर्णयश्च भविष्योत्त[1]रे बोद्धव्यः ।

तद्यथा—" विष्णोरायतने ये तु सहस्रं परिदीपकान् ॥
प्रज्वालयन्त्यनुदिनं दिवारात्रमनिर्वृताः ।
तामिस्रमाश्वयुक्पक्षं शुक्लपक्षं तु कार्तिकम् " इति ॥

दीपदाने मन्त्रः—" दामोदराय नभसि तुलायां लोलया सह ।
प्रदीपं ते प्रयच्छामि नमोऽनन्ताय वेधसे " इति ॥

तथा—" यदा यदा नरश्रेष्ठ पुण्यकालः प्रपद्यते ।
संक्रान्तिसूर्यग्रहणे चन्द्रे पर्वणि वैधृते ॥
उत्तरे त्वयने प्राप्ते दक्षिणे[2] त्वयने तथा ।
एकादश्यां शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां दिनक्षये ॥
सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वा स्नात्वा व्रतपरो नरः ।
भगव[3]द्भूमिदेवेभ्यः प्रयच्छेत्प्रयतो गणे ॥
घृतकुम्भे च वस्त्रे[4]ण प्रज्वलन्तं प्रदीपकम् " ।

गणे समुदाये वर्तमान इत्यर्थः ।

तथा—" सूर्याय रक्तवस्त्रेण पूर्णवर्ति घृतेन ताम् ।
चतुष्प्रस्थैः प्रज्वल[6]न्तीं मन्त्रेणानेन दापयेत् ॥
तद्विष्णोरिति मन्त्रेण वर्ति दद्यात्सदैव हि ।
पीतवस्त्रेण कृष्णाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ॥
कौसुम्भघृतवस्त्रेण गौरीमुद्दिश्य दापयेत् ।
लाक्षारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्ति प्रबोधयेत् ॥
नेत्रपट्टेन मधुना घृतेन मधुकूपके ।
अर्चिते[8] च सिते चैव ललितायै प्रबोधयेत् ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र तं निशामय्य वैदिकान् ।
आ ते वत्सो मनो यमत्परमाच्चित्सधस्थात् ।
अग्ने त्वां कामया गिरा ॥ [ऋ० सं० अ० ६।८।३६]
ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम् ।
अजस्रं घर्ममीमहे ॥

---

१ क. म. °त्तराद्बोद्ध° । २ घ. °णे विषुवे तथा । स° ३ क. °वन्भूमि° । ४ क. °त्रे च प्र° । ५ घ. °मानेभ्य इ° । ६ ग. °लन्तं म° । ७ क. °म्भपीत° । ८ घ. चार्चिते चै° ।

दिवि पृष्ठे[1] अरोचताग्निर्वैश्वानरो मतान् ।
ज्योतिषा बाधते तमः ॥
कामो भूतस्य भव्यस्य सम्राडेको विराजति । इत्यन्तो मन्त्रः ।

एवमेतेन विधिना[2] ये प्रयच्छन्ति दीपकम् ।
विस्तीर्णे विपुले पात्रे[3] घृतकुम्भं निवेशितम्[4] ॥
यान्ति ते ब्रह्मसदनं विमानेनार्कतेजसा ।
तिष्ठन्ति द्योतमानास्ते यावदाभूमिसंप्लवम् ॥
घृतेन दीपो दातव्यो राजंस्तैलेन वा पुनः ।
वसामज्जादिभिर्दीपो न तु देयः कथं[5] चन[6] ॥
दीपतैलेन कर्तव्यं न तु कर्म विजानता ।
निर्वापणं च दीपस्य हिंसनं च विगर्हितम् ॥
यः कुर्यात्तेन कर्माणि स्यादसौ[7] पुष्पितेक्षणः ।
दीपहर्ता भवेदन्धः काणो निर्वापको भवेत्[8] ॥
पद्मसूत्रोत्थितां वर्तिं गन्धतैलेन दीपकम् ।
नीरोगः सुभगश्चैव दत्त्वा भवति मानवः ॥
प्रज्वाल्य देवदेवस्य कर्पूरेण तु दीपकम् ।
अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ” ॥

इति दीपदानम् । अथाश्वदानम्—

देवीपुराणे—“ अश्वं वा यदि वा युग्यं शोभने वाऽथ पादुके ।
ददाति यः प्रदानं वै ब्राह्मणेभ्यः सुसंयतः ॥
तस्य दिव्यानि यानानि रथध्वजपताकिनः ।
दुष्टः पन्था न चैवेह भवत्येव कदा चन ” ॥

स्कन्दपुराणे—“ अश्वं यस्तु प्रयच्छेत हेमचित्रं[9] सुलक्षणम् ।
स तेन कर्मणा देवि गान्धर्वं[10] लोकमश्नुते ” ॥

अन्नदाने संवर्तः—“ अन्नदस्तु सुखी श्रीमान्सुतृप्तः सर्वकर्मसु ” ।
महाभारते—

---

१ क. ग. घ. पृष्टो अ° । २ ख. घ. °ना यः प्रयच्छति दी° । ३ ख. °त्रे कृत° । ४ घ. नियोजित° । ५ क. ग. कदाच । ६ क. ग. न । न दीपो दीपतैलेन न तु । ७ ख. °सौ तेन पुष्पितः । दी° ८ ग. °तू । ब्रह्मसू° । ९ ग. °त्रं सल° । १० ख. गान्धारं ।

(दानप्रकरणम् ८)

"नारद उवाच—नान्नदानात्परं दानं किंचिदस्ति नरेश्वर ।
अन्नेन धार्यते कृत्स्नं चराचरमिदं जगत् ॥
अन्नं वै प्राणिनां प्राणा इत्युवाच प्रजापतिः ।
तस्मादन्नप्रदो राजन्प्राणदः प्रोच्यते बुधैः ॥
अन्नदः पशुमाँल्लोके धनवान्रूपवानपि ।
आयुष्मान्बलवांश्चैव सुखी च प्रेत्य जायते ॥
नित्यं ददाति यश्चान्नमतिथिभ्यः समाहितः ।
स याति ब्रह्मसालोक्यमेवमाह पराशरः ॥
अन्नेन सदृशं दानं न भूतं न भविष्यति ।
तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छन्ति साधवः ॥
कृत्वाऽपि सुमहत्पापं यः पश्चादन्नदो भवेत् ।
विमुक्तः सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं स गच्छति ॥
आशंसन्तीह पितरः सुवृष्टिमिव कर्षकाः[1] ।
अस्माकमिह[2] पुत्रो वा पौत्रौ वाऽन्नं प्रदास्यति ॥
यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि वर्तिने ।
श्रान्तायादृष्टपूर्वाय स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥
न पृच्छेद्गोत्रचरणं न स्वाध्यायं श्रुतं तथा ।
याचितो[3] ब्राह्मणेनान्नं दद्यादेवाविचारयन्[4] ॥
दुर्वृत्तः साधुवृत्तो वा मूर्खो वा यदि पण्डितः ।
यः प्राप्तो वैश्वदेवान्ते सोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥
अदृष्टं दृष्टपूर्वं वाऽमित्रं वा[5] सुहृदं तथा ।
ब्राह्मणं भोजयेन्नित्यं शान्तं शीलसमन्वितम् ॥
यस्य ह्यन्नमुपाश्नाति ब्राह्मणानां शतं सताम् ।
हृष्टेन मनसा दत्तं न स तिर्यग्गतिर्भवेत् ॥
भोजयित्वा दश शतं नरो वेदविदां नृप ।
न्यायविद्धर्मविदुषां स्मृतिभाष्यविदां तथा ॥
न याति नरकं घोरं संसारं च न सेवते ।
ब्राह्मणानां सहस्राणि दश भोज्यानि भारत ॥
नरोऽधर्मात्प्रमुच्येत पापेष्वपि रतः सदा" ॥

---

१ क. ख. ग. कार्षिकः । २ ख. घ. °कमपि पु° । ३ क. ग. °चितं ब्रा° । ४ क. ख. ग. °चारितः । दु° । ५ क. ग. वा मित्रमेव वा । ब्रा° ।

बृहस्पतिः—" अन्नदानं गुणकरं सर्वदानाधिकं स्मृतम् ।
अन्नात्प्राणप्रजननं नृणां संजायते सदा ॥
प्राणाप्यायनमात्रं तु यो विप्राय प्रयच्छति ।
दुर्भिक्षे तु विशेषेण स लभेताक्षयां दिवम् ॥
हेमरत्नाम्बरयुतोऽभुञ्जानो म्रियते नरः ।
अश्नन्विनाऽप्यलंकारं जीर्णवस्त्रोऽपि जीवति ॥
तस्मात्प्रदद्याद्विप्रेभ्यः संस्कृतान्नं सदक्षिणम् ।
तेनेह कीर्तिमाप्नोति स्वर्गं चानन्तकं तथा " ॥

आदित्यपुराणे—" अन्नदानात्परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ।
पुत्रं प्रजां पशून्मेधां स्त्रियः कामांश्च सर्वशः ॥
सर्वं चान्नप्रदानेन लभते नात्र संशयः ।
आदरेण तु भक्त्या च यदन्नमुपदीयते ॥
तत्प्रीणयति गात्राणि नामृतं मानवर्जितम् ।
दुर्लभस्तु मुदा दाता मुदा भोक्ता च दुर्लभः ॥
मुदा दाता च भोक्ता च तावुभौ स्वर्गगामिनौ(णौ) ।
यो दद्यादप्रियेणान्नं यश्चान्नं नाभिनन्दति ॥
तावुभौ नरके मग्नौ वसेतां शरदां शतम् " ।

विष्णुधर्मोत्तरे—" दानानामुत्तमं दानं वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् ।
वासो हि सर्वदै(दे)वत्यं सर्वसायुज्यमश्नुते ॥
वस्त्रदाता सुवेशः स्याद्रूपद्रविणसंयुतः ।
नीलीरक्तं तथा शीर्णं न देयं ब्राह्मणस्य तु ॥
देयं न चाप्युपहतं बहुपुण्यमभीप्सता ।
दत्त्वा कार्पासिकं वस्त्रं स्वर्गलोके महीयते ॥
दत्त्वा सरोममपि तत्ततो दशगुणं लभेत् ।
आविकं वसनं दत्त्वा भृगूणां लोकमाप्नुयात् ॥
छागं दत्त्वा चाङ्गिरसं क्षौमं दत्त्वा बृहस्पतेः ।
वसूनां लोकमाप्नोति कुशकौशेयवाससी ॥
कृमिजं च तथा दत्त्वा सोमलोके महीयते ।
अग्निष्टोममवाप्नोति दत्त्वैव मृगलोमिकम् ॥

---

१ क. ग. घ. °क्षयं दि°। २ ख. °र्गवासिनौ । ३ ख. °न्नं नाभिनन्दति तावुभौ । ता°। ४ घ. °र्वप्रायोज्यमुच्यते । ५ ख. °सायोज्यमुच्यते । ६ ग. नीलं र° । ७ ग. घ. भवेत् ।

दत्त्वा वल्कलजं वासो वसूनां लोकमाप्नुयात् ।
वस्त्रप्रदानात्तेजस्वी सर्वेषां प्रियदर्शनः ॥
भवेत्संभोगवांश्चैव स्त्रीणां चैव मनोहरः " ।

इति वस्त्रदानम् । अथोदकदानम्[1]—

संवर्तः—" वारिदस्तृप्तिमतुलां वितृष्णः सर्ववस्तुषु " ।

भविष्योत्तरे—

" श्रीकृष्ण उवाच—अतीते फाल्गुने मासि प्राप्ते चैत्रमहोत्सवे ।
पुण्येऽह्नि विप्रकथिते ग्रहचन्द्रबलान्विते ॥
तडाकं[2] कारयेद्विद्वान्घनच्छायं मनोरमम् ।
पुरस्य मध्ये ह्यथ वा कान्तारे तोयवर्जिते ॥
देवतायतने वाऽपि[3] चित्रवृक्षतलेऽपि वा ।
सुशीतलतरं रम्यं विचित्रासनसंयुतम् ॥
कारयेन्मण्डपं दिव्यं शीतातपसहं दृढम् ।
तन्मध्ये स्थापयेद्द्र[4]व्यान्मणीन्कुम्भांश्च शोभनान् ॥
अकालमूलां[5]न्[6]कवकान्वस्त्रेणाऽऽवेष्टिताननान् ।
ब्राह्मणः शीलसंपन्नो भृतिं दत्त्वा यथोचिताम् ॥
प्रपापालः प्रकर्तव्यो बहुपुत्रपरिच्छदः ।
पानीयपानमश्रान्तो यः कारयति मानवान् ॥
एवंविधां प्रपां कृत्वा शुभेऽह्नि विधिपूर्वकम् ।
यथाशक्त्या नरश्रेष्ठः[7] प्रारम्भे भोजयेद्द्विजान् ॥
ततश्चोत्सर्जयेद्विद्वान्मन्त्रेणानेन मानवः ।
प्रपेयं सर्वसामान्या भूतेभ्यः प्रतिपादिता ॥
अस्याः प्रदानात्पितरस्तृप्यन्तु[9] च पितामहाः ।
अनिवार्यं[8] ततो देयं जलं मासचतुष्टयम् ॥
त्रिपक्षं वा महाराज जीवानां जीवनं परम् ।
गन्धाढ्यं सरसं शीतं शोभने भाजने स्थितम् ॥

---

१ क ग. °म् । नारदः । वा° । २ क ग. °डागं का° । ३ क. ग. °पि चैत्यवृ° । ४ ख. °द्रूक्त्या मणी° । ५ क. °मूकान्क° । घ. °मूलं कव° । ६ ग. °लार्कबका° । ७ क. ग. घ. °श्रेष्ठ प्रा° । ८ क. ख. ग. °न्याच्छूते° । ९ क. ग. °न्तु सपि° ।

प्रदद्यादप्रतिहतं श्रद्धावाननवलोकयन् ।
प्रत्यहं कारयेत्तस्य[1] भोजनं शक्तितो द्विजे ॥
अनेन विधिना यस्तु ग्रीष्मे शोषविनाशनम् ।
पानीयमुत्तमं दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
कपिलाशतदानस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् ।
तत्पुण्यफलमाप्नोति सर्वदेवैस्तु पूजितः ॥
पूर्ण[2]चन्द्रप्रतीकाशं विमानं सोऽधिरुह्य वै ।
याति देवेन्द्रभवनं पूज्यमानोऽप्सरोगणैः ॥
त्रिंशत्कोट्यो[3] हि वर्षाणां यक्षगन्धर्वसेवितः ।
पुण्यक्षयादिहाऽऽगत्य चतुर्वेदो द्विजो भवेत्[4] ॥
ततः परमिदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ।
प्रपां दातुमशक्तेन विशेषाद्धर्ममीप्सुना ॥
प्रत्यहं धर्मघटकः कर्पटावेष्टिताननः ।
ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शुचिः ॥
तस्य वोद्यापनं कार्यं मासि मासि नराधिप ।
मण्डकावेष्टिका[5]भिश्च पक्वान्नैः[6] सर्वकामिकैः ॥
उद्दिश्य शंकरं विष्णुं ब्रह्माणं वासवं तथा ।
सलिलं[7] प्रोक्षयित्वा तु मन्त्रेणानेन मानवः ॥
एष धर्मघटो[8] दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ।
अस्य प्रसादा(दाना)त्सकला मम सन्तु मनोरथाः ॥ धर्मघटदानमन्त्रः ।
अनेन विधिना यस्तु धर्मकुम्भं प्रयच्छति ।
प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशयः ॥
धर्मकुम्भप्रदानेऽपि अशक्तो यः पुमान्भवेत् ।
तेनाश्वत्थतरोर्मूलं नित्यं सेव्यं यतात्मना ॥
अश्वत्थरूपी भगवान्प्रीयतां मे जनार्दनः ।
इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रत्यहं पापनाशनम् ॥
यः करोति तरोर्मूले सेकं मासचतुष्टयम् ।
सोऽपि तत्फलमाप्नोति श्रुतिरेषा सनातनी ॥

---

१ क. ग. °त्तत्र भो° । २ ख. घ. °र्णकुम्भप्र° । ३ घ. °त्कोटीन्हि व° । ४ क. ग. °त् । अतः । ५ क. ग. °वेष्टका° । ६ ग. °न्नैः सार्व° । ७ क. ग. °लं मोक्ष° । ८ ख. धर्मः परो द° ।

(दानप्रकरणम् ८)

स्पृष्टा सुशीतसलिला क्लमनाशिनी च प्राप्ते परस्य पथि पान्थसमूहभूमौ ।
यस्य प्रपा भवति सर्वजनस्य भोग्या धर्मान्तरः स खलु जीवति जीवलोके ” ॥

इति भविष्योत्तरे प्रपादानविधिः ।

महाभारते—“ तिला नित्यं प्रदातव्या यथाशक्ति द्विजातिभिः ।
नित्यदानात्सर्वकामांस्तिला निर्वर्तयन्त्युत ॥
घृतप्रदानेन तथा दीर्घं विन्दति जीवितम् ।
दत्त्वा प्रतिश्रयं लोके तथा दत्त्वैव चाभयम् ॥
तथा दत्त्वा क्षितिं विप्रो ब्रह्मलोके महीयते ” ।

नैवेशिकदाने कालिकापुराणम्—

“कारयित्वा तथोद्वाहं श्रोत्रियाणां कुलेषु च ।
वेदविच्छीलवृत्तेषु द्विजेष्वेकादशस्वथ ॥
ततो गृहाणि रम्याणि कुर्यादेकादशैव तु ।
कारयित्वा तु धान्यैस्तु विविधैश्चैव पूजयेत् ॥
दासीगोमहिषीश्चापि शयनासनपादुकाः ।
भाजनानि विचित्राणि ताम्रमृन्मयकानि च ॥
पात्राणि भोजनार्थं च कृत्स्नं चोपस्करं च यत् ।
लोहं च काञ्चनं चैव वस्त्राणि तु विशेषतः ॥
संभृत्यैवं सुसंभारं[1] तद्गृहेषु नियोजयेत् ।
योजयेच्चैव वृत्त्यर्थं शक्तितो वा शतं शतम् ॥
पृथक्पृथग्लाङ्गलानां निर्वर्तनशतान्यपि ।
विषयं[2] खर्वटं[3] खेटं ग्रामार्धं[4] ग्राममेव वा ॥
योजयेत्सोममूर्तिं च चिन्त्य तेषु द्विजेषु वै ।
एकादशैव तास्तत्र दंपत्योः प्रतिमात्मकाः ॥
विचिन्त्य परया भक्त्या तद्गृहेषु निवेशयेत् ।
ग्राहयेदग्निहोत्राणि प्रविश्यैतान्द्विजोत्तमान्[5] ॥
विधिपूर्वं यथान्याय्यमात्मनः श्रेयसे नरः ।
अदुष्टकुलजानां च विधिरेष[6] चिरंतनः ॥
शिवशक्त्योर्विभक्तानां द्विजानां कारयेत्सदा ।
यश्च प्रेष्यान्[7]निजान्मूढो योजयेद्धव्यकव्ययोः ॥

१ क. °भारांस्तद्गृ° । २ ख. घ. °यं स्ववतं खे° । ३ क. खवटं । ४ ख. प्रासार्धं; प्रासमे° । ग. मासार्धं । ५ क. ग. °श्यैतान्द्विजो° । ६ क. ग. °ष सनात° । ७ घ. °ष्यान्द्विजा° ।

न भवेत्तत्फलं तस्य वैदिकीयं श्रुतिर्ध्रुवा ।
यज्ञदानव्रताद्यं च तीर्थयात्रादिकं च यत् ॥
यस्त्वेवं कारयेज्जन्तुस्तेन सर्वमनुष्ठितम् ।
स यात्यर्कसमानाभं विमानं रत्न[1]मालिनम् ॥
आरुह्य तत्पदं पुण्यं सुरस्त्रीभिरलंकृतम् ।
विमानैश्चापरैर्दिव्यैः सहस्रैः परिवारितम् ॥
सर्वलोकगतान्भोगान्भुक्त्वा तस्मिन्प्रपद्यते ।
ज्ञात्वा स्ववित्तसामर्थ्यादेकं चोद्वाहये[2]द्द्वि[3]जम् ॥
तेनाप्याप्नोति तत्स्थानं शिवभक्तो नरो ध्रुवम् ।
स्थानेन स्थानसंप्राप्तिर्विधिदत्तेन जायते " ॥

दक्षः—" मातापितृविहीनं तु संस्कारोद्वाहनादिभिः ।
यः स्थापयति तस्येह पुण्यसंख्या न विद्यते " ॥

आदित्यपुराणे—" भूमिपालं च्युतं राज्याद्यस्तु संस्थापये[4]द्द्विजः ।
तस्य वासो मुनीन्द्रेह नाकपृष्ठे न संशयः " ॥

हिरण्यदा[5]ने भार्गवरामं प्रति वसिष्ठवाक्यानि—

"सर्वरत्नानि निर्मथ्य तेजोराशिं समुत्थितम् ।
सुवर्णमेभ्यो विप्रेन्द्र रत्नं परम[6]मुत्तमम् ॥
एतस्मात्कारणाद्देवा गन्धर्वोरगराक्षसाः ।
मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयता धारयन्ति तत् ॥
मुकुटैरङ्गदयुतैरलंकारैः पृथग्विधैः ।
सुवर्णे विधृते तत्र विराजति भृगूत्तम ॥
तस्मात्सर्वपवित्रेभ्यः पवित्रं परमं स्मृतम् ।
पृथिवीं गां च दत्त्वेह तथाऽन्यदपि किंचन ॥
विशिष्यते सुवर्णस्य दानं परमकं विभो ।
अक्षयं पावनं चैव सुवर्ण[7]मिति कथ्यते ॥
प्रयच्छ द्विजमुख्येभ्यः पावनं ह्येतदुत्तमम् ।
सुवर्णमेव सर्वत्र दक्षिणासु विधीयते ॥

---

१ घ. °त्नशालि° । २ ख. °येत्ततः । ते° । ३ घ. °द्द्विजः । ते° । ४ क. ग. °येद्बुधः । त° ।
५ ख. घ. °ने रा° । ६ क. ग. °मनुत्त° । ७ ख. घ. °र्णमतिरिच्यते ।

(दानप्रकरणम् ८)

सुवर्णं ये प्रयच्छन्ति वर्णदास्ते भवन्त्युत ।
अग्निर्हि देवताः सर्वाः सुवर्णं च तदात्मकम् ॥
तस्मात्सुवर्णं ददतो दत्ताः स्युः सर्वदेवताः " ।

नन्दिपुराणे—" कृष्णलाः पञ्च माषास्तु माषैः षोडशभिः स्मृतम् ।
सुवर्णमेकं तद्दानाद्दाता स्वर्गमवाप्नुयात् " ॥

तथा—" तस्मात्सर्वात्मना पात्रे दद्यात्कनकदक्षिणाम् ।
अपात्रे पातयेद्दत्तं[1] सुवर्णं नरकार्णवे " ॥

इति सुवर्णदानम् ।

अथ भविष्योत्तरे वृषभदानम् ।

" कृष्ण उवाच—" वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ।
पवित्रं पावनं चैव सर्वदानोत्तमं तथा ॥
दशधेनुसमोऽनड्वानेकश्चैव धुरंधरः ।
दशधेनुप्रदानाद्धि स एवैको विशिष्यते ॥
वोढा चरंश्च पुष्टाङ्गो ह्यरोगः पाण्डुनन्दन ।
युवा भद्रः सुशीलश्च सर्वदोषविवर्जितः ॥
त्राता भवति संसारे नात्र कार्या विचारणा ।
अलंकृत्य वृषं शान्तं पुण्येऽह्नि समुपस्थिते ॥
रौप्यैर्[2]लाङ्गल[3]संयुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र तं शृणुष्व वदामि ते ॥
धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ।
अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः पाहि सनातन ॥
दत्त्वैनं दक्षिणायुक्तं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ।
सप्तजन्मकृतं पापं वाङ्मनःकायकर्मणा ॥
तत्सर्वं विलयं याति गोदानेन कृतेन वै ।
दानं वृषभसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभितम् ॥
आरुह्य कार्मगं दिव्यं स्वर्लोकमधि[5]रोहति ।
यावन्ति तस्य रोमाणि गोवृषस्य महीपते ॥
तावद्वर्षसहस्राणि गवां लोके महीयते ।
गोलोकादवतीर्णश्च इह लोके द्विजो भवेत् ॥

---

१ क. °त्तं सकुलं न° । २ ख. °प्यमङ्ग° । ३ क. ग. °लाङ्गूल° । ४ क. ग. °भद्रं दि° ।
५ ख. °धिरुह्यति ।

यज्ञयाजी महातेजाः सर्वब्राह्मणपूजितः ।
यथोक्तस्ते महाराज देयो यस्य वृषोत्तमः ॥
तदप्यहं ते वक्ष्यामि पात्रं प्राणप्रदं नृणाम् ।
ये क्षान्तदान्ताः श्रुतपूर्णकर्णा जितेन्द्रियाः प्राणिवधान्निवृत्ताः ।
प्रतिग्रहे संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥
तेजस्विनं भरसहं दृढकन्धरं च यच्छन्ति ये वृषमशेषगुणोपपन्नम् ।
दत्तेन यद्भवति गोदशकेन पुण्यं सत्यं भवन्ति भुवि तत्फलभागिनस्ते " ॥

इति भविष्योत्तरे वृषदानम् ॥ २१० ॥

किं च—

गृहधान्याभयोपानच्छत्रमाल्यानुलेपनम् ॥
यानं वृक्षं प्रियं शय्यां दत्त्वाऽत्यन्तं सुखी भवेत् ॥२११॥

गृहादिदाताऽत्यन्तमतिशयेन सुखी भवेत् । मत्स्यपुराणे गृहदानम्—

" मत्स्य उवाच—पक्वेष्टका(क)चितं कृत्वा शैलजं वाऽपि दारुजम् ।
मृन्मयं वाऽपि कर्तव्यं शुभलक्षणसंयुतम् ॥
प्रभूतबलिपुष्पाढ्यं धेन्वा चैव समन्वितम् ।
अर्जुनैः सरलैः शाकैरन्यैश्चैव मनोहरैः ॥
तिनिशैः सर्जवृक्षैश्च कदम्बैः सह वञ्जुलैः ।
शुभस्थानसमुत्पन्नैर्वास्तुलक्षणसंयुतम् ॥
स्थापनं च यथान्यायं भूमेश्चैव सुशोभनम् ।
मार्जनं सिञ्चनं चैवं शान्तातीयेन कारयेत् " ॥

शान्तातीयेन शं न इन्द्राग्नी इति सूक्तेन ।

" मङ्गलान्युपहाराश्च वास्तुविद्योदितास्तथा ।
देवतापञ्चकं तत्र चत्वारिंशत्समन्वितम् ॥
पूजयित्वा यथान्यायं ततो दद्याद्गृहं गृही ।
अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते दिनक्षये ॥
युगादिषूपरागे च तथा मन्वन्तरादिषु ।
संक्रान्तौ वैधृतिदिने पौर्णमास्यष्टमीषु च ॥
यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नानां च दर्शने ।
द्रव्यब्राह्मणसंपत्तौ श्रद्धा वा यत्र जायते ॥

---

१ ख. जन्यस्य देयो वृ° । २ घ. °ष्टकमयं कृ° । ३ ख. सलिलैः । ग. सरसैः । ४ घ. °व शंतातीयेन कारयेत् । शंताती° ।

(दानप्रकरणम् ८)

गृहदानं ततो देयं संसारभयभीरुणा ।
अनित्यं जीवितं यस्माल्लक्ष्मीश्चातीव चञ्चला ॥
एतज्ज्ञात्वा तु कर्तव्यमैशान्यां हस्तसंमितम् ।
चतुरस्रं समं कुण्डं मेखलायोनिभूषितम् ॥
पूर्वोत्तरे हस्तमिता च वेदी ग्रहादिदेवेश्वरपूजनाय ।
तत्रार्चनं ब्रह्मशिवाच्युतानां सूर्यस्य कार्यं फलपुष्पगन्धैः ॥
द्वारेषु कार्याणि च तोरणानि पत्रैरपि क्षीरवनस्पतीनाम् ।
मध्ये तु संस्थाप्य च पूर्णकुम्भं स्रग्गन्धधूपाम्बररत्नयुक्तम् ॥
गृह्योक्तेन विधानेन हुत्वा चाग्निमुखं ततः ।
गव्येन पयसा दिव्यं स्थालीपाकचरुं श्रपेत् ॥
ततश्च वै तं चरुकं जुहोति मध्यस्थिताभ्यो गृहदेवताभ्यः ।
बलिं च सम्यग्विधिसंप्रयोगात्क्षीरेण धारां परितस्तु दद्यात् ॥
ब्रह्माणं द(दी)क्षयेत्पूर्वं परितुष्टं क्षमापयेत् ।
शय्यां तु दक्षिणे भागे सोपधानां सदीपकाम् ॥
सितवस्त्रैस्तु संछन्नां लक्ष्मीनारायणान्विताम् ।
सिताम्बरं कुण्डलहेमभूषितं केयूरकण्ठाभरणाभिरामम् ।
पत्नीसमेतं च करे गृहीत्वा दाता पठेन्मन्त्रमिमं गृहस्थः ॥
एह्येहि नारायण दिव्यरूप सर्वामरैरर्चितपादपद्म ।
शुभाशुभानां जगतामधीश लक्ष्मीयुतस्त्वं हि गृहं गृहाण ॥
नमः कौस्तुभनाथाय हिरण्यकवचाय च ।
क्षीरोदार्णवसुताय जगद्धात्रे नमो नमः ॥
नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः ।
चराचरस्य जगतो गृहभूताय वै नमः ॥
भूर्लोकप्रमुखा लोकास्तव देहे व्यवस्थिताः ।
नन्दन्ति यावत्कल्पान्तं तथाऽस्मिन्भवने गृही ॥
त्वत्प्रसादेन देवेश पुत्रैः पौत्रैर्युतो द्विजः ।
पञ्चयज्ञक्रियायुक्तो वसेदाचन्द्रतारकम् ॥
एवमुक्त्वा तु देवेशं सपत्नीकं द्विजोत्तमम् ।
तिलप्रस्थोपरिस्थायां शय्यायामुपवेश्य च ॥

---

१ घ. °ण मिश्रं प° । २ क. ग. °त्पूर्वं प° । ३ ख. °पाणिप° । ४ घ. °य्यायां विनिवे° ।

वदेदिदं ततो वाक्यं सर्वधान्ययुतं गृहम् ।
सर्वोपस्करसंयुक्तं गृहं *गृह्ण द्विजोत्तम ॥
तत्रोपकरणं सर्वं दंपत्योस्तु निवेदयेत् ।
पादुकोपानहच्छत्रभूषणासनभाजनम् ॥
संपन्नं चाप्यसंपन्नं गृहोपस्करभूषणम् ।
सर्वं संपूर्णमेवास्तु त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ॥
अनेन विधिना यस्तु पक्वेष्टं विनिवेदयेत् ।
कल्पकोटिशतं यावद्ब्रह्मलोके महीयते ॥
शैलजं दारुजं वाऽपि यो दद्याद्विधिपूर्वकम् ।
वसेत्क्षीरार्णवे[1] रम्ये नारायणसमीपतः ॥
मृन्मयं चैव यो दद्याद्गृहं सोपस्करान्वितम् ।
पुरेषु लोकपालानां प्रेत्याऽऽमन्वन्तरं[2] वसेत् ॥
कलिकलुषविमुक्तः पूजितः सिद्धसंघैरमरचमरमालावीज्यमानोऽप्सरोभिः ।
पितृशतमपि बन्धून्पुत्रपौत्रप्रपौत्रानपि नरकनिमग्नांस्तारयेदेक एव ॥
दिव्यान्भोगांस्ततो भुक्त्वा राजराजो भवेद्भुवि ॥
नारायणबलोपेतो नारायणपरायणः ।
नारायणकथासक्तो जीवेद्वर्षशतं सुखी ॥
देवतापञ्चकं तत्र चत्वारिंशत्समन्वितम्" इति ॥

अत्रायं विधिः—" एकाशीतिपदं कृत्वा रेणुभिः कनकेन च ।
पश्चाल्लिम्पेच्चानुलिम्पेत्सूत्रेणाऽऽलोड्य सर्वतः ॥
दश पूर्वायता रेखा दश चैवोदगायताः ।
सर्ववास्तुविभागेषु विज्ञेया नवका नव ॥
एकाशीतिपदं कृत्वा वास्तुवित्सर्ववास्तुषु ।
पदस्थान्पूजयेद्देवांस्त्रिंशत्पञ्चदशैव तु ॥
द्वात्रिंशद्बाह्यतः पूज्याः सूक्ष्माश्चान्तस्त्रयोदश ।
नामतस्तान्प्रवक्ष्यामि स्थानानि च निबोधत ॥
ईशानकोणादि सुरान्पूजयेत्पदिकान्नव ।
शिखी चैवाथ पर्जन्यो जयन्तः कुलिशायुधः ॥

---

* इदमार्षमत्र गृहाणेति साधु ।

---

१ ग. 'वे मध्ये ना° । २ क. ग. प्रेत्य म° । ३ क. ग. °चावलि° ।

[1]शून्यः सत्यो भृशश्चैव आकाशो वायुरेव च।
पूषाऽथ वितथश्चैव गृहक्षत[2]यमावुभौ ॥
गन्धर्वो [3]भृङ्गराजश्च मृगः पितृगणस्तथा।
दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्पदन्तो जलाधिपः ॥
असुरः शेषपापौ च रोगोऽहिर्मु[4]ख्य एव च।
[5]भल्लाटः सोमसूर्यौ च अदितिश्च दितिस्तथा ॥
बहिर्द्वात्रिंशदेते तु तदन्तश्चतुरः शृणु।
ईशानादिचतुष्कोणसंस्थितान्पूजयेद्बुधः ॥
आपश्चैवाथ सावित्रो जयो रुद्रस्तथैव [6]च।
मध्ये नवपदे ब्रह्मा तस्याष्टौ च समीपगान् ॥
सर्वानेकान्तरान्विद्यात्पूर्वाद्यान्नामतः शृणु।
अर्यमा सविता चैव विवस्वान्विबुधाधिपः ॥
मित्रोऽथ राजयक्ष्मा च तथा पृथ्वीधरः क्रमात्।
अष्टमस्त्वापवत्सस्तु परितो ब्रह्मणः स्मृताः ॥
आपश्चैवापवत्सश्च पर्जन्योऽग्निर्दितिस्तथा।
पदिकानां तु वर्गोऽयमेवं कोणेष्वशेषतः ॥
तन्मध्ये तु बहिर्विंशद्द्विपदास्ते तु सर्वदा।
अर्यमा च विवस्वांश्च मित्रः पृथ्वीधरस्तथा ॥
ब्रह्मणः परितो दिक्षु त्रिपदास्ते तु सर्वतः "।

अत्रैवं प्रयोगः—गृहमध्ये समां चतुरस्रां भूमिं कृत्वा तत्र सुधालिप्तानि दश सूत्राणि समान्तरालानि पातयेत्तथैवोत्तरायतानि। एवमेकाशीतिपदानि संपद्यन्ते। तत्रेशानकोणगे पदे शिखी पूज्यस्तस्य दक्षिणतोऽनन्तरे पर्जन्यः। तदनन्तरे दक्षिणे पदे[10] स्वपश्चिमेनैकीकृते जयन्तः। एवं[11] तद्दक्षिण इन्द्रः। तद्दक्षिणे शून्यः। एवं तद्दक्षिणे सत्यः। एवं तद्दक्षिणे भृशः। ततो दक्षिण एकस्मिन्नेव कोष्ठ आकाशः। तद्दक्षिण आग्नेयकोणगृह एकस्मिन्नेव कोष्ठे वायुः। ततः पश्चिमे पूषा। ततः पश्चिमे वितथः। एवं त[12]था पश्चिमे गृहक्षतः। ततः पश्चिमे गन्धर्वः।

---

१ क. ग. सूर्यः। २ ख. ग. °ततमा°। ३ क. भृगुरा°। ४ घ. °मुख ए°। ५ क. ग. बल्लाटः। ६ ग. च। वामे न°। ७ क. ग. °वाथ व°। ८ क. °राणि पा°। ९ ख. घ. °दन्त°। १० ख. घ. °देनै°। ११ क. ग. °वं स्वदक्षिणे स्वपश्चिमेनैकीकृत इन्द्रः। तद्दक्षिणे पश्चिमेनैकीकृते सूर्यः। एवं तद्दक्षिणे स°। १२ क. घ. ततः प°।

एवं ततः पश्चिमे भृङ्गराजः। ततः पश्चिम एकस्मिन्नेव मृगः। नैर्ऋतकोण एकस्मिन्नेव पितृगणः। तत उत्तर एकस्मिन्नेव दौवारिकः। तत उत्तरे सुग्रीवः। वियदुत्तरे वरुणः। एवं तदुत्तरे पुष्पदन्तः। एवं तदुत्तरे वरुणः। एवं तदुत्तरेऽसुरः। एवं तदुत्तरे शेषः। तदुत्तर एकस्मिन्नेव पापः। वायव्यकोणे रोगः। ततः पूर्वस्मिन्नहिः। ततः पूर्वस्मिन्मुख्यः। एवं तत्पूर्वस्मिन्भल्लाटः। एवं तत्पूर्वस्मिन्सोमः। एवं तत्पूर्वस्मिन्सूर्यः। एवं तत्पूर्वस्मिन्नदितिः। एकस्मिन्नेव दितिः। मध्ये नवसु पदेष्वेकीकृतेषु ब्रह्मा। तत्पूर्वस्मिन्दक्षिणोत्तराभ्यामेकीकृतेऽर्यमा। तस्य दक्षिणत एकस्मिन्सविता। तत्पश्चिमे पदत्रय एकीकृते विवस्वान्। ततः पश्चिम एकस्मिन्नेवं विबुधाधिपः। तत उत्तरे पदत्रय एकीकृते मित्रः। तत उत्तर एकस्मिन्नेव राजयक्ष्मा। ततः पूर्वस्मिन्पदत्रय एकीकृते पृथ्वीधरः। ततः पूर्वस्मिन्नेवाऽऽपवत्सः। पर्जन्यात्पश्चिम एकस्मिन्नेव पद आपः। आकाशात्पश्चिम एकस्मिन्नेव सावित्रः। दौवारिकात्पूर्वस्मिन्नेकस्मिञ्जयः। पापात्पूर्वस्मिन्नेकस्मिन्रुद्र इति+।

बृहस्पतिः—" रसान्नोपस्करान्[3]गेहं विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति।
तस्य न क्षीयते वंशः स्वर्गमाप्नोत्यनन्तकम् " इति॥

इति गृहदानम्।

विष्णु[4]धर्मोत्तरे—" धान्यानामुत्तमं धान्यं कथितं द्विजपुंगवैः।
धान्येभ्योऽपि परं धान्यं रक्तशालिः प्रकीर्तितः॥
रक्तशालिं नरो दत्त्वा सूर्यलोके महीयते।
तथा गोधूमदानेन वसूनां लोकमाप्नुयात्॥
प्रियो भवति लोकस्य प्रियङ्गुं यः प्रयच्छति।
ददाति यस्तु श्यामाकं तस्य* प्रीयन्ति देवताः॥
अन्येषां शूकधान्यानां प्रदाननिरतो नरः।
स्वर्गलोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा॥
मुद्गदः शक्रलोकं तु यमलोकं तु माषदः।
यथेष्टलोकमाप्नोति तथा विप्रस्तिलप्रदः॥

+ अतः परमेकश्लोकोऽधिको ग. पुस्तके—" अथ प्रवेशे नवमन्दिरस्य यात्रानिवृत्तावपि भूपतीनाम्। सौम्यायने पूर्वदिने विधाय वास्त्वर्चनं भूतबलिं च सम्यक् " इति॥

* अत्र परस्मैपदमार्षम्।

---

१ क. ग. 'स्मिन्बह्मा°। २ ख. ग. 'व वसुधा'। ३ ख. घ. 'राद्गेहं। ४ क. ग. 'ष्णुपुराणे। धा°।

मयोष्टकानां दानेन लोकं वै नैर्ऋतं व्रजेत् ।
सतीनचणके[1] दत्त्वा लोकं वारुणमाप्नुयात् ॥
वायव्यं च मसूराणि राजमाषाणि धानदम् ।
अन्येषां शिष्टधान्यानां प्रदानात्स्वर्गमाप्नुयात् ॥
इक्षुमृद्वीकयोर्दानात्परं सौभाग्यमाप्नुयात् " ।

इति धान्यदानम् । अथाभयदानम् ।

तत्र विष्णुः—" अन्नप्रदानाधिकमभयदानम् । एतत्प्रदानेनाभीष्टलोकमापद्यते " ।

संवर्तः—" भूताभयप्रदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।
दीर्घमायुश्च लभते सदा च सुमना भवेत् " ॥

नन्दिपुराणे—" महतां सूक्ष्मदेहानां तथा च व्याधितात्मनाम् ।
हिंस्राणां सौम्यमूर्तीनां सर्वदा ह्यभयात्सुखम् ॥
वरमेकस्य सत्त्वस्य जीविताभयरक्षणम् ।
न तु विप्रसहस्रस्य गोसहस्रं सदक्षिणम् " ॥

मार्कण्डेयपुराणे-" धिक्तस्य जीवितं पुंसः शरणार्थिनमातुरम् ।
यो नाऽऽर्तमनुगृह्णाति वैरिपक्षमपि ध्रुवम् ॥
यज्ञदानतपांसीह परत्र च न भूतये ।
भवन्ति तस्य यस्याऽऽर्तपरित्राणे न मानसम् " ॥

महाभारते—" लोभाद्द्वेषाद्भयाद्वाऽपि यस्त्यजेच्छरणागतम् ।
ब्रह्महत्यासमं तस्य पापमाहुर्मनीषिणः " ॥

तथा—" प्राणिनां वध्यमानं हि यः शक्तः समुपेक्षते ।
स याति नरकं घोरमिति प्राहुर्मनीषिणः ॥
चतुःसागरपर्यन्तां यो दद्यात्पृथिवीमिमाम् ।
सत्त्वेभ्योऽथाभयं यश्च तयोरभयदोऽधिकः " इति ॥

रामायणे—" विनष्टः पश्यतो यस्य रक्षितुः शरणागतः ।
आदाय सुकृतं तस्मात्सर्वं गच्छत्यरक्षितः " ॥

मनुः—" यत्किंचिदपि दातव्यं याचितेनानसूयतः ।
उत्पत्स्यते हि तत्पात्रं यत्तारयति सर्वतः ॥
वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुखमक्षैयमन्नदः ।
तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम् ॥

---

१ ख. °तीरच° । ग. °तीणच° । २क. ग. °क्षय्यम° ।

भूमिदः स्वर्गमाप्नोति दीर्घमायुर्हिरण्यदः ।
गृहदोऽग्र्याणि वेश्मानि रूप्यदो रूपमुत्तमम् ॥
वासोदश्चन्द्रसालोक्यमश्विसालोक्यम[1]श्वदः ।
अनडुद्दः श्रियं पुष्टां गोदो ब्रध्नस्य विष्टपम् ॥
यानशय्याप्रदो भार्यामैश्वर्यमभयप्रदः ।
धान्यदः शाश्वतं सौख्यं ब्रह्मदो ब्रह्म शाश्वतम् " इति ॥

संवर्तः—" पादुकोपानहौ छत्रं शयनान्यासनानि च ।
विविधानि च रत्नानि दत्त्वा द्रव्यपतिर्भवेत् " ॥

विष्णुः—" छत्रदानेन च स्वर्गमाप्नोति । उपानहां प्रदानेनाश्वतरयु[2]क्तं रथम् " ।

महाभारते—" उपानहौ प्रयत्नाद्यो ब्राह्मणाय प्रयच्छति ।
[3]भ[4]न्दरे [5]कण्टकान्सर्वान्विषमान्सं[6]तरिष्यति ॥
शकटं दम्यसंयुक्तं दत्तं भवति चैव हि " ।

तथा—" छत्रदो गृहमाप्नोति गृहदो नगरं तथा ।
उपानहां प्रदानेन रथमाप्नोत्यनुत्तमम् " ॥

बृहस्पतिः—" असिपत्रवनं मार्गं क्षुरधारासमन्वितम् ।
तीक्ष्णातपं च तरति च्छत्रोपानत्प्रदो नरः " ॥

देवीपुराणे—" अन्नदानाश्वगोवस्त्ररौप्यच्छत्रासनानि च ।
प्रेतलोके प्रशस्तानि दानान्यष्टौ विशेषतः ॥
क्षीरं दधि घृतं वाऽपि मधु तैलं गुडं तथा ।
यः प्रयच्छति विप्रेभ्यो स यमं नोपसर्पति " ॥

शय्यादाने विष्णुधर्मोत्तरेषु—

" शय्यादानेन चाऽऽप्नोति भार्यां ब्राह्मणसत्तमः ।
दत्त्वा द्विजाय शयनं स्वास्तीर्णं सोत्तरच्छदम् ॥
कुले महति संभूतां रूपद्रविणसंयुताम् ।
तथा पक्षवतीं भार्यां प्राप्नोति वशगां तथा ॥
अनेनैव च दानेन भार्या पतिमवाप्नुयात् " ।

तथा—" वितानकप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
छत्रदश्च तथा विप्रो नात्र कार्या विचारणा ॥

---

१ क. ख. ग. °मश्विदः । २ क. ग. °युतं र° । ३ घ. मर्दते । ४ ख. °न्दते कण्टका° । ५ ग. कन्दका° । ६ ख. ग. °तरत्यपि । श° ।

(दानप्रकरणम् ८)

छत्रं शतशलाकं तु दत्त्वैवाऽऽतपवारणम् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥
याम्यं मार्गं तथा याति सुखेन द्विजसत्तम ।
उपानहौ तथा दत्त्वा श्लक्ष्णे स्नेहसमन्विते ॥
रथमश्वतरीयुक्तं त्रिदिवं प्रतिपद्यते ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो याम्यं मार्गं सुखं व्रजेत्[1] ॥
माल्यदः श्रियमाप्नोति फलदः सफलाः क्रियाः ।
अनुलेपनदानेन सर्वतापैः प्रमुच्यते " ॥

तथा—" नरश्चन्दनदानेन रूपवानभिजायते ।
सौभाग्यकारकं प्रोक्तं प्रदानं कुङ्कुमस्य च ॥
तथा कर्पूरदानेन सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।
मृगनाभिप्रदानेन यशसा भुवि राजते " ॥

वायुपुराणे—" चन्दनानां प्रदातारः शङ्खानां मौक्तिकस्य च ।
पापकर्तॄनपि पितॄंस्तारयन्ति यथा[2] श्रुतिः " ॥

वृक्षदानं महाभारते—"पुष्पोपगं वाऽथ फलोपगं वा यः पादपं लम्भयते द्विजाय ।
स स्त्रीसमृद्धं बहुरत्नपूर्णं प्राप्नोत्ययत्नोपगतं गृहं वै " ॥

यमः—" देवतापुष्पदानेन जायते श्रीसमन्वितः ।
ऊर्ध्वं गतिमवाप्नोति यश्च धूपप्रदो नरः ॥
गर्भौषधमथाभ्यङ्गं[3] माक्षिकं लवणं तथा ।
यः प्रयच्छति विप्राय सौभाग्यं तु स विन्दति ॥
अन्नप्रदानादाप्नोति यान्कामान्मनसेप्सितान् ।
पानीयस्य प्रदानेन तृप्तिं विन्दति शाश्वतीम् " ॥

विष्णुः—" यद्यदिष्टतमं लोके यच्चास्य दयितं गृहे ।
तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता " ॥

भविष्योत्तरे शय्यादानम्—

" श्रीकृष्ण उवाच—शय्यादानं प्रवक्ष्यामि तव पाण्डुकुलोद्वह ।
यां दत्त्वा सुखभागी स्यादिह लोके परत्र च ॥
अनित्यं जीवितं यस्मात्पश्चात्कोऽन्यः प्रदास्यति ।
तावत्स बन्धुः स पिता यावज्जीवति भारत ॥

---

१ ख. °वेकामवि° । २ क. ग. तथा । ३ क. ग. गन्धौष° ।

मृतो मृत इति ज्ञात्वा क्षणात्स्नेहो निवर्तते ।
तस्माद्यत्नेन दातव्यं स्वयं भोज्यफलादिकम् ॥
आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरिति संचिन्त्य चेतसा ।
आत्मैव यदि नाऽऽत्मानं दानधर्मैः[1] प्रपूजयेत् ॥
कोऽन्यो हितै[2]करस्तस्माद्यः पश्चात्पूजयिष्यति ।
तस्माच्छय्यां समासाद्य सारदारुमयीं दृढाम् ॥
सुदन्तपत्ररचनां हेमपट्टैरलंकृताम् ।
हंसतूलीपरिच्छन्नां शुभगण्डोपधानकाम् ॥
प्रच्छादनपटीयुक्तां धूपगन्धाधिवासिताम् ।
तस्यां संस्थापयेद्धैमं हरिं लक्ष्म्या समन्वितम् ॥
तच्छीर्षके घृतयुतं कलशं परिकल्पयेत् ।
विज्ञेयः पाण्डव सदा स निद्राकलशो बुधैः ॥
ताम्बूलकुङ्कुमक्षोदकर्पूरागुरुचन्दनम् ।
दीपकोपानहच्छत्रचामरासनभाजनम् ॥
पार्श्वेषु स्थापयेद्भक्त्या सप्त धान्यानि चैव हि ।
शयनस्थस्य भवति यदन्यदुपकारकम् ॥
शृङ्गारकरवाद्यं च पञ्चवर्णवितानकम् ।
शय्यामेवंविधां कृत्वा ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥
सपत्नीकाय विप्राय पुण्येऽह्नि विधिपूर्वकम् ।
यथा न कृष्ण भवतः शून्या सागर[3]जा तथा ॥
शय्या ममाप्यशून्याऽस्तु तथा जन्मनि जन्मनि ।
दत्त्वैवं तल्पममलं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥
एकादशे(शा)हेऽपि तथा विधिरेष प्रकीर्तितः ।
ददाति यदि धर्मार्थं बान्धवो बान्धवे मृते ॥
विशेषं चात्र राजेन्द्र कथ्यमा[4]नं निशामय ।
तेनोपभुक्तं यद्वस्तु किंचित्पूर्वं गृ[5]हे[6] सता ॥
तद्गात्रलग्नं च तथा वस्त्रवाहनभाजनम् ।
यद्यदिष्टं च तस्याऽऽसीत्तत्सर्वं परिकल्पयेत् ॥

---

१ ख. °धर्मः प्र° । २ क. °ततरस्त° । ख. 'तरतस्त' । ३ ख. °रगा त° । ४ क. ग. °नं मया शृणु । ते° । ५ ग. गृही मता । ६ क. घ. °हे मता ।

तथैव पुरुषं हैमं तस्यां संस्थापयेत्तदा ।
पूजयित्वा प्रदातव्या मृतशय्या यथोदिता ।
स्वर्गे पुरंदरगृहे सूर्यपुत्रालये तथा ॥
सुखं[1] वसत्यसौ जन्तुः शय्यादानप्रभावतः ।
पीडयन्ति न तं याम्याः पुरुषा भीषणा नरम् ॥
न घर्मेण न शीतेन बाध्यते स नरः क्वचित् ।
अपि पापसमायुक्तः स्वर्गलोकं स गच्छति ॥
विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ।
आभूतसंप्लवं यावत्तिष्ठेत्पातकवर्जितः ॥
शय्याप्रदानमम[2]लं तव पाण्डुपुत्र संकीर्तितं सकलसौख्यनिधानभूतम्[3] ।
तद्यो ददाति विधिवत्स्वयमेव नाके कल्पं विकल्परहितः स विभाति सौ[4]ख्यम् " ॥

इति भविष्योत्तरे शय्यादानविधिः ॥ २११ ॥

किंच—

सर्वधर्ममयं ब्रह्म प्रदानेभ्योऽधिकं यतः ॥
[5]तद्ददत्समवाप्नोति ब्रह्मलोकमवि[6]च्युतः ॥ २१२ ॥

ब्रह्म वेदस्तदध्यापयन्ब्रह्मलोकमविच्युतोऽनपभ्रष्टः प्राप्नोति । अत्र हेतुः— ब्रह्मणः सर्वधर्ममयत्वेनान्येभ्यः प्रदेयेभ्योऽधिकम् । प्राचुर्ये मयट्प्रत्ययः । यथा शालिमया मगधाः । अन्नमयो यज्ञ इति । अभेदे वा यथा—आनन्दमयं ब्रह्मेति । अभेदश्चात्र प्रमाणप्रमेययोरभेदोपचारेण ।

बृहस्पतिः—" सहस्रमेव धेनूनां शतं चानडुहां समम्[7] ।
शतानडुत्समं यानं दशयानसमो हयः ॥
दशवाजिसमा कन्या भूमिदानं च तत्समम् ।
भूमिदानात्समं नास्ति विद्यादानं ततोऽधिकम् " ॥

यमः—" इमां पृथ्वीं च यो दद्यात्सर्वरत्नोपशोभिताम् ।
दद्याच्छास्त्रं च विप्राणां तच्च तानि च तत्समम् " ॥

ब्रह्मदानप्रसङ्गेन विद्यान्तरदानविधिरुच्यते ।

तत्र भविष्योत्तरम्—" विद्यादानविधिं वक्ष्ये याथातथ्येन तेऽधुना ।
यथातथ्यं फलं यच्च दत्तेन यदुनन्दन ॥

---

१ क. स्वर्गे । २ ग. °मतुलं । ३ क. ग. °म् । तेभ्यो द° । ४ घ. सत्यम् । ५ ख. घ. तत्पदं सम° । ६ ग. ङ. °च्युतम् । ७ ख. घ. °म् । दशान° ।

(दानप्रकरणम् ८)

शुभेऽह्नि विप्रकथिते गोमयेन सुशोभनम् ।
कारयेन्मण्डलं दिव्यं चतुरस्रं समन्ततः ॥
पुष्पप्रकरसंयुक्तं स्वस्तिकादिसमन्वितम् ।
पुस्तकं तत्र संस्थाप्य गन्धपुष्पैः समर्चयेत् ॥
सौवर्णी लेखनी कार्या रौप्यं च मषिभाजनम् ।
दीपज्वालासमुद्भूतकज्जलेन मषी भवेत् ॥
औदुम्बरामत्रपाणिघृष्टबोलरसान्विता ।
लेखकं पूजयित्वा तु प्रारम्भं कारयेत्सुधीः ॥
विनीतश्चाप्रमत्तश्च ततः प्रभृति लेखकः ।
मात्रानुस्वारसंयुक्तं पदच्छेदैः समन्वितम् ॥
समानि समशीर्षाणि वर्तुलानि घनानि च ।
*मात्रासु प्रतिबद्धानि यो जानाति स लेखकः ॥
लेखयेदक्षराणीह तद्गतेनान्तरात्मना ।
ग्रन्थानां पञ्चकं वाऽथ दशकं विंशमेव वा ॥
त्रिंशं वा चत्वारिंशं वा परं पञ्चाशकं सुधीः ।
पदवाक्यप्रमाणज्ञो मधुरस्निग्धभुक्शुचिः ॥
सामाजिकेषु तृप्तेषु हृष्टेषु च शनैः शनैः ।
+निष्पादयित्वा सच्छास्त्रं शैवं वाऽप्यथ वैष्णवम् ॥
निष्पादिते पुनः पूज्यो लेखको वस्त्रभूषणैः ।
संपूजयित्वा तच्छास्त्रं देयं गुणवते तथा ॥
शास्त्रसंभावविदुषे वाचके च प्रियंवदे ।
वस्त्रयुग्मेन(ण) संयुक्तं पुस्तकं प्रतिपादयेत् ॥
सामान्यं सर्वलोकानां स्थापयेदथ वा मठे ।
अनेन विधिना दत्त्वा यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥
तदहं ते प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर निबोध मे ।
यत्फलं तीर्थयात्रायां यत्पुण्यं यज्ञयाजिनाम् ॥
कपिलानां सहस्रेण सम्यग्दत्तेन यत्फलम् ।
तत्फलं समवाप्नोति पुस्तकैकप्रदानतः ॥

---

* एतदर्धं न विद्यते क. ग. घ. पुस्तकेषु । + ल्यबभाव आर्षः । एवमग्रेऽपि ।

---

१ ग. घ. 'प्रकार' । २ क. घ. औडम्ब' । ग. औडुम्ब' । ३ ग. °त्वाऽऽदौ प्रा° । ४ ग. घ. °क्तं पाद' । ५ क. ग. घ. °चिः । समा° । ६ ग. वसुभू° । ७ ग. 'स्त्रसद्भाव° । ८ घ. सहितं ।

पुराणं भारतं वाऽपि रामायणमथापि वा ।
दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थ तत्केन वर्ण्यते ॥
प्रातरुत्थाय यः शिष्यानध्यापयति यत्नतः ।
वेदशास्त्रं तु पठितं कीर्तितं सदृशं कृतम् ॥
उपाध्यायस्य यो वृत्तिं दत्त्वाऽध्यापयते द्विजान्[1] ।
किं न दत्तं भवेत्तेन धर्मकामार्थदर्शिना ॥
छात्राणां भोजनाभ्यङ्गं वस्त्रं भिक्षामथापि वा ।
दत्त्वा प्राप्नोति पुरुषः सर्वकामानसंशयः ॥
विवेको जीवितं दीर्घं सर्वकामार्थसंपदः ।
सर्वं तेन भवेद्दत्तं छात्राणां भोजने कृते ॥
शस्त्रशास्त्रकलाशिल्पं यो यमिच्छेदुपार्जितम् ।
तस्योपकारकरणे पार्थ कार्यं सदा मनः ॥
वाजपेयसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम् ।
तत्फलं समवाप्नोति विद्यादानान्न संशयः ॥
शिवालये विष्णुगृहे सूर्यस्य भवने तथा ।
यः कारयति धर्मात्मा सदा पुस्तकवाचनम् ॥
गोभूहिरण्यवासांसि शयनान्यासनानि च ।
प्रत्यहं तेन दत्तानि भवन्ति पुरुषर्षभ ॥
धर्माधर्मौ न जानाति विद्याविरहितः पुमान् ।
तस्मात्सर्वत्र धर्मात्मा विद्यादानरतो भवेत् ॥
त्रैलोक्यं चतु(त्वा)रो वर्णाश्चत्वारश्चाऽऽश्रमाः पृथक् ।
ब्रह्माद्या देवताः सर्वा विद्यादाने प्रतिष्ठिताः ॥
चतुर्युगानि(णि) राजेन्द्र एकसप्ततिसंख्यया ।
कल्पं विष्णुपुरे तिष्ठन्पूज्यमानः सुरोत्तमैः ॥
क्षितिं चाऽऽगत्य कालान्ते[2] राजा भवति धार्मिकः ।
हस्त्यश्वरथयानाढ्यो दाता भोक्ता विमत्सरी ॥
रूपसौभाग्यसंपन्नो दीर्घायुर्नीरुजो भवेत् ।
पुत्रपौत्रैः परिवृतो जीवेच्च शरदां शतम् ॥
दानं विशेषफलदं जगतीह नान्यद्विद्यां विहाय वदनाब्जकृताधिवासाम् ।
गोभूहिरण्यगजवाजिरथादि सर्वं तां यच्छता किमिह पार्थ भवेन्न दत्तम् "॥

---

१ ख. घ. द्विजम् । २ क. घ. कल्पान्ते ।

इति भविष्योत्तरे विद्यादानविधिः। मत्स्यपुराणे—

" मत्स्यउवाच—पुराणं सर्वशास्त्राणां प्रथमं ब्रह्मणा स्मृतम् ।
अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदा यस्य विनिर्गताः ॥
पुराणमेकमेवाऽऽसीत्तस्मिन्कालान्तरेऽपि च ।
त्रिवर्गसाधनं पुण्यं शतकोटिप्रविस्तरम् ॥
तदर्थोऽत्र चतुर्लक्षैः संक्षेपेण प्रदर्शितः ।
पुराणानि दशाष्टौ च सांप्रतं तदिहोच्यते ॥
नामतस्तान्प्र(नि)वक्ष्यामि शृणुध्वमृषिसत्तमाः ।
ब्रह्मणाऽभिहितं पूर्वं यावन्मात्रं मरीचये ॥
ब्राह्मं तद्दशसाहस्रं पुराणं परिकीर्त्यते ।
लिखित्वा तच्च यो दद्याज्जलधेनुसमन्वितम् ॥
वैशाखपौर्णमास्यां तु ब्रह्मलोके महीयते " ।

ग्रन्थः १०००० इति ब्रह्मपुराणदानविधिः। (१)

" एतदेव यदा पद्ममभूद्धैरण्मयं जगत् ।
तत्कथान्ताश्रयं[1] तद्वत्पाद्ममित्युच्यते बुधैः ॥
पाद्मं तत्पञ्चपञ्चाशत्सहस्राणीह पठ्यते ।
तत्पुराणं च यो दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥
ज्येष्ठे मासि तिलैर्युक्तं सोऽश्वमेधफलं लभेत् " ।

ग्रन्थः ५५००० इति पद्मपुराणदानविधिः । (२)

" वाराहकल्पवृत्तान्तमधिकृत्य पराशरः ।
यत्प्राह धर्मानखिलांस्तद्युक्तं वैष्णवं विदुः ॥
तदाषाढे तु यो दद्याद्घृतधेनुसमन्वितम् ।
पौर्णमास्यां विपूतात्मा स पदं याति वारुणम् ॥
त्रयोविंशतिसाहस्रं तत्पुराणं विदुर्बुधाः " ।

ग्रन्थः २३००० इति[2] विष्णुपुराणदानविधिः । (३)

" श्रुतकल्पप्रसङ्गेन धर्मान्वायुरिहाब्रवीत् ।
यत्र तद्वायवीयं स्याद्रुद्रमाहात्म्यसंयुतम् ॥
चतुर्विंशति[3]साहस्रं पुराणं तदिहोच्यते ।
श्रावण्यां श्रावणे मासि गुडधेनुसमन्वितम् ॥

---

१ ग. °था चाऽऽश्र° । २ घ. °ति वराहपु° । ३ क. ख. ग. °शत्सहस्राणि पु° ।

यो दद्याद्धृविसंयुक्तं ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ।
शिवलोके स पूतात्मा कल्पमेकं वसेन्नरः " ॥

ग्रन्थः २४००० इति वायुपुराणदानविधिः । (४)

" यत्राधिकृत्य गायत्रीं वर्ण्यते धर्मविस्तरः ।
वृत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमुच्यते ॥
लिखित्वा तच्च यो दद्याद्धेमसिंहसमन्वितम् ।
पौर्णमास्यां प्रौष्ठपद्यां स याति परमं पदम् ॥
अष्टादश सहस्राणि पुराणं तत्प्रकीर्तितम् " ।

ग्रन्थः १८००० इति भागवतपुराणदानविधिः । (५)

" यत्राऽऽह नारदो धर्मान्बृहत्कल्पाश्रयांस्त्विह ।
पञ्चविंशत्सहस्राणि नारदीयं तदुच्यते ॥
तदिषे पञ्चदश्यां तु यो दद्याद्धेनुसंयुतम् ।
परमां सिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् " ॥

ग्रन्थः २५००० इति नारदपुराणदानम् । (६)

" यत्राधिकृत्य शकुनीन्धर्माधर्मविचारणम् ।
पुराणं नवसाहस्रं मार्कण्डेयमिहोच्यते ॥
परिलेख्य[1] च यो दद्यात्सौवर्णकरिसंयुतम् ।
कार्तिक्यां पौण्डरीकस्य यज्ञस्य फलभाग्भवेत् " ॥

ग्रन्थः ९००० इति मार्कण्डेयदानविधिः । (७)

" यत्तदीशानकल्पस्य वृत्तान्तमधिकृत्य च ।
वसिष्ठायाग्निना प्रोक्तमाग्नेयं तत्प्रचक्षते ॥
लेखयित्वा च यो दद्याद्धेमपद्मसमन्वितम् ।
मार्गशीर्ष्यां विधानेन तिलधेनुयुतं तथा ॥
तच्च षोडशसाहस्रं सर्वक्रतुफलप्रदम् " ॥

ग्रन्थः १६००० इत्याग्नेयपुराणदानविधिः । (८)

" यत्राधिकृत्य माहात्म्यमादित्यस्य चतुर्मुखः ।
अघोरकल्पवृत्तान्तप्रसङ्गेन जगत्स्थितिम् ॥
मनवे कथयामास भूतग्रामस्य लक्षणम् ।
चतुर्दश सहस्राणि तथा पञ्च शतानि च ॥

---

१ घ. °रिलिख्य ।

भविष्यच्चरितप्रायं भविष्यत्तदिहोच्यते ।
तत्पौषे मासि यो दद्यात्पौर्णमास्यां विशेषतः ॥
गुडकुम्भसमायुक्तमग्निष्टोमफलं लभेत् "।

ग्रन्थः १४५०० । इति भविष्यत्पुराणदानविधिः (९)

" रथन्तरस्य कल्पस्य वृत्तान्तमधिकृत्य च ।
सावर्णिर्नारदायाऽऽह कृष्णमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
यत्र ब्रह्मवराहस्य चरितं वर्ण्यते महत् ।
तदष्टादशसाहस्रं ब्रह्मवैवर्तमुच्यते ॥
पुराणं ब्रह्मवैवर्तं यो दद्यान्माघमासि च ।
पौर्णमास्यां च भगवन्ब्रह्मलोके महीयते " ॥

ग्रन्थः १८००० इति ब्रह्मवैवर्तदानविधिः (१०)

" यत्राग्निलिङ्गमध्यस्थः प्राह देवो महेश्वरः ।
धर्मार्थकाममोक्षार्थमाग्नेयमधिकृत्य च ॥
कल्पं तल्लैङ्गमित्युक्तं पुराणं ब्रह्मणा स्वयम् ।
तदेकादशसाहस्रं फाल्गुने यः प्रयच्छति ॥
तिलधेनुसमायुक्तं स याति शिवसात्म्यताम् "।

ग्रन्थः ११००० इति लिङ्गपुराणदानविधिः ।(११)

" महावराहस्य पुनर्माहात्म्यमधिकृत्य च ।
विष्णुनाऽभिहितं क्षोण्यै तद्वाराहमिहोच्यते[1] ॥
मानवस्य प्रसङ्गेन कल्पस्य मुनिसत्तमाः ।
चतुर्विंशतिसाहस्रं पुराणं तदिहोच्यते ॥
काञ्चनं गरुडं कृत्वा तिलधेनुसमन्वितम् ।
पौर्णमास्यां च यो दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥
वराहस्य प्रदानेन पदमाप्नोति वैष्णवम् " ।

ग्रन्थः २४००० इति वाराहपुराणदानविधिः ।(१२)

" यत्र माहेश्वरं धर्ममधिकृत्य च षण्मुखः ।
कल्पे तात्पुरुषे वृत्तचरितैरुपशोभितम् ॥
स्कान्दं नाम पुराणं तदेकाशीतिर्निगद्यते ।
सहस्राणि शतं चैकमिति[2] यत्नेन पठ्यते ॥

---

१ ग. तद्वारा° । २ क. ख. ग. °शतसहस्राणि पु° ।